

Av jord är jag kommen

En sorts släkthistoria, utforskad och nedtecknad

av Johan Petrén

Innehåll :

1. På djupet.....sid. 2
2. På bredden....sid. 9
3. Farfars farfar Pehr Danielson Boglina (1816 - 1869)...sid. 13
4. Farmors Farmor Maria Christina Olofsdotter (1824 - 1902)...sid. 18
5. Morfars farfar Carl Holmgren (1831 - 1891)...sid. 21
6. Mormors Farmor Christina Jonasdotter (1811 - 1881)...sid. 26
7. Rull(e)band på.....längden.....sid. 31
8. Runt i en ring...sid. 35
9. Bland dårar, emigranter och järnvägsanställda...sid. 41
10. En doft från den fina sjöfarar-världen (Petrén-släkten)...sid. 43
11. Statistik...sid. 54
- BILAGA 1 (farfars släkt)...sid. 57
extra "Högserydssläkten"...sid. 62
- BILAGA 2 (farmors släkt)...sid. 68
extra (farmors mor Bernhardina)...sid. 75
- BILAGA 3 (morfars släkt)...sid. 76
extra (morfars morfars släkt)...sid. 88
- BILAGA 4 (mormors släkt)...sid. 91
extra (mormors mormors släkt)...sid. 95
- BILAGA 5 (Simrishamns-släkten, Strömbergarna)...sid. 100
extra (Peterssenska släkten)...sid. 105
- BILAGA 6 (min svärdotter Johanna Merisalus släkt)...sid. 110

TACK

Jag vill i första hand tacka min kära hustru för hennes oändliga tålmod med mitt zombieliknande tillstånd medan jag tillbringade timme efter timme och dag efter dag i de dödas rike. Umgås man för länge med skuggor blir man inte bara världsfrånvärd utan glömmar också ibland allt det vackra och levande som finns i ens närhet. Jag är också tacksam över allt det jag har lärt mig genom att studera den utforskning av min morfars släkt som mammas kusin Bo Holmgren i Västerås har utfört.

Att jag som absolut amatör och nybörjare ändå lyckats få fram så mycket fakta om mina avlägsna släktingar beror enbart på Riksarkivets utomordentliga gråttjänst som de kallar den "Digitala Forskarsalen". Jag har i huvudsak rört mig mellan Kyrkoarkiven i hundratals olika socknar där jag konsulterat Husförhörlängder och Församlingsböcker plus register över födselar, dödsfall, in- och utflyttning och emigration. Någon enstaka gång har jag även haft stor nytta av de militära arkiven över indelta rote-soldater och båtsmän.

© 2024 Puidoux, Schweiz

1.

På dju- pet.

När jag blev pensionär var ett av mina påtänkta fritidsprojekt att börja släktforska, eller åtminstone att försöka. Jag hade ingen aning om hur man gjorde och egentligen borde jag nog ha gått en kurs. Men eftersom jag alltid sett mig själv som bäste dräng så prövade jag på egen hand. Och när jag väl kom igång så hittade jag ytterligare en massa drängar, men varken några professorer eller präster. Nu har vi gudskelov internet vilket har gjort allt släktforskande så oändligt mycket lättare, tidigare fick man personligen masa sig runt till olika kyrkor eller arkiv runt om i landet och sitta långa dagar och slå i gamla dammiga liggare. Numera har man alla kyrkoböcker på nätet och kan bläddra blixtnabbt på sin dator. Och med lite tålamod är det ganska enkelt även för en fullständig novis att ta sig framåt, eller snarare bakåt i släktleden.

Jag har en ganska udda familjebakgrund, tills jag var tolv år trodde jag att Bertil Petrén var min pappa. Vilket han inte var. Trots att jag var född i september 1953 och denne man inte gifte sig med min mamma förrän sommaren 1955 så var detta något som jag fram tills 1965 aldrig hade funderat över. En hemsk kväll detta år berättade Bertil att min riktiga pappa hade försvunnit till USA och att han sedan dess aldrig hade hörts av. Vilket inte var sant. Han hade visserligen övergett sin höggravida flickvän på våren 1953 och stuckit "over there" med kuken mellan benen men efter drygt två år var han tillbaka i Sverige igen, gift med en amerikanska. De fick aldrig några barn och min biologiska pappa försökte förgäves kontakta min mamma och hennes patologiskt svartsjuke man. De slängde alla hans brev.

Min pappa intalade sig själv att det inte var han som var min far, ända fram till 2013 då vi gjorde en DNA-test. När han var i Amerika hade Barnavårdsnämnden i Jönköping sökt honom för att han skulle betala underhåll, något som han vägrade. Det kom till en kompromiss, för att slippa punga ut med några pengar fick han skriva på diverse papper där han dels godkände faderskapet och dessutom adopterade bort mig till morsans nya man. När jag skulle gifta mig 1981 och tog ut personbevis fick jag för första gången se namnet på min far, han hette Tore Sjökvist och bodde i Hyltebruk. Och inte alls i USA. Det dröjde ända till då jag själv hade fått barn innan jag tog kontakt med honom. Och det gjorde jag egentligen bara för att jag ville kunna ge mina söner ett svar den dag de kanske ville veta vem som egentligen var deras farfar.

Mitt intresse för släktforskning väcktes egentligen redan som ung, i den Petréniska släkten fanns en kusin till Bertil som hade grävt i arkiven och låtit trycka upp en väldigt vacker färgplansch på 40x60 cm med en stor ek där alla familjens medlemmar från 1850 och framåt fanns inritade som små löv på varsin gren i släktträdet. Trots att jag egentligen inte var någon Petrénare fick jag som adopterad ändå vara med längst ut på en gren i mitten av trädkronan. År 1990 kom en ny version av denna förnämliga ek med nytilkomna barn inritade. Där fanns även mina två söner med, trots att jag aldrig var aktiv medlem i Petrénarnas släktförening.

Släktträdet utgick från Bertils farfars far som hette Johan Petterson och var skeppare i Simrishamn. Han drunknade vid femtiofem års ålder, en dödsorsak som var den klart

vanligaste bland männen på Österlen vid den tiden. Simskoleundervisningen var inte lika utvecklad som när jag själv lärde mig simma i hamnen på Vik år 1960. Johans son Herman var överlots i Åhus och det var han som år 1889 ändrade sitt efternamn från Pettersson till Petrén, om man innehade en statlig anställning ansågs det inte fint att ha ett son-etfternamn.

Det fanns redan en äldre och betydligt större Petrén-släkt som härstammade från en mjölnare i Östergötland och jag får alltid frågan om jag händelsevis är släkt med den eller den "kändisen". I den stora släkten Petrén vimlar det av akademiker, jurister, läkare, musiker, journalister, idrottsmän och skådespelerskor. Men dels är jag ju inte någon "riktig" Petrénare och även om så vore fallet skulle jag inte vara släkt med en enda av dessa personligheter. I SCB's register finns det idag 334 personer registrerade med detta efternamn men i "vårat" lilla släktträd hittar jag bara 34 personer som heter Petrén. Det kan ha tillkommit några sedan 1990 men en del andra löv på den stora släkt-eken har antagligen singlat till marken.

Nu var jag som sagt aldrig speciellt intresserad av Bertils alla kusiner, sysslingar eller bryllingar, det som väckte min nyfikenhet var de gamla gravstenar som låg uppradade i planschens nederkant, vid foten av den stora eken. Där fanns Johan Pettersons förfäder tre generationer bakåt i tiden och nästan alla hade varit fiskare i Simrishamn eller någonstans i närheten. Jag hade en ganska jobbig uppväxt med en tyrannisk och elak styvfar men inget ont som inte har något gott med sig. Tack vare den sjöfartsinriktade Petrén-släkten fick jag en evig kärlek till havet i allmänhet, och till Österlen-kusten i synnerhet. Och dessutom ett gryende litet intresse för släktforskning.

När jag till slut träffade min biologiska pappa år 1989 så visade han mig några dokument som hans bror Urban hade lyckats vaska fram på 60-talet. Det fanns två anledningar till Urbans intresse för släkten Sjökvist, dels det faktum att hans farfar hade emigrerat till Amerika trots att hans fyra barn bara var i koltåldern. Det var tänkt att han skulle komma tillbaka och hämta över familjen men helt plötsligt slutade breven komma och han hördes aldrig mera av. Detta blev till Sjökvistarnas eviga och oförklarliga familjetrauma. När pappan försvann miste familjen samtidigt en länk till det förgångna, släktens historia överfördes på den tiden oftast muntligt och min farfars pappa var bara fyra år när hans far tog båten över Atlanten.

Den andra orsaken till Urbans försök att få reda på sitt ursprung var att han hade fått nys om att släkten tidigare hade hetat något så konstigt som Boglina, och att han ville försöka återta detta som han trodde var ett gammalt familjenamn. Tyvärr dog Urban redan 1973 när han installerade en högspänningslinje i Australien. Hans kollegor brukade avsluta arbetsdagen med varsitt sexpack öl innan de slog på strömmen igen, men de glömde att Urban som en plikttrogen smålänning alltid jobbade tiden ut. Han har visserligen en gravsten på Färgaryds kyrkogård men egentligen ligger han begravnen någonstans "down under". I dubbel bemärkelse. Familjen Sjökvist hade inte råd att forsla hem kroppen.

När min farbror började sina utforskningar på 60-talet kunde gemene man i princip inte göra något själv utan man fick vända sig till pastorsämbeten och landsarkiv för att be om hjälp. Och man fick förstås betala för denna hjälp. Urban hade skickat hundra kronor, vilket var mycket pengar på den tiden, till Landsarkivet i Lund för att få uppgifter om sin farfars närmsta släkt. På den manliga sidan var det omöjligt att komma någonstans eftersom hans farfars far var född i Getinge strax norr om Halmstad och "hela församlingens kyrkoarkiv gick till spillo vid en brand i prästgården 1868". På den kvinnliga sidan lyckades däremot landsarkivarien hitta fullt med förfäder som alla var småbönder eller arrendatorer runt byn

Torup uppe vid gränsen mot Småland. Sedan hade "efterforskningarna avbrutits enär era kr 100 har förbrukats".

Eftersom jag är en envis jävel blev denna återvändsgränd som ett rött skynke. Trots ett ivrigt letande kom jag inte längre än Herr Assessorn på arkivet i Lund och det retade mig. Men skam den som ger sig och jag fortsatte att leta. Min farfars farfar hette Pehr Boglina och var anställd av flottan som indelt båtsman i Gårdstorps rote utanför Kvibille. Boglina var ett så kallat rote-namn som de båtsmän som avlöste varandra på torp nummer 84 fick "på köpet". Så den stora frågan var, vad hette egentligen denne Pehr i efternamn innan han tog tjänst i flottan och flyttade in i Båtsmanstorpet 84, det som till vardags kallades för Furulund.

Tack vare min fiffiga idé att kolla Flottans arkiv över sina indelta krigsmän fann jag till slut att Pehr var född 1816, och när han nitton år senare blev antagen som båtsman hette han Danielson. Sedan kunde jag på krångliga vägar även hitta hans föräldrar och morföräldrar i Getinge. Något som alla experter tidigare gått bet på. När Pehr flyttade in i Furulund övertog han inte bara båtsmanstjänsten utan även soldatnamnet, hans föregångare hette Petter (Bengtson) Boglina och hade varit indelt båtsman nr. 84 från 1813 till 1835. Pehr gifte sig 1853 med en piga från Torup som hette Helena Jönsdotter och vars släkt Landsarkivet alltså hade kunnat utforska. Samma år föddes deras son Johan Alfred, min farfars far. I kategorin "Sjövistar'n som åkte till Amerika och aldrig mera hördes av" hade min pappa alltså en föregångare, hans egen farfar.

Pehr Boglina dog hastigt i "nervfeber" år 1869, bara femtiotre år gammal. Flottan gick med på att sonen fick överta tjänsten trots att han var underårig och 1870 blev han inskriven som båtsman nr. 84. Johan Alfred fick redan som sjuttonåring ansvaret för sin mamma Helena och sina tre yngre syskon, det kan inte ha varit lätt. Eftersom han hatade att heta Boglina lyckades han få flottan att gå med på ett namnbyte. Från och med 1879 kallades rotet inte längre Boglina utan Sjökvist. Att heta Boglina hade för honom varit något nödvändigt ont som följde med jobbet, och jag tror att Urbans farfar hade vänt sig i graven om han vetat att sonsonen absolut ville ha tillbaka detta lånenamn. Men så blev alltså inte fallet, Urbans ansökan avslogs som tur var.

Även Johan Alfred gifte sig med en piga uppifrån skogarna som hade kommit ner till slätten för att jobba på en bondgård. Hon hette Anna Charlotta Andersdotter och kom från en liten husansamling mitt ute i storskogen söder om Hyltebruk som heter Högseryd. Det kan ha varit efter påverkan från sin hustru eller att han helt enkelt var trött på flottan men 1888, ett år efter vigseln, så sa Johan Alfred upp sig och flyttade upp till hustruns hemtrakter. Och båtsmansrote nr. 84 förblev vakant fram tills dess att hela systemet lades ner. De slog sig ner i ett litet torp som hette Sofielund och låg ensamt mitt i skogen några kilometer från Högseryd. Min andra farbror som hette Esbjörn tog med mig dit nån gång på 90-talet för att titta på husgrunden. Man kan inte tänka sig ett mer isolerat ställe, när barnen började i skolan fick de gå åtta kilometer på smala stigar fram och tillbaka genom storskogen.

Utav den stora världen hade min farfars mor alltså bara sett Kvibille men hon tyckte att det räckte. Hon återvände till skogen och bodde sedan resten av sitt liv bara några kilometer från den gård där hon var född. Torpet i Sofielund, som också kallades Pilastugan eftersom den låg vid Pilagölen, har en egen liten historia. Ett eftermäle. När Anna Charlotta dog år 1944 revs huset bit för bit och min farfar lät återuppföra torpet på en arrenderad jordbit i Bexet alldeles intill den stora sjön Färgen. Sommaren 1953 rymde min högggravida

mamma från hemmet i Lerdala och flyttade till sina presumtiva svärföräldrar i Hylte men eftersom deras hus redan var fullt med min pappas syskon så lät familjen henne bo ute i Bexet. Även om de hörde till de allra fattigaste hade de åtminstone en sommarstuga. Så när jag låg i min mammas mage tillbringade jag hela sommaren i samma stuga där min farfars mor hade bott nästan hela sitt liv, fast då stod inte huset ute vid sjön utan långt inne i skogen.

Min farfar hette Rudolf och föddes 1891 ute i det lilla skogstorpet. Han var bara fyra år när hans pappa "försvann". År 1895 åkte Johan Alfred och en granne över till Amerika, tanken var att snabbt kunna tjäna så mycket pengar som möjligt för att sedan kunna komma tillbaka och hämta över familjerna. Johan Alfred avseglade från Göteborg till Liverpool där han bytte till en tysk båt, S/S Virginia. Han anlände till Ellis Island den 25 april samma år. I båtens passagerarlista står han upptagen som stenhuggare, vilket antagligen var hans yrke innan han emigrerade, och som slutlig destination anges Boston. Enligt några återvändande emigranter som släkten varit i kontakt med skall han dock ha arbetat den mesta tiden som timmerman eller byggnadssnickare i Brooklyn.

Han skrev regelbundet till Charlotta ända fram till 1903 då han i ett brev uppger att han nu hade tjänat så mycket pengar att han skulle komma tillbaka och hämta familjen. Detta blev det sista brevet till Sverige och sedan finns det inte det minsta spår eller antydning om vad som hände honom. Antagligen blev han rånkördad av någon som fått syn på hans sparpengar. New York år 1903 var totalt laglöst så han blev nog en bland många som fick ståplats i Hudson-floden. Resten av släkthistorien behövde ingen större utforskning, även om jag och min pappa hade ett väldigt komplicerat förhållande har han ändå berättat det mesta.

Ända fram till sin död 1944 bodde Charlotta i stort sett ensam i det lilla torpet i storskogen där hon drev ett inofficiellt värdshus för gårdafarihandlare, tattare och andra luffare. Det berömda "sista brevet hem" hamnade hos faster Vivan, en av Rudolfs tre systrar som var lärarinna i Stockholm. Hon hade inga barn och tyvärr försvann brevet efter hennes död, när lägenheten i Gamla Stan rensades ur. Det fanns en fjärde syster som hette Ebba men som inte ens fick se sin far, när hon föddes hade han redan kommit fram till New York. Och den lilla Ebba blev inte gammal, hon var knappt ett år när hon dog.

Min farfar som kallades Rulle flyttade till Oscar Fredriks församling (Masthugget) i Göteborg 1916 och jobbade fem år på Lindholmens varv. På kvällarna extraknäckade han som violinist på en stumfilmsbiograf. Det var där han träffade min farmor som hette Anna Elisabeth och var från Luleå. Enligt släktlegenden kom hon, när filmen var slut, fram till Rulle med sin gitarr och bad honom hjälpa henne att stämma den. När jag för första gången träffade min pappa var mina farföräldrar tyvärr döda båda två.

Den ende i familjen Sjökvist som fick en skydd av mig som barn var just Urban som av en slump stötte ihop med min mamma på en gata i Göteborg där hon drog runt mig i en barnvagn. Jag vet att Rulle och Anna-Lisa var väldigt ledsna över hur deras äldste son hade behandlat min mamma, och lika sorgsna över att aldrig ha fått träffa sitt första barnbarn. Min släkthistoria är full av dessa småtragedier. Där finns dessutom en annan mörkare hemlighet som min pappa berättade när han var döende och som jag önskar att jag aldrig hade fått höra. En hemlighet som jag aldrig tänker berätta för nån.

Jag har aldrig gått någon kurs men jag har förstått att man kan "forska" på så många olika vis, jag tror att de flesta söker sig mer på bredden och bygger upp stora släktträd med sysstrar, fastrar, kusiner och bryllingar. Detta för att få en överblick över hela tjocka släkten.

Själv bestämde jag mig för att lämna alla dessa sidosläktingar därhän och söka mig spikrakt mot djupet. I min sektaristiska approach fick ingen av mina förfäders syskon någon plats. Det hade blivit alldeles för omfattande och tagit väldigt mycket mer tid än vad jag hade lust att lägga på detta snabbt påkomna hobbyprojekt. Jag ville se resultat så snabbt som möjligt och skippa finliret.

I min familj har den enda släktforskning värd namnet utförts av min mammas kusin i Västerås som heter Bo Holmgren. Han har verkligen grävt både på djupet på bredden och dessutom försökt få så mycket "kött på benen" som möjligt. Alla anfäder presenteras på ett mycket professionellt sätt med all tillgänglig information om boställen, yrken, flyttningar, dödsorsak och andra intressanta aspekter på deras liv. Till dessa väldigt omfattande och intressanta faktaframställningar finns inte något att tillägga. Jag kände inte till Bosses fina arbete när jag tog mina första stapplande släktforskar-steg men det underliga var att när jag jämförde det som vi hade gjort hade jag ibland kommit tre generationer längre tillbaka i tiden. Något som han själv verkade bli lite förvånad över.

Att jag hade lyckats med detta berodde naturligtvis på att jag hade prioriterat djupet istället för bredden. Från och med mina far- och morföräldrar har jag grävt rakt ner och i några få släktgrenar faktiskt lyckats komma tolv generationer bakåt räknat från mina föräldrar. Jag hittade 203 personer som jag härstammar ifrån i rakt nedstigande led. Alltså bara rena mor- eller farföräldrar och inga syskon till höger eller vänster. Räknar jag med Petrén-släkten så finns det ytterligare 58 personer på min lista. De äldsta släktingarna var födda på 1500-talet. Där har jag till exempel funnit en Lars Anderson som levde i Västerplan på Kinnekulle, han var min morfars farfars farmors mormors far.

En annan prioriteringsfråga där min och mina släktingars olika forskningar skiljde sig åt var köns-inriktningen. Mitt utforskande gjorde inga barriärer utan jag la ner lika mycket krut på de kvinnliga släktgrenarna som på de manliga. Till skillnad från de Petrén-ska och Holmgren-ska rapporterna där man höll sig enbart till den manliga linjen och lämnade kvinnorna därhän. Ett ganska misogynt beteende. Dessutom hade Bo en viss förkärlek för extremt avlägsna släktsamband med diverse kända personer. Det kan ju förstås pigga upp en berättelse men själv har jag aldrig varit särskilt kändis-kåt.

I min morfars, farfars och styvfarfars släkt fanns alltså redan en del forskning utförd medan deras hustrurs kvinnliga släktlinjer var som oskrivna blad, eller som en jungfrulig terräng. Faktum är att det ofta var lättare att hitta kvinnliga släktingar eftersom det är kvinnorna som föder barn och obligatoriskt står med i födelseregistren. I en hel del fall står fadern som okänd och barnet inskrivet som "född u.ä.". Då är det kört, då kommer man förstås inte längre bakåt på faderslinjen medan man däremot kan fortsätta att söka efter moderns föräldrar. Så oäkting behöver inte betyda ointressant.

Min farmor kom från Norrland, jag trodde att hon var en äkta norrbottning men ack vad jag bedrog mig. Hennes pappa var en smålänning från Tingsryd och liksom så många andra i denna släkt så jobbade han på järnvägen. Som SJ-anställd fick man på den tiden inte själv välja var man skulle arbeta utan man kunde när som helst bli omplacerad. Min farmors far Daniel var med om att bygga Norra Stambanan från Gävle till Luleå. Han fick byta stationeringsort vid flera tillfällen och varje gång hamnade han lite längre norrut. När banan var färdigbyggd jobbade han som bromsare på malmtågen och bodde då i Luleå. Farmors mamma hade rötter dels i Roslagen, dels i Lidköpingstrakten, inte så långt från de trakter där många av min morfars anfäder hade bott. Så jag har helt klart flest anknytningar till mellersta Västergötland.

Min släkthistoria är även full av en massa namnbyten, själv föddes jag som Lars Johan Holmgren men när min styvpappa adopterade mig bytte jag efternamn till Petrén och dessutom hade han fräckheten att lägga till sitt eget namn (Bertil) som mitt tredje förnamn, något som jag aldrig förlät honom. På min mammas sida var det hennes farfar som bytte namn. Han hette Johan Bengtson och bodde på en massa olika ställen runt Kinnekulle, bland annat i Husaby. När han var trettio år gammal fick han år 1828 en statlig tjänst som kronojägare och skogsvaktare men redan några år tidigare hade han bytt från Bengtson till Holmgren. På farsans sida var det alltså Pehr Danielson som 1835 blev tvungen att kalla sig Boglina och hans son som 1879 förhandlade sig fram till ännu ett namnbyte, denna gången till Sjökvist. Det viktigaste som Petrén-släkten har gett mig är själva namnet, något som jag inte alls är missnöjd med. Jag skulle varken ha velat heta Holmgren eller Sjökvist utan är ganska nöjd med det mer ovanliga Petrén.

Min släkthistoria är likaledes full av en massa drängar och pigor långt ner i djupaste Småland eller på Västgötaslätten. Något som inte är så konstigt eftersom 90% av landets befolkning för 200 år sedan bodde på landet. Och alla kunde naturligtvis inte vara självägande bönder utan det stora flertalet arbetade på ett eller annat vis åt andra. Idag är förhållandena helt omvända, bara 15% av svenskarna bor fortfarande på landet och resten trängs inne i stan. Jag är så äktsvensk det går att bli, i varje gren av min familj finns det bara fattigt folk från landsbygden som under hela sina liv gick och grävde i jorden. Om någon händelsevis flyttade in till någon stad ett tag så var det för att jobba på ett sockerbruk eller i en tobaksfabrik.

Den sociala skillnad som jag kan se hos släktingarna på min mammas respektive pappas sida verkar bero en hel del på deras geografiska placering. Både min mormor och min morfar var verkliga urvästgötar, på mormors sida från de bördiga slättmarkerna norr om Kinnekulle. Morfars anfäder bodde snarare på bergets sydsluttning samt på det platta jordbruksområdet mellan Lidköping i väster till Skövde i öster. Förutom alla pigor, betjänter och arbetsmän finns det faktiskt en eller annan hemmansägare och ganska många torpare. På min pappas sida finns inte en enda anfader som verkar ha ägt mer än möjligtvis kläderna på kroppen. Men i det höglänta och skogiga området mellan Halland och Småland var livet ytterst fattigt. Det går att se i arkiven hur hela byar fullkomligt avfolkas när nästan alla utvandrar till Amerika.

Min son som länge levde ett passionerat ungarliv inne i storstan träffade till slut en väldigt klok tjej som fick honom på bättre tankar. I flickvännens familj fanns ett förfallet torp där ingen bott på fyrtio år, det låg en dryg mil utanför Alingsås, inte långt från en sjö men mitt ute i skogen. Tillsammans bestämde de sig för att lämna stadens gator och försöka sätta bo i mitten av ingenstans. De har redan hållit på i flera år med detta modiga projekt, huset var i så dåligt skick att man fick byta ut nästan allting utom grunden och stockvirket. Men de tänker inte ge upp och en dag när det väl är klart kommer det att bli väldigt fint.

Detta gamla torp som heter Granholmen hade naturligtvis en historia men det fanns inget kollektivt minne och väldigt lite dokumenterat. Med mina nyvunna färdigheter i att genomkorsa Riksarkivets samlingar med mikrofilmade kyrkoböcker gav jag mig ut på upptäcktsfärd. Jag kom fram till att Granholmen hade byggts år 1871 av storbonden nere i dalen som ägde Lena Sörgård. Det var tänkt som ett arrendetorp men utnyttjades i början som en undantagsstuga där en änka och hennes dotter fick bo. Den avlidne mannen hade jobbat hela sitt liv på Sörgården. Sedan tillkom dotterns ensamstående svägerska med sina fyra barn, mannen/brodern hade suttit på fästning efter att ha försörjningat pengar och när

han kom ut drog han direkt över till Amerikat.

Inom de närmsta fem åren hade allt ungt folk följt i samma fotspår, inklusive ankans dotter. Den gamla fick dock bo kvar på torpet tills hon dog 1888. Under tiden hade en ung bondson tagit på sig arrendet och flyttat dit med sin fru. Detta par var föräldrar till Johannas morfars mormor. De fick bara ett barn och Emma Sofia som föddes 1874 var det första barnet som kom till världen på Granholmen. Denna dotter gifte sig så småningom men då var det hennes man som flyttade in hos sin fru och hennes familj i stället för tvärtom. Detta par tog så sakteliga över skötseln medan de gamla naturligtvis fick bo kvar.

Emma Sofia som alltså var enda barnet fick sedermera själv tio stycken ungar ihop med sin man, så det lär ha varit trångt i stugan. Föräldrarna dog 1917 och 1919, barnen flyttade ut en efter en, men vissa kom hem igen för kortare perioder. Hennes man dog 1942 men Emma Sofia levde ensam kvar fram till sin död. Denna märkliga kvinna dog alltså i samma hus där hon var född och där hon hade bott hela sitt långa liv. Där hade hon tagit hand om sina föräldrar och dessutom fött upp tio barn som alla överlevde upp till vuxen ålder, något som var ganska ovanligt på den tiden. När man bläddrar i kyrkböckerna så finner man spädbarn som avlidit hos nästan varenda familj.

Här stötte jag återigen på ett av dessa otaliga kvinnoöden där det är kvinnan som bor kvar och tar hand om barnen, medan mannen försvinner iväg för att få jobb, ibland ända till Amerika. Eller också dör han i tidig ålder. Samtidigt återvänder de utflugna ungarna återvänder titt som tätt till fågelboet. Varje gång livet går lite snett kan man alltid flytta tillbaka till den förstående och hjälpande modern och när man har kommit på fötter är det dags att ge sig ut igen. Till sist sitter de gamla kvinnorna helt ensamma i sina hem där de har levat hela sina liv. Precis som min farfars mor Charlotta i Pilastugan utanför Hylte och Johannas morfars mormor på Granholmen utanför Alingsås.

(se detaljerad info om Granholmen i Bilaga 6)

När jag ändå var uppe i varv så gick jag i samma veva igenom liggarna över det torp utanför Skara som varit i vår familjs ägo sedan 1963. Det heter Larstorp och ägs nu av min bror, förut var det ett arrendetorp under den stora herrgården som ligger några kilometer bort. Jag tog mig igenom diverse husförhörlängder och kom fram till att huset uppfördes ungefär 1850 och den förste arrendatorn faktiskt hette Lars. Men för varje nytt husförhör fanns det en ny torparfamilj inskriven i längderna, det verkar som om alla flyttade dit på femårskontrakt och när tiden var ute drog man vidare och lämnade plats åt en ny torpare. Det fanns alltså ingen som helst kontinuitet och husets historia blev på så sätt helt ointressant. Bara en massa anonyma ansikten som passerade förbi.

Det som slår mig när jag försöker lära känna mina förfäder är hur mycket jag faktiskt har gemensamt med dessa människor. I första hand skogen och musiken, den stora längtan till ensamheten i naturen och den starka viljan att uttrycka mig med toner och ord. Men även en del mer psykologiska karaktärsdrag som stoltheten, lugnet och envisheten. Av skog är jag kommen. Anna Charlotta bodde hela sitt liv mer eller mindre ensam vid en tjärn mitt ute i storskogen. Våldigt mycket Henry David Thoreau och hans lilla sjö som hette Walden. Min morfar som var jägare och fågelskådare vandrade dagligen genom de stora skogarna nord-väst om Billingen. Han var dessutom kantor och spelade i Lerdalas kyrka varje söndag. Min farmor spelade gitarr och min farfar var en hejare på fiol. Han spelade så ofta

han fick tillfälle i en trio med min pappa på piano och min farbror Urban på trombon.

Varje liten sida i alla de kyrkoregister som jag under många långa timmar har bläddrat igenom på datorn har sin egen historia att berätta. Jag har bara tagit fasta på de mest elementära uppgifterna, namn, födsel och död. Men det fanns så mycket annat som man bara anade mellan raderna, dessa oerhörda umbäranden, total fattigdom, obotliga sjukdomar, massor av dödsfall vid löjligt låg ålder. Och våldtäkter, oäkta barn, dödfödslar och/eller dödsfall vid förlossningen.

Som vanligt var det kvinnorna som fick dra det tyngsta lasset och som drabbades värst av fattigdom och sjukdomar. Det var ett fruktansvärt hårt liv men ändå kämpade dessa människor med näbbar och klor för att överleva. Och det är tack vare dessa överlevare som just jag kan sitta här idag och försöka ta till mig deras livsöden. Varje liten bild jag lyckas framkalla ur de torra arkivluntorna berättar en ny historia. Och att försöka sätta mig in i vilka hemskheter mina förfäder fick utstå under seklernas gång ger mig ett annorlunda perspektiv på dagens tillvaro.

2 . P å b r e d d e n .

När man släktforskar finns det naturligtvis en mängd olika förhållningssätt. Alla har sin egen infallsvinkel och sin egen metod. Det enklaste är naturligtvis att gå en kurs och lära sig olika tekniker och genvägar. På så sätt sparar man mycket tid. För släktforskning är extremt tidskrävande, hur man än går tillväga. Eftersom jag inte bor i Sverige fick jag försöka lära mig på egen hand, något som inte var ganska komplicerat. Har man inga instruktioner är det lätt att man hamnar fel och kan man inte koderna och genvägarna innebär det att man som jag blir tvungen att använda sig av en enorm mängd "fotarbete" och väldigt lite finlir. Men till slut så snappade även jag upp en del kunskap och har nu lärt mig att bättre navigera i detta oändliga träsk som kallas för kyrkoarkiven.

När jag började släktforska 2018 var min första impuls var att snabbt försöka ta mig så långt tillbaka i historien som möjligt. Så jag skippade alla sidospår och sökte mig bakåt i tiden. I rakt nedåttstigande led. Ett antal år senare tog jag nästa steg. Istället för den vertikala sökinriktningen slog jag in på den horisontella vägen. Jag utgick från någon person ganska långt bak i släktleden och sökte mig sedan framåt. Med den skillnaden att jag nu inte lät någon sten ligga ovänd, jag undersökte allt och alla som kom i min väg. Syskon, ingifta män och hustrur, barn och barnbarn, kusiner, sysslingar och bryllingar.

Nästan alla i min släkt var fattiga människor som varken ägde mark eller hus. De levde mer eller mindre som statare och bytte ofta arbetsgivare en gång om året. I kyrkoregistrens flyttarkiv svämmar sidorna över av namn varje november, vilket var den månad då husbönderna bytte tjänstefolk med varandra. Så det blev ett himla flackande tvärs över landet, och ett himla letande i arkiven. Gårdarna låg inte alltid i samma socken, eller ens i samma församling. Och om man hade SJ som arbetsgivare var man skyldig att flytta dit man bäst behövdes. På så sätt kom alltså min farmors släkt som ursprungligen var från Småland att så småningom hamna i Luleå, eftersom mannen tvingades följa Norrbottensbanans tillblivelse.

De pojkar som lämnade hemmet i tidig ålder står nästan alltid omnämnda som drängar på sin nya hemort, eller möjligen arbetskarlar. Flickorna blev pigor, en titel som i modernare tid (början 1900-tal) ändrades till tjänarinna, hembiträde eller hushållerska. Men jobbet var

nog detsamma. Bland alla de verkliga tragedier jag upptäckt under mitt grävande var det fenomen som kallades "utomäktenskaplig" kanske det minst allvarliga. Men det är frapperande hur många oäktingar jag hittat i arkiven. Något jag själv kan identifiera mig med eftersom jag också tillhör denna sorgliga skara av bastarder.

Fadern står nästan aldrig omskriven i födelseregistret, antagligen eftersom han redan var gift eller i vissa fall flickans husbonde. Ibland kunde det till och med vara sonen i familjen, jag har sett detta i klartext en gång när den unge sonen på gården faktiskt gått och gift sig med den piga som han redan hade gjort med barn. En del barn hade oturen (eller ovanligt ofta turen) att bli bortlämnade. Idag kallas det adopterad. Men det hände också att modern envisades med att behålla avkomman under sina vingar. Sen finns det också en uppsjö unga flickor som säkert skaffade barn och gifte sig av kärlek men eftersom de inte hann iväg till altaret i tid står parets förstfödda också registrerad som utomäktenskaplig. Jag återkommer med några exempel på hur det gick för vissa av dessa faderlösa ensam barn.

I mitt sökande i arkiven utgick jag oftast från en plats. Om man visste att en viss person bodde på en viss gård vid en viss tidpunkt kunde man i Husförhörslängden (eller senare Församlingsboken) försöka hitta rätt sida. Där kan man sedan i bästa fall uttyda vilka som bodde i fastigheten, när och var de var födda, vad de hade för förhållande och när de flyttat in. Om de avlidit eller flyttat ut under bokens tidsperiod står det omnämnt, och vid avflyttning även ibland vart denna person hade begett sig. När något av barnen eller ibland hela familjen har flyttat söker man sig istället framåt. Genom att leta i den nya församlingens inflyttningsbok kan man med lite tur och envishet hitta fram till den nya bostaden och se vilka som bodde där.

Så all denna forskning går i stort sett ut på att hitta en sorts ordning. Ganska snart har man ett drygt tiotal olika böcker öppna samtidigt på datorn där man kan hoppa fram och tillbaka mellan Husförhörslängder, Födelse- och Dödsböcker, In- och Utflyttningsregister. Mellan arkiv från olika tidsperioder och från olika församlingar lite varstans i landet. Ibland blir det lite förvirrande när man har färdats så långt ifrån utgångspunkten att man tappat tråden och knappt vet var man befinner sig. Då gäller det att stoppa upp, rensa och gå tillbaka. Och kanske börja nysta i en ny garnända.

Det finns således två olika förhållningssätt till hur man släktforskar, i det som jag kallar den vertikala metoden går man hela tiden längre tillbaka. Man börjar med en huvudperson som kallas "proband" och följer personens släktlinje neråt mot gångna tider. Om man vet var och när någon föddes kan man genom registren över nyfödda få reda på vad föräldrarna hette, och eventuellt var de bodde. Om man sedan har turen att hitta föräldrarna i husförhörslängden får man i sin tur fram var och när de var födda. Då har man alltså kommit en hel generation bakåt i tiden. Detta är den traditionella forskningstekniken. Man rör sig nedåt och bakåt.

När jag nu hade fått för mig att söka på bredden vände jag fullständigt på denna kaka. Jag började med någon som jag var direkt släkt med fyra eller fem generationer tillbaka. Jag delade upp arbetet i fyra delar, ett för respektive släktgren, på farfars, farmors, morfars respektive mormors sida. För den utvalda noterade jag först make eller maka, sedan alla deras barn och sedan började jag undersöka var och en av dessa syskon. Hur de växte upp och flyttade med föräldrarna, när de flyttade hemifrån (och vart), vad de sysslade med, när de eventuellt gifte sig och bildade sina egna familjer. Och så vidare.

Att försöka ta reda på vart ALLA barnen i en familj tog vägen var i stort sett omöjligt.

Men jag försökte. Vissa barnaskaror var enormt stora, ta till exempel en kusin till min morfars far Johan Holmgren. Hon hette Anna Greta Gustafsdotter-Svensson och levde i Medelplanen på Kinnekulle. Hon och hennes man som var kalkbruksarbetare fick mellan 1885 och 1908 tretton barn, varav tio nådde vuxen ålder. Det är inte lätt att hålla reda på alla dessa ungar, speciellt inte som nästan alla blev drängar eller pigor och alltså under flera år bytte arbetsgivare (och för det mesta församling) varje november. Själv har jag under mitt långa liv haft tolv olika bostäder, vilket jag tycker är mycket. Men det finns många värre exempel på notoriska flyttfåglar.

Det stora gisslet för en liten amatör som jag var alla dessa flyttningar, att försöka följa en hoppjerka som byter församling lika ofta som skjorta. Och som sedan kanske försvinner in i Stockholms eller Göteborgs trask till kyrkoböcker. Där det är omöjligt att hitta någon om man inte har rätt kunskaper och tillgång till specialarkiv. Jag har inte heller kunnat följa alla emigranter, det finns naturligtvis betalarkiv i USA men så långt har jag inte haft lust att gå. Anna Gretas storebror Carl Johan Blomqvist som varit soldat och cementarbetare hade elva barn tillsammans med sin fru Emma Lovisa. Två dog i ung ålder men de övriga nio följde med föräldrarna över till Amerika när de emigrerade 1907. Där försvann en hel släktgren. Jag vet inte var de hamnade eller om de eventuellt kom tillbaka, vilket inte var så ovanligt.

Den stora skillnaden med denna "horisontella" forskning var riktningen, istället för att röra mig tillbaka mot forna tider följde jag personerna framåt i deras liv. Och eftersom tiden alltid rör sig framåt var detta en mer givande metod. Jag följde mina avlägsna släktingar från vaggan till graven, istället för tvärtom. Det var lättare att leva sig in i deras liv när man så att säga gick rätt väg, åt rätt håll. Deras kamp för brödfödan och för en bättre framtid blev mer synlig och förståelig. Ju fattigare dessa människor var, ju oftare bytte de bostadsort. Med en förhoppning om att det skulle gå lite bättre någon annanstans. Vilket det sällan gjorde.

Jag såg när många av de nyfödda barnen dog bara några månader efter födseln och hur denna sorg ibland komprimerades med ett nytt barn som ibland fick samma namn som sitt döda syskon. Och ibland med att inte alls skaffa några flera barn. Jag såg hur männen blev arbetslösa, vräkt och utblottade och hur en av föräldrarna dog väldigt tidigt och lämnade den andre med en massa småbarn och förmodligen stora skulder. Jag såg hur man ibland lyckades klättra upp ett litet pinnhål och få det aningen bättre, men också hur denna lycka lika snabbt kunde försvinna och man var tillbaka i misären.

Ibland hamnade jag in för omständigheter och händelser så fruktansvärda att de är svåra att hantera, då är det bäst att ta en liten paus. I mitt grävande har jag upptäckt ett flertal tragedier som gjort mig gråtfärdig, det är ju ändå mina släktingar (om än ibland ganska avlägsna) som har råkat ut för dessa katastrofer. Samhällets olycksbarn som hamnat i situationer som inte ens en Hugo eller en Zola hade kunnat dikta ihop. Jag kände mig nästan som en fluktare som tittade in i stugorna hos dessa stackars varelser som kämpade för sina liv under oerhört svåra betingelser. Man får ett annorlunda perspektiv på dagens tillvaro av att hitta så många kylslagna fakta och så många hemska tilldragelser i dessa gamla dammiga arkiv.

Trots min förslappade attityd och mitt sunkiga yttre kan jag ibland vara något av en perfektionist, eller kanske snarare en pedant. Noga med detaljer. Jag gillar inga lösa trådar, jag vill ha klara mönster. Att rota runt i gamla kyrkoarkiv kan vara väldigt jobbigt och frustrerande. Det är fullt med avtagssvägar överallt, trådar som spretar åt alla håll. Man drar

i en ända och kommer upp med en avbruten stjälk, roten kvar i jorden. I det fördolda. Någon enstaka gång är lyckan gjord och om så än bara av en slump träffar man plötsligt helt rätt. Och bitarna faller på plats. Halleluja, prisar Riksarkivet.

Det är inte ofta detta idoga detektivarbete får en så lycklig utgång, för det mesta är det hårt slit. Jag vistas för det med mesta på 1800-talet som var kyrkoarkivens förlovade århundrade. Då började prästerna inte bara få ordning på logistiken och presentationen, men de viktigaste förbättringarna gentemot seklet innan var rent tekniska. Pappret och bläckpennorna blev mycket bättre, och grafologin gjorde stora framsteg. Tidigare användes klumpiga gåspennor som läckte stora bläckplumpor och själva skrivstilen var i stort sett oläslig. Idag anordnas kurser i grafologi som jag gärna hade anmält mig till om jag bott i Sverige.

Husförhörslängderna och församlingsböckerna är dessutom ett bevis på den gamla tidens klassuppdelning. Alla människor var inte lika jämlika som vissa andra. I varje sockendel fanns en hövding, det kunde vara en brukspatron, en greve på herrgården, en direktör på bygdens industri eller helt enkelt en storbonde. Här tronade familjen i ensamt majestät högst upp på första sidan, sedan kom vissa släktingar och underhuggare och flera sidor senare trängdes all pöbel. När greven skulle skrivas in i den nya boken plockade man fram de finaste skrivdonen och använde sin allra pråligaste stil för forma riktigt stora, vackra och lättlästa bokstäver. Längre bak i boken fanns flera kladdiga tättskrivna sidor där gårdens alla drängar och pigor skrevs in med millimetersmå slarviga bokstäver, oftast två eller tre på samma rad. I många fall helt oläsligt men det var väl inte så noga, det fanns ju så många hjon och de bytte ju husbonde varje år. Tyvärr befann sig i stort sett alla mina släktingar i denna otydliga sörja av mindre viktiga människor, vilket inte gjorde letandet något lättare.

Om man händelsevis hade lyckats plöja igenom släktleden under ett drygt sekel och hamnat en bit in på 1900-talet tog det återigen stopp. Detta berodde på en ganska vettig regel som går ut på att vem som helst inte skall kunna kika i den färska folkbokföringen och upptäcka pinsamheter beträffande nu ännu levande personer. Därför har man satt en gräns, det som hänt de senaste 70 åren är "hemligstämplat" så till vida att dessa dokument inte går att öppna på Riksarkivets Digitala Forskarsal. Förmodligen kan man begära tillstånd till vissa specifika sökningar men då måste man fysisk bege sig till respektive arkivs läsesalar. Vilket är lite jobbigt om man som jag bor i Schweiz.

Om några år borde jag till exempel kunna hitta mig själv (som oäkting) i någon födelsebok, även om jag inte vet i vilken församling min mamma var skriven i 1953. Hon bodde egentligen i Lerdala, men läste i Jönköping, och var samtidigt inneboende hos sina tilltänkta svärföräldrar i Hylte. Medan jag själv faktiskt kom till världen inne på lasarettet i Värnamo. Troligen var morsan tillfälligt folkbokförd i Hylte eftersom jag enligt mitt pass är född i Färgaryd, vilket är den församling som Hyltebruk tillhör. I dagsläget är Färgaryds födelseböcker bara tillgängliga fram till 1945, nästa upplaga som sträcker sig från 1946 till 1962 får jag alltså inte läsa än så länge.

Jag kan vara väldigt, väldigt enveten men ibland får man erkänna sig besegrad, även om det bär emot. Jag skall ge ett exempel, Johan Alfreds bror Carl Persson var stenhuggare i Söndrum och han hade en dotter som hette Ellen Therese. Hon var således kusin till min farfar Rulle Sjökvist. Hon föddes 1897 och utbildade sig till hårfrisörska under första världskriget. Tjuo år gammal (april 1917) flyttade hon till Södermalm i Stockholm. I Maria Magdalenas inflyttningsarkiv står hon som hårfrisörska boende på Södermalmstorg. Sedan försvinner hon tyvärr ut ur mitt synfält.

Maria Magdalenas folkbokföringsregistren använde den moderna tekniken att registrera sina församlingsbor helt alfabetiskt och inte efter var de bodde. Det var naturligtvis lättare att hitta folk på detta viset och slippa leta i rote- eller kvartersbeteckningar. Men de hade fyrtiosex olika volymer enbart sorterade på efternamnens första bokstäver. Och även om de började föra dessa register redan i slutet av 1800-talet så fanns det tillräckligt med sidutrymme för att de skulle kunna fortsätta med samma böcker ända fram till 1991. Vilket innebar att det i slutet av dessa luntor fanns en mängd yngre församlingsbor vars uppgifter ännu inte var offentliga. Och då blev hela boken sekretessbelagd, även för de som levde i början av 1900-talet.

När nu inte 1900-talets folkbokföringsregister kunde konsulteras på internet var det omöjligt att verifiera att fröken Persson hade bott på Södermalmstorg, även om det verkar plausibelt. Inte heller gick det att se om hon hade flyttat ut från Maria Magdalena, och i så fall vart. Jag kunde inte ens se om hon hade gift sig eller rent utav gått och dött, något som många unga gjorde vid denna tiden då Spanska Sjukan härjade som värst. Släktforskningsmässigt hade jag alltså så tidigt som 1917 redan hamnat i en återvändsgränd.

Eftersom hon inte var en piga eller ett hembiträde som hade för vana att byta arbetsgivare och adress en gång om året så var hon antagligen mindre benägen att flytta. Bra anställningar växte inte på trån så om hon varken blev avskedad eller sa upp sig så kunde det ju tänkas att hon faktiskt bodde kvar. Ganska länge. Jag skulle ha kunnat scrolla på måfå i de närliggande församlingarnas inflyttningsarkiv men någonstans måste man dra en gräns. Det finns ett kort liv som måste levas och det är ohälsosamt att tillbringa flera dagar i sträck med de redan döda. Det känns som om en nygrävd grav öppnas och alla förfäder vinkar inbjudande.

Det enda som idag finns kvar av alla dessa släktingar är några enstaka gravstenar. I Lerdala ligger min mormor och morfar begravda tätt intill kyrkobyggnaden. Alldeles bredvid ligger min mamma och hennes man, min styvfar. På den nya kyrkogården utanför den ursprungliga muren ligger mina båda morbröder, Sven och Lars. Det är ungefär allt, än så länge. Vid Färgaryds kyrka utanför Hyltebruk ligger min pappa och hans amerikanska fru Marie Naujock. Där finns också hans båda föräldrar, en av mina fastrar och min pappas bröder. Esbjörn är verkligen begravd där med sin fru Gunnel medan Urban bara har en minnestavla. Han är egentligen begravd i Australien där han omkom i en högspanningsolycka 1973.

3. Farfars farfar Pehr Danielson Boglina (1816 - 1869)

Med min nya breda infallsvinkel ändrade undersökningarna karaktär och fick ett livligare (eller skall man säga dödligare) perspektiv. Där jag förut bara hade hittat ett namn, eventuellt ett födelsedatum och i bästa fall en hemvist så fick jag med mitt utökade sätt att söka helt plötsligt en massa kompletterande information. Där jag tidigare bara hade sett mina anfäder leva och dö kunde jag nu genom att dra i alla trådar få en bild över vad de hade haft för sig under deras ofta ganska korta liv. Något som kittlade min livliga fantasi. Med min utvecklade inbillningsförmåga klev dessa människor ut ur skuggorna och fick liv. Här skall jag dock försöka hålla mig till fakta och försöka att inte skena iväg med mina fiktiva fantasier.

För när man verkligen försöker följa alla gamla släktingar under hela deras livsbana

dyker det upp mängder av fakta. Och många olyckor och andra tragiska händelser. Speciellt om man, som mina släktingar, tillhörde samhällets lägsta skikt. Men det finns också många som det trots alla fasanfulla tilldragelser verkar ha gått riktigt bra för. Jag skall försöka att inte bli för detaljerad men ändå plita ner några få av de historier som jag snubblat över under mina irrvandringar i släkthistorien.

Jag började med min farfars far Johan Alfred. Han som först hette Pehrson efter sin far Pehr Danielson, sedan bytte han till Boglina när han blev indelt rotebåtsman för att till sist ta namnet Sjökvist strax innan han 1988 sade upp sig från flottan. Om honom visste jag redan rätt mycket, åtminstone fram 1903 i New York som var den sista gången han hördes av. Nu valde jag att titta på hans syskon och hans fru, som alla hade tillbringat några årtionden i mitten av 1800-talet på det lilla soldattorpet Furulund intill Kvibille strax norr om Halmstad.

Både far och son Boglina gifte sig ganska sent, ungefär trettiofem år gamla, och båda dog (eller försvann) när de var drygt femtio. Eftersom Johan när han blev faderlös vid sexton års ålder tog över inte bara anställningen och namnet utan även försörjningsplikten var det av nöden tvunget att hans syskon flyttade ut och tjänade sitt eget levebröd så fort de var flygfärdiga. Hans syster Albertina drog till Halmstad när hon var femton och arbetade i tio år som piga hos olika herrskap innan hon gifte sig med en plåtslagare som hette Johan Lindström. De levde ihop i tjugo år och fick fyra barn men redan 1903 dog mannen i tuberkulos, även han femtio år gammal.

Deras äldste son Johan Adolf flyttade till Örebro och blev bokbindare, gifte sig och flyttade till Visby där paret fick fem barn. Sent på året 1918 slog Spanska sjukan till, inom loppet av tio dagar dog båda föräldrarna plus Johan Adolfs syster Helga som kommit över för att hjälpa till med barnen. Yngsta system Berta som också flyttat till Visby men överlevt Spanskan stod nu, tjugofyra år gammal, ensam med fem brorsbarn i åldrarna tre till tio år. Ett år efter katastrofen hade hon fått fyra ungar utplacerade i olika familjer och den femte tog hon med sig hem till mormor Albertina.

Berta flyttade till Göteborg där hon hade ett tiotal olika anställningar som hembiträde i nästan alla av stadens olika församlingar. Hon fick en oäkta son ihop med en chaufför och pojken blev adopterad av en familj i Mölndal. I folkbokföringen står hon sedan antecknad som "sinnessjuk" och hon var intagen på Gilbraltar-klinikens psykiavdelning. En inte helt oväntad utveckling efter allt vad hon hade varit med om. Sedan bosatte hon sig på Albogatan i Gamlestan där hon fortfarande levde 1945. Och sonen Karl-Erik Lindström bodde kvar i Mölndal men på grund av sekretessen vet jag alltså inte när de dog.

För de fem föräldralösa små gotlänningarna verkar det ha gått bra. Ragnhild som växte upp hos farmor Albertina jobbade sedan även hon som hembiträde i Göteborg. Efter att ha gift sig med en kontorist flyttade hon till Gamlestan, precis som hennes faster Berta. Paret fick fyra barn, alla födda i Göteborg mellan 1935 och 1947 med efternamnet Forsmark efter fadern. Ragnar, Rosa och Riken bodde alla kvar på Gotland i slutet av 40-talet och hade sammanlagt sex barn med sina respektive gemåler. Lillflickan Rut som bara var tre år när föräldrarna dog hamnade på underliga vägar först i Södermanland där hennes gamla adoptivpappa flyttat när han blev pensionerad från sin lektortjänst i Visby. När pappan dog tog hans unga fru som hette Grape med sig sin fosterdotter hem till hennes hemtrakter i Haparanda. Rut blev sjuksköterska, gifte sig med en butikschef Wäppling, flyttade med honom till Nederkalix och fick två barn, födda 1946 och 1947.

Göteborg, och då speciellt Gamlestan, var ett populärt flyttmål för min släkt. Min farfars

kusin Carl, yngre bror till Johan Alfred och Albertina, hade förutom hårfrisörskan Ellen fem andra barn. Ellens några år äldre syster hette Martina och flyttade 1917 som piga till Göteborg. Efter 6-7 olika anställningar träffade hon sin man som var metallarbetare och hette Per Johansson. De bosatte sig på Lars Kaggsgatan i Gamlestan och fick två barn födda 1924 och 1926. Sonen lät värva sig under andra världskriget och flyttade till Halmstad men dottern som var butiksbiträde bodde fortfarande hemma i slutet på 40-talet. Tio år senare hade min familj flyttat till Kvibergshuset några hundra meter norr om Gamlestan och eftersom barnavårdscentralen, dit jag och min lillasyster ofta hade ärende, låg på Lars Kaggsgatan, så skulle vi ha kunnat stöta på varann.

Den äldsta utav Carl Persons döttrar hette Hedvig och flyttade som ung till Eslöv. Där hade de tydligen en så stor inflyttning att nytillkomna inte fick plats på sidorna i Församlingsboken. Om man "bara" var piga blev man inskriven i en provisorisk bok som inte verkar ha fotograferats och alltså inte finns i Riksarkivet. På så sätt tappar jag bort Hedvig redan 1908, det var omöjligt att hitta henne i den nya Folkbokförläggningen som påbörjades några år senare. Och hon hade varken flyttat eller dött under "The missing years". Så hon förblev försvunnen för sentida släktforskare.

Det är när man tittar på Carl, hans bröder och hans båda söner, som släkthistorien blir riktigt tragisk. Det börjar med att Carl som redan arbetat några år som dräng runt Kvibille blir ertappad med stöld och döms till flera månaders fängelse i Halmstad. När han släpps ut är han tjugo år och vill inte dra skam över släkten utan väljer att stanna i Halmstadstrakten. Han slår sig ner i Söndrum, grannkommunen ut mot kusten, där han får jobb hos socknens största arbetsgivare, det enorma stenbrottet ute vid havsbandet. Man ser fortfarande djupa spår efter denna industri, två djupa vattenfyllda håll där det ena fått ett utlopp mot havet och används som småbåtshamn medan den andra bassängen rymmer en brädseglings-skola.

Här följer en liten text från internet (söndrum.atspace.com) som berättar om stenbrottet i Söndrum :

"De flesta som bor i Halmstad vet säkert var *Stenhuggeriet* ligger, men alla vet kanske inte riktigt vad som egentligen döljer sig bakom namnet. Historien om ett av Sveriges största stenbrott håller sakta på att falla i glömska, och idag är det säkert många som inte har en aning om att här arbetade flera hundra man, här låg båtar dygnet runt för lastning, och här skeppades sten till både Europa och Amerika.

Stenbrottet i Söndrum var aktivt från 1876 till 1965. Denna period har ibland kallats *Söndrums andra stenålder*. Bolagen som ägde stenbrottet har nästan hela tiden haft ekonomiska problem men när det gick som bäst arbetade bortemot 500 man i brotten. Söndrumsstenen med sitt vackra rödflammiga mönster är världsberömd och finns bland annat i presidentmonumentet i Washington, fredspalatset i Haag och Svenska kyrkan i Paris.

I början av bolagets historia var det kaptenerna på båtarna som gjorde upp affärerna med de danska kunderna, och då betalades ibland en del av priset i dansk sprit, därav namnet *Spritkullen*, som ligger strax norr om det största stenbrottet i Söndrum.

På 1890-talet såldes bolaget till nya tyska ägare, och Söndrums stenbrott fick ett rejält uppsving. Detta årtionde är stenbrottets absoluta glanstid. Nu sålde man under en tid sten både till Danmark, Tyskland och England, och man sålde makadam framför allt till Danmark, vilken producerades i en nyuppsatt stenkross. Stendammet stod som en vit

kvast från krossen, och anläggningen fick skämtsamt namnet "vita huset".

Arbetet i stenhuggeriet var hårt och hälsofarligt. Det krävdes starka karlar med hårda nävar, och ofta var det inflyttade bonddrängar, vana vid tuffa tag, som jobbade i brottet. Man stod under bar himmel och arbetade året runt, och frågan är kanske hur dagens människor hade stått ut en kall februaridag när det blåste kuling från havet och regnade. Det fanns ju ingenstans att gå in, inte ens tak över huvudet. Den som hade råd kunde visserligen hyra sig en liten öppen trähytt, liknande en busskur, som gav tillfälligt skydd mot väder och vind, men dessa skjul visade sig så småningom vara rena dödsfällorna. Stendammets rök nämligen in och samlade sig i hytterna, så att de som använde dem blev sjuka och dog.

Man använde både krut och dynamit vid stenbrytningen. Krutet var lite mildare och det använde man till att ta ut råblock i stenen som sedan bearbetades till kantsten, trappor, socklar osv. Dynamiten hade man till att slå sönder den sten som inte gick att bearbeta, vilket var den största delen. Denna sten gick sedan vidare till stenkrossen för att bli makadam. Stenhuggarna fick själva köpa sina verktyg till självkostnadspris av bolaget. Det kunde vara borr, slaggor, mejslar och kilbleck. Slipning och skärpning som skedde i någon av brottets fyra smedjor, fick de betala själva.

Stenbolagets inställning till sina anställda var sett ur den tidens perspektiv mycket human. Bolaget byggde små hus på området som de anställda fick köpa billigt eller hyra och bo i med sina familjer. För att dryga ut inkomsterna brukade de som bodde i huset hyra ut ett rum till ungar som jobbade i brottet. Det kunde bo upp till fyra ungar i ett enda litet rum. Stenbolaget hade också en egen sjukkasse som gav fri läkarvård och en viss ersättning redan från första sjukdagen. All personal var också försäkrad mot olycksfall.

De flesta som arbetade i stenbrottet var människor som tyckte om fria arbetsförhållande. En hel del av dem var säkert rena äventyrarna. Och stenhuggararbetet var hårt men fritt. De som jobbade på ackord kom när de ville, och gick när de ville. Man arbetade hur lite eller hur mycket man önskade. Ville man jobba på natten så gick det också för sig, fast då fick man själv skaffa ljus i form av fotogenlyktor."

Redan i november 1882 var det tänkt att Carls yngste bror Henning, som då var sjutton år, skulle flytta ner till Halmstad. Han står inskriven i flyttboken men sedan är namnet överstruket. Fem månader senare dör han hemma i båtsmanstorpet men i dödsboken står ingen orsak. Dör man så ung och så hastigt är det troligen lungsoten, eller tuberkulos som vi säger idag. Sex år senare är det mellanbrodern David Roberts tur att söka lyckan i stenhuggeriet. Han har redan jobbat i sju år som dräng hos olika bönder i Getinge och Rävinge innan han flyttar in hos sin bror Carl som numera är gift. David blir kvar i nio år, 1897 utvandrar han till Norge och då försvinner han bort från min horisont.

Under tiden fick Carl alltså sex barn med sin fru Maria Apelgren. Jag har redan berättat om tre av döttrarna men för deras två söner gick det inte lika bra. Båda började som väldigt unga att jobba som stenhuggare, barnarbete reglerades visserligen men bestämmelserna kunde lätt kringgås. Det var ett farlig och tungt arbete som kanske passade en del. Men långt ifrån alla. Den äldste brodern som hette Anders Carlsson stoppade år 1916 en dynamitgubbe i munnen och tände på. Tre år senare har hans lillebror Gunnar fått nog och hänger sig. Att på så kort tid ha mist båda sina söner måste ha gjort pappa Carl helt

förtvivlad och tre månader senare tar även han livet av sig genom hängning. Mamma Maria som sett man och två söner begå självmord dör ett halvår senare (januari 2020) i hjärnblödning. På drygt tre års tid har nästan en hel familj utplånats.

Ensam kvar i bolagets arbetarbostad på Eketånga 5 i Söndrum bodde nu den sista systemen, som jag ännu inte berättat om. Hon hette Ebba Charlotta och hade jobbat i nästan femton år som hembiträde hos flera fina familjer inne i Halmstad. Hon födde 1911 en oäkta son som döptes till Sven Tore Reitz, efternamnet fick han från sin pappa som dock inte gav sig till känna i födelseregistret. Förmodligen var han far i familjen där Ebba tjänade piga. Sven gick till sjöss, bara femton år gammal, men hans karriär som sjöman blev inte långvarig. Han drunknade 1926 när kustångaren Dagmar där han fått törn gick under i hårt väder på Östersjön.

Ebba hade gift sig 1923 med en Johan Skoglund som raskt flyttade in i Eketånga, och dessutom friköpte arbetarbostaden från bolaget. Han står sedermera som ägare men de fick aldrig några gemensamma barn. Det går naturligtvis inte att veta om det var detta giftermål som fick styvsonen att lämna hemmet vid så ung ålder. Ebba dog på samma vis som sin mamma i en hjärnblödning 1944. Ett år senare hade Johan Skoglund gift om sig och en ny kvinna hade flyttat in.

I en motion till Första Kammaren från 1935 som pläderar för större sjösäkerhet och striktare regler för hur fartyg får lastas står bland annat följande att läsa :

"Den 17 september 1926 förläste i Södra Östersjön ångaren Dagmar av Kalmar. Vid denna olycka spilldes 10 människoliv. Detta fartyg var även det hårt och olämpligt lastat. Kommerskolegii sjötekniska har i avgivet memorial till Högsta Domstolen framhållit att fartyget innehade 152 ton mera än det kunnat bära nedlastat till fartygets lastmärke för sommartid". (Kungliga Biblioteket, motion nr. 34, 1935)

På min farfars mammas sida finns också mycket att berätta men jag tänker fatta mig kort. Rudolf hade så många kusiner och syslingar på sin mammas sida att det skulle ta resten av min livstid för att försöka följa alla dessa drängar och pigor längs spåren i de halländska skogarna. Släkten ägde sedan lång tid tillbaka några ynkliga åkerplättar mitt inne i det väldigt vidsträckt skogsområde som ligger söder om Hyltebruk. Precis på gränsen mellan Småland och Halland. Deras boställe som kallades för Högseryds "by" bestod egentligen bara av ett antal utspridda gårdar, med mycket skog mellan gläntorna.

Ute i denna sjumilaskog bodde sedan flera sekel ett antal familjer där alla verkade vara släkt med alla. De var någon sorts "outlaws" eller "hillbillies". Minus inaveln, för de verkar ha varit väldigt noga att hitta sina män och hustrur ganska långt hemifrån. Där ute fanns det en sorts Högseryds-anda som gjorde att man tog hand om varandra. Vart man än begav sig ute i den vida världen och vilka svårigheter man än stötte på så visste man att det alltid fanns en utväg. Man kunde alltid återvända hem och hitta en plats att bo, Högseryd vimlade av små torp, undantag, fattigstugor och andra mer eller mindre människovärdiga bostäder. Och det fanns släktingar överallt. Även om det var fattigt så var det inte ute i Högseryd som man dog av svält.

Så när Johan Alfred hade sagt upp sig från flottan och (även han) hade jobbat ett tag som stenhuggare i Söndrum tog hans fru Anna Charlotta, min farfars mor, sitt pick och pack och drog hem. Hon var höggravid och de hade redan en dotter (Julia) som var född i båtsmanstorp. Det fanns ett ledigt litet torp längst in i den mörka skogen, några kilometer från de två stora Högseryds-gårdarna. Johan Alfred pendlade ibland ner till stenbrottet utanför

Halmstad men var hemma tillräckligt ofta för att det skulle bli ytterligare fyra barn. Och sedan stack han till New York "and the rest is history".

Högseryd låg så isolerat att där fanns inget annat att göra än att arbeta hårt och lägga sig tidigt. På så sätt blev det väldigt många barn gjorda. På tok för många för att jag skall ha tid att utforska allas liv och leverne. Fem generationer tillbaka fick Bengt Erlandson och Christina Jonasdotter åtta barn, födda mellan 1822 och 1847. Och då räknar jag ändå inte tvillingarna Johan och Johannes som dog bara några veckor gamla. I varje familj ute i Högseryd fanns det alltid någon eller några barn som dog innan de fyllt ett år.

Min farfars morfar Anders Bengtson var den femte i denna barnaskara och konstigt nog den som tog över föräldragården. Bland Anders fem barn finns farfars mor Anna Charlotta, som senare bosatte sig i Sofielund. Hon hade tjugosex kusiner vilket säger en del om Högserydarnas fortplantningsförmåga. Nästan alla gifte sig och fick 5-6 ungar, som i sin tur fick....., i alla oändlighet. Läsaren förstår varför jag inte vill grotta ner mig i detta träsk med yngel. Nåväl, det verkar ha gått bra för nästan alla, utom Anders Bengtsons bror Isak. Anders hade tre äldre bröder, Peter, Gabriel och Isak. Men eftersom pappa Bengt satt kvar på gården sökte sig de tre äldre bröderna ut i stora världen. Det var först när lillebror Anders blivit vuxen som pappan gick i pension och flyttade in med fru Christina i ett undantag. På så sätt blev det Anders som fick gården.

Isak tjänade som dräng på diverse storgårdar i Rävinge och Eftra. Han flyttade tillbaka till skogarna 1861 och gifte sig något år senare med en kvinna från socknen Åkralt några mil norr om Högseryd. De flyttade in i ett torp i hustruns hemtrakter, fick en son och Isak försörjde sig som diversearbetare och skomakare. Det verkade gå bra för den lilla familjen, åtminstone fram till 1871 då Isak råkade sticka en vass skära i bröstet på en bonde. Denna småbonde där Isak brukade hjälpa till med skörden var känd för sin elakhet, men det tog man ingen hänsyn till i rättegången. Isak dömdes till livstids fängelse och straffarbete. Plus förlust av alla medborgerliga rättigheter.

Om det var på grund av skammen må vara osagt men hustrun dog i slag bara en månad efter det att hennes man hade hamnat på Landskronas fästning. Ensam kvar i stugan Björkeberg fanns sonen Bengt Johan som bara var sex år gammal. Det egendomliga är att han de följande åren fortfarande står skriven på torpet, men förmodligen fanns det grannar eller eventuellt mammans släktingar där han egentligen växte upp. Efter nästan sjutton år på fästning blev Isak till sist benådat av Kungligt Majestät. Detta berodde säkerligen på att han var så sjuk att han ändå snart skulle dö. Och då flyttade han faktiskt tillbaka till Högseryd där han avled i "bröstvärk" bara sju månader efter frigivningen. Det enda jag vet om sonen Bengt är att han utvandrar till Amerika 1889, ett knappt år efter pappa Isaks frånfalle.

(se detaljerad info i Bilaga 1)

4. Farmors Farmor Maria Christina Olofsdotter (1824 - 1902)

Min farmor Anna-Lisa var visserligen född i det exotiska Luleå men släktens vagga låg i det mörkaste Småland, i närheten av Tingsryd. Hennes pappas släkt levde i små gårdsgrupperingar som kallades Mårdslätt, Kroksjöboda och Flåhult. Precis som i Högseryd fanns det upp emot åtta barn i varje familj, plus några som aldrig fick uppleva sin ettårsdag.

Nästan alla dessa avkommor gav sig iväg i tonåren för att tjäna dräng eller i piga i rikare socknar eller småstäder som Växjö eller Kalmar. Alla emigrerade inte till Amerika, den närmsta hamnstaden var Karlshamn så det förekom även en omfattande utvandring till Danmark eller Tyskland.

Om man valde att stanna hemma fanns det åtminstone för männen två utvägar som användes ovanligt flitigt av denna gren av släkten, att bli rotatesoldat eller att börja på järnvägen. Bara i detta kapitlet av mina utforskningar har jag hittat fyra indelta soldater och drygt tio SJ-anställda. Min farmors far Daniel var en riktig rallare, och sedermera bromsare och nattvakt på järnvägen. Hans båda söner var lokreparatör på Notvikens verkstad respektive postiljon på SJ's postvagnar. Min pappa hade tre kusiner vid järnvägen plus att hans bror Esbjörn arbetade några år som banbiträde (växlare) på sträckan Landeryd-Falköping. Så man kan nästan säga att mitt eget yrkesval redan fanns inskrivet i generna.

En annan skillnad från farfarslinjen var att jag fann en massa män som lämnade sina hustrur. Som helt enkelt försvann, åtminstone från folkbokföringen. Tidigare hade jag bara sett Johan Sjökvist som antingen blev rånmördad i New York eller också självmant valde att gå under jorden. Något vi aldrig kommer att få klarhet i. Plus Johans sonson, det vill säga min biologiska pappa, som även han valde att följa sina själviska impulser och lämnade min mamma som var i sjätte månaden för att åka till USA. På farmors släktsida fanns ett flertal män som helt plötsligt bara drog och står inskrivna i böckerna som "obefintliga" eller "förrymda".

Jag skall börja med att berätta om min farmors mormor Anna Stina, hon bodde i Norrtälje där hon fick tre barn med sin man Anders Anderson som kom från Tädene, en liten by strax väster om Lidköping. År 1868 står denne Anders som "förrymd" i Husförhörslängden. Återigen vet ingen riktigt vad som hände eller vad som döljer sig bakom denna notis. Fick han nog och gick till sjöss eller blev han utsparkad av hustrun för fylleri ? Hade han eller hon hittat någon annan ? Eller hade han begått något olagligt som gjorde att han var efter-sökt och tvungen att gömma sig, det finns så många tänkbara scenario.

Deras dotter, min farmors mor Bernhardina, var bara fyra år när han försvann. Och hon hade två något äldre syskon varav jag skall återkomma till den ene. Åtta år senare fick Anna Stina ut en skilsmässodom och ett halvår senare gifte hon om sig med en fränksild skomakare som också kom från mina Westrogotiska "hemtrakter", nämligen Åsaka. Han hade av någon okänd anledning ensam vårdnaden om sina fyra egna barn varav två då och då befann sig i det nya hemmet medan de två minsta var på barnhem. Komlicerat.

Bernhardinas man Daniel Anderson hade en bror med ungefär samma historia. Han hette Nils Johan och var fyrtiosju år gammal när han 1895 gifte sig med den arton år yngre Ida Christina. Samtidigt flyttade han till hustrun hemort Södra Sandsjö precis på andra sidan gränsen mellan Småland och Blekinge. Hans hustru hade en oäkta son som var sex år när de gifte sig. År 1908 står Nils Johan noterad som "vistas på okänd ort" och sedan hör åtminstone inte jag någonting ifrån honom. Ida fick ut skilsmässopapper 1916 och bodde kvar och levde på samma ställe 1941 när det inte går att följa henne längre.

Daniel hade ytterligare två bröder varav den näst äldste Carl August hade flyttat till Kroksjöboda och gift sig med sin Karolina från Ulfsång. De fick fem barn men bara ett halvår efter att den yngsta dottern hade fötts avled modern i "feber". Carl kunde naturligtvis inte ta hand om fem småttingar själv utan alla barnen blev utplacerade i olika fosterhem. Han gifte aldrig om sig utan fortsatte att jobba och 1896 utvandrar han till Amerika med sina tre äldsta barn som då var 13-17 år. De små bor kvar hos sina fosterföräldrar men tre år

senare flyttar yngsta sonen femton år gammal till Danmark medan hans yngre syster förenar sig med pappan i Norra Amerika.

Förutom Smålands-ursprunget fanns vissa andra likheter i mina farföräldrars släkt-historier, på farmors sida fanns också en piga som utvandrat till Gotland och till slut "gift sig och fått barn", som Povel Ramel diktade. Hon hette Nanny Elina Ljungberg och var född i Urshult. Efter att under åtta år haft åtta olika anställningar i åtta olika församlingar fick hon tag i en karl och slog sig ner i mannens hemkommun Ekeby och fick fyra barn. Det tog mig åtskilliga timmar att följa henne ända dit, ibland försvann hon i någon flyttsväng men tack vare min envishet fick jag tag på henne igen.

En dylik djupdykning är ju omöjligt att göra för alla pigor och drängar som flyttar hit och dit, men ibland väljer jag ut någon att verkligen grota ner mig i. Men de flesta blev jag av tidsskäl tvungen att lämna outforskade. En annan som jag lade ner mycket tid på var Johan Edvard Bäck. Han var kusin till min farmors pappa, den store rallaren Daniel Anderson. Johan Edwards pappa hette Carl, född i Mårdslätt och död i Flåboda. Han hade sju barn och bland annat varit torpare i Åskemåla och även han järnvägsarbetare i Linnaryd. Sonen tog tidigt värvning och som indelt soldat bytte han namn från Carlson till Bäck.

Eftersom systemet med rotecknetar var på utdöende sa han upp sig från armén och flyttade till Växjö och blev reservpoliskonstapel. Sedan verkar han ha jobbat vid polisen hela sitt liv, på äldre dar står det att han har fått "inre tjänst". I den stora staden Växjö flyttade han mellan två olika församlingar nästan lika ofta som sin släkting Nanny på Gotland. När han till slut gifte sig trettiofem år gammal fortsatte han att lika flitigt flytta runt i Växjö, nu med familjen som bestod av fru och sex barn. Hans äldste son dog i lungsot när han var arton år. Förutom den yngsta dottern som jobbade som kontorist och bodde kvar hos sin mamma flyttade de andra fyra barnen bort, antingen till Stockholm eller Göteborg.

Eftersom min pappa aldrig kunde acceptera att jag var långhårig och dessutom kommunist så var jag under väldigt många år förbjuden att hälsa på honom och hans amerikanska fru i Hylte. Men jag fick alltid väldigt långa och ibland väldigt oförsämda brev, som jag snällt svarade på. I ett brev från 1991 gjorde han en liten sammanställning över den närmsta släkten, och vilka minnen han hade av dessa olika personer. Nu på gamla dar när även min pappa är död så har det varit ganska intressant att plocka fram detta väldigt långa brev. I en liten mening nämner han bland annat att hans mormor Bernhardina hade en bror (vars namn han inte kände till) som var sjöman och hade trillat i sjön och drunknat vid Eldslandet när hans fartyg skulle runda Kap Horn.

En dylik sten var jag förstas tvungen att vända på, farsans lilla notis hade triggat min nyfikenhet. Och efter idogt sökande hittade jag denna historia. Bernhardinas storebror hette Johan Erik Anderson och var född 1862 i Norrtälje. När han var sjutton år tog han värvning som båtsman och blev tilldelad torp No. 59 i en by som heter Salmunge, i Skedarids församling. Konstiga ortsnamn som jag aldrig tidigare hade hört talas om. Det enda jag idag lyckas hitta på kartan är att det i byn Finsta, inte så långt från Rimbo, finns en skola och en kyrka som heter Skedarid. Och byns avfallsanläggning och återvinningsstation heter faktiskt Salmunge.

Som båtsman bytte Johan namn till Salmo, efter sitt soldattorp där han efter ett tag fick sällskap av en fästmö. Hon hette Emma Österberg och var från Stårbsnäs i Vätö församling. Till Skedarid hade hon kommit för att arbeta som piga i diverse olika gårdar. Johans tillvaro som båtsman blev inte långvarig, redan fyra år efter att ha tillträtt sin tjänst står han

omnämnd som "befriad" och i husförhöret två år senare som "f.d. båtsman". Troligast blev han uppsagd av flottan för när han lämnade soldattorpet var det en annan familj som flyttade in, där fadern står omnämnd som arrendator och inte som båtsman.

Johan fick två oäkta barn med sin fästmö, en son Carl Isidor född 1886 och en dotter Margareta Isideria född 1892. Men när dottern föds är barnafadern redan utflugen. I husförhören 1891 är han inskriven som "obefintlig" och i nästa bok kallas Emma "förrymde båtsman Salmos fästevinna". Det konstiga är att när hon blev gravid en andra gång var de på väg att gifta sig. Den första lysningen ägde rum den 20/10 1890 men en månad senare hade Johan redan rymt till sjöss. Man kan bara spekulera om orsaken.

I följande husförhörslängd finns dessutom en anteckning om att han hade gått till sjöss med fartyget "Inglewood" och "fallit överbord, fästad vid h..." (resten oläsligt). På internet har jag funnit att Inglewood var en engelsk bark med stålskrov byggd 1875 på Williamsens varv i Harrington. I början av 1890-talet ägdes hon av varvet och gick på långa trader runt jorden, mestadels med konstgödsel. År 1908 förstördes fartyget helt i en explosion i den norska hamnstaden Mandal. Inglewood hade då avgått från New York fullastad med nafta (råbensin) och var på väg till Stockholm. Hela besättningen på 14 man omkom vid explosionen.

(källa: www.mightyseas.co.uk/marhist/workington_harrington/workington_harrington)

Den ogifta tvåbarnsmamman Emma står sedan noterad som "fattig" och blir ganska snart förflyttad till registret över i församlingen "obefintliga". Två år senare omnämns hon och de två barnen som avflyttade från Salmunge till Vätö, men där finns de inte inskrivna som inflyttade, ej heller i Norrtälje. Dock finns det en liten notis om att dottern ryktesvis befinner sig i Landa socken runt 1909. Men jag hittar ingenting i kyrkoböckerna, varken om modern eller hennes barn. Panamakanalen började inte byggas förrän 1904 så på slutet av 1800-talet fick de fartyg som till exempel gick till Valparaiso för att lasta guano som användes som konstgödsel runda hela Sydamerika. Enligt min pappas knapphändiga släkt-anteckningar hade hans mammas okände morbror varit väldigt duktig på att simma under vattnet. Trots det hade han alltså drunknat när han föll överbord i det iskalla vattnet utanför Eldslandet.

(se detaljerad info i Bilaga 2)

5. Morfars farfar Carl Holmgren (1831 - 1891)

Det stora återkommande problemet med denna betydligt bredare forskning var sekretessskyddet. När jag ville söka mig framåt i tiden istället för bakåt fick jag plötsligt integritetens mörklägningsridå nerdragen mitt framför ögonen. Mina båda morföräldrar var antingen uppvuxna eller hade bott en längre tid i den lilla församlingen Ullervad, strax söder om Mariestad. Eller i någon annan minimal grannförsamling. I varje liten församling bodde så få människor att en normal kyrkobok som påbörjades på 30-talet kunde sträcka sig långt in på 70-talet och således blev hela innehållet hemligstämplat. Jag som hade lust att hitta avlägsna släktingar i min egen generation gick nästan alltid bet och fick ge upp mina undersökningar alldeles för tidigt.

Mina kusiner har jag rätt bra koll på. Även om vi inte har någon som helst kontakt och oftast inte har setts på över femtio år så vet jag åtminstone vad de heter och var de bor. Men

att hitta en massa sysslingar och bryllingar var nästan omöjligt. Mina föräldrars kusiner har jag dålig koll på och vad det gäller mina far- och morföräldrar visste jag ingenting alls. På deras tid verkade man däremot ha haft koll på det mesta, då var släkten viktig. Man höll ihop och det fanns en muntlig överföring av släktens historia som inte existerar längre. Om släktgemenskapen inte varit så uppluckrad hade jag inte behövt söka i några arkiv utan eventuellt kunnat få all denna kunskap så att säga med modersmjölken.

Det var så mycket jag hade velat fråga min mamma men det fanns aldrig riktigt tillfälle och det uppstod en massa onödiga blockeringar. Att min biologiska pappa försvann till Amerika var roten till dessa tabun som skapades runt all sorts släkthistoria. Min svartsjuke styvpappa ville sudda ut denna man ur våra liv och min mamma som ville hålla ihop denna nykonstruerade familj hjälpte till att sopa allting under mattan. Och alla andra i släkten slöt upp bakom denna tystnadskultur. Självt fick jag ingenting veta förrän jag var tolv år och då blev jag så oerhört chockad att jag slöt upp bakom denna dimridå, jag gömde mig bakom en skyddsskärm och trodde att denna trista historia kunde försvinna bara man inte pratade om den.

När jag själv fick barn tog jag alltså kontakt med min riktiga pappa. Det blev en stor misräkning för båda parter och vår osämja gjorde att kontakten ofta bröts eller inskränkte sig till långa ambivalenta och ibland otrevliga brevväxlingar. Eftersom min mamma trodde att jag hade glömt eller inte uppfattat det jag hade fått höra när jag var tolv år fick hon sent omsider lust att berätta. Men då var jag nästan femtio och hade redan en lång erfarenhet av min krävande, manipulerande och ytterst motvillige fader. Jag hade fått nog av alla lögnar.

Denna oerhörda kommunikationsbrist gjorde det fortsatt omöjligt att ha någon dialog eller att ställa några frågor. Alla hade gjort fel hela tiden och till slut fanns bara tystnad. Men det värsta var att även om jag alltid hade avskytt min elaka styvpappa såg jag honom tragiskt nog som ett bättre alternativ än min biologiske fader. Mina verkliga manliga förebilder hittade jag istället hos min morfar Gustaf, som tyvärr dog av en hjärtinfarkt när jag var sjutton. Och hos min morbror Jan som bara var sjutton år och fortfarande bodde hemma i Lerdala när jag blev lämnad där hos min mormor. Han blev nästan som en storebror.

Min mammas kusin Bo hade alltså hittat diverse personalteter med anknytning till släkten, häng med nu för här kommer lite namedropping. Min morfar hade en syssling, Svea, som var gift med en skeppsredare Reuter. Denne hade en bror vars barnbarn är Suzanne Reuter. Plus att han hade ytterligare en bror som varit gift med Sickan Carlsson. För att fortsätta på teaterns tiljor så hade morfar också en brylling, Vilhelm Andersson. Hans barnbarn hette Birgitta som aldrig riktigt släppte sin Västgöta-dialekt, åtminstone inte när hon spelade Teskedsgumman. Min pappa skulle ha kunnat kontra med att hans morbror Kalle hade haft Martin Ljung som lärling när han jobbade på Notvikens lokverkstad i Luleå.

En annan av morfars bryllingar hette Axel Fredrik Marcellus Agaton Stålhane. Hans mor Ebba hade varit hovdam och fadern till denne oäkting var ingen mindre än Oscar II. Som var en välkänd häradsbetäckare. Ebba fick ett visst underhåll från hovet. Jag skall avsluta dessa exempel med Gunnar Smoliansky som jag tycker var en väldigt duktig fotograf. Hans morfar var syssling till min morfar. Så min mamma är brylling till Gunnars son Peter som är musiker och bland annat varit trummis i Eldkvarn.

Även om jag inte släktforskade för att hitta samband med kändisar så var det roligt att

finna diverse andra beröringspunkter släktingar emellan. Jag skall börja med några geografiska kopplingar. När min morfar i början av 20-talet skulle utbildas sig till folkskollärare läste han på seminariet i Göteborg. Under studietiden var han inneboende i en så kallad jungfrukammare på Övre Husargatan 27. Ett rum som normalt utnyttjades av hembiträdet. Han hade en väldigt kort väg till skolan eftersom seminariet låg på andra sidan gatan.

Femtio år senare bodde även jag några år på exakt samma adress. Men medan morfar hyrde rum i en stor borgarlägenhet mot gatan så bodde jag i en etta på 26 kvm i ett litet gult hus tvärs över den stenlagda gården. Hembiträderna som man kunde ha behov av även på natten fick ofta sova i samma hus som familjen medan kuskar, chaufförer, städbiträden och annat pack fick trängas med sina familjer på knappt trettio kvadrat tvärs över gården. Det var trångt även för mig som bodde själv men det var en rolig tid, och jag kände lite historiska vibrationer av att bo i samma fastighet där morfar Gustaf en gång hade studerat till lärare.

Morfars bror John var anställd mellan 1937 och 1943 som byggnadskontrollant åt Göteborgs hamn. Enligt släktlegenden var det mer eller mindre John som byggde Göta Älvbron men han hade alltså bara en ganska sekundär roll i dess tillblivelse. John bodde under sin Göteborgs-sejour på Ödmansgatan vilket är ett kvarter med gamla landshövdingehus mitt på Hisingen. Huset på Ödmansgatan ligger bara några hundra meter från Kyrkbytorget där jag själv hade min första lilla lägenhet när jag precis hade flyttat hemifrån.

Min gamle skolkompis Rolf Persson bodde redan på gymnasietiden på Ödmansgatan. Hans föräldrahem låg långt ute i havsbandet på en liten ö som heter Knippla så i veckorna övernattade han inne i stan, i nästan samma uppgång som Holmgren-familjen på 40-talet. Och eftersom han var ensam om att ha en egen lägenhet så var det där vi samlades för att festa och dricka mellanöl, vi döpte till och med om adressen till Öl-mansgatan. Den för läsaren numera välkände släktforskar-kusinen Bo är faktiskt född i huset 1941.

Min morfars mamma Hilda hade en lillebror som bara blev 1½ år gammal. Han hette Gustaf, samma namn gav hon sedan till sin egen son, min morfar. Min mormor hade en lillebror som var sex år när han dog av hjärtfel, något som säkert hade kunnat opereras idag men som var otänkbart på början av 1900-talet. Han hette Johan, samma namn som mormors första barnbarn fick heta, d.v.s. jag själv. Johan var ett väldigt vanligt namn på 1800-talet, ett exempel är min morfars farmors far som hette Johannes, hans yngsta dotter var döpt till Johanna med efternamnet Johansdotter. Hon gifte sig i sin tur med en torpare som hette Johan Johansson så Johanna bytte vid giftermålet efternamn från Johansdotter till Johansson.

Ett väldigt typiskt exempel på denna släktgren är just morfars farfar Carl. Han var först dräng på sex olika gårdar innan han gifte sig och fick barn. Då försökte han sig på att vara torpare men det verkar inte ha gått så bra för året senare arbetar han återigen som dräng medan hans fru är piga på granngården. Sedan blir han statare några år innan han återigen står som torpare, och alltså gjorde dagsverken på storgården där torpets ägare bodde. När han dog sextio år gammal hade han arbetat på andras marker i hela sitt liv. Men det står i bouppteckningen att han hade lyckats friköpa torpet och faktiskt ägde själva boningshuset som kallades för Dungen och som min morfars pappa fick arva.

Det finns många likheter mellan Gustafs farfar och hans morfar, både Carl Holmgren och Johan Svenson var födda på 1830-talet och dog i slutet av seklet. Båda hade liknande

karriärer inom jordbruksbranschen, från dräng till statare till torpare. Ungefär så långt man kunde komma på den tiden om man inte råkade vara född inom en jordäggande familj. Men den i mina ögon roligaste likheten är deras väldigt ovanliga skäggväxt, eller snarare deras sätt att raka sig. Det finns faktiskt fotografier av båda två och fast att båda är renrakade runt munnen och hakan så har de extremt yviga polisonger som går ihop under hakan och i Johans fall bildar ett långt skägg medan Carl nöjer sig med sina hopvuxna polisonger. Om de inte varit så fattiga hade man kunnat tro att de gick till samma barberare.

Men Holmgrenarna verkar inte enbart ha grävt i jorden, det vimlar förstås av torpare, statare, drängar och arrendatorer men man hittar även andra mer ovanliga yrken som trumslagare, kusk, skomakare, ölutkörare, corporal, smed, kronojägare eller skogsvaktare. Även om denna släktgren verkar ha haft ett flyktigare och mera fantasifullt leverne gick det aldrig särskilt bra. Det vimlar av trasiga livsöden, spinnhus och fattigstugor, inhysseshjon och lösdrivare. Till skillnad från "smälänningarna" på min pappas sida hittar jag däremot endast en avlägsen släkting som är järnvägare, och bara en enda som emigrerat till Norra Amerika. Denna person var min morfars moster Anna Hildebrand som flyttade till Chicago 1891 med man och barn. Västgötarna hade en anmärkningsvärd kärlek sig till sin egen tova. En del flyttade upp till Stockholm där de fick jobb i olika industrier men de stannade aldrig särskilt länge. Hemtrakten drog.

För moster Anna och hennes med tiden stora familj gick det riktigt bra "over there" och ingen verkar ha haft anledning eller lust att återvända. Beträffande denna del av släkten har Bo Holmgren gjort en riktig djupdykning, han har varit över och hälsat på i USA och skrivit en ytterst väldokumenterad presentation. Alla Hildebrandare har aktningssäkra och säkerligen väldigt lukrativa sysselsättningar. Det finns en gren som har verkat inom finansiella sektorer, som bankmän och direktörer, och en annan som varit mer konstnärligt lagda. Men alla har lyckats bra och lever gott i den "bästa av världar", långt från den svenska torvan.

Anna Hildebrand hade en storebror som hette Emil och som bytte efternamn från Svensson till Källström. Det var en driftig karl och det som skiljde hans livsöde från hans pappa (Johan Svenson) var att han efter att ha varit dräng och torpare till slut kunde kalla sig hemmansägare. Han var alltså morfars morbror och hans specialitet var att tillverka döttrar, han fick sex stycken. Dessa döttrar var lika som bär men det var inte bara utseendet som de hade gemensamt. De gifte sig med rejäla män och blev alla mer än åttiofem år, en blev till och med hundra. En anledning till att de blev så gamla kan ha varit att de tydligen hade lyssnat till Elise Ottosen-Jensen, familjeplaneringens predikare. Dessa sex systrar fick sammanlagt bara nio barn.

Som i alla släkter finns det även bland Gustafs präktiga anor ett svart får, han hette Johan Petter och var yngre bror till morfars farmor Maja Cajsa, och äldre bror till Johanna Johansdotter/Johansson. Han var född 1837 i Skärv och tog som 22-åring värvning vid Skaraborgs Regemente som trumslagare. Han tog då namnet Larm vilket antagligen passade bra för en trumslagare med ett livligt temperament. Denna post verkar han inte ha haft särskilt länge, enligt familjesägnen var han en glad fyr som gärna söp och slogs. Han fick naturligtvis livnära sig som dräng och ett tag var han förlovad med en piga som hette Maja Stina. Men trots att fästmon var gravid gick det aldrig till bröllop.

I stället omnämns nu den f.d. trumslagaren hemvist som "I socknen", vilket i klartext betydde "utan fast bostad". Han blev 1876 dömd för stöld till straffarbete och förlust av medborgliga rättigheter men detta straff verkade han aldrig ha avtjänat. Han överfördes

från "I socknen" till "Obefintliga" vilket innebar att han gick under jorden och "vistades å okänd ort". När han flyter upp igen bor han i en backstuga hos en "utfattig" gumma som kallades Trass, ett namn som Johan Petter också anammade även om de bara var sambos. När Madame Trass dog levde han vidare i fattigstugan, men nu tillsammans med hennes dotter. Trassen yrke säga då vara skomakare och det verkar som att han på sin ålders höst lugnade ner sig en aning.

Bo Holmgren hade visserligen gjort det stora jobbet men om jag ville veta något om mina släktingars bröder och systrar fick jag ge mig i kast med det på egen hand. Här stötte jag på den absolut jobbigaste och mest osannolika av alla släkthistorier. Min morfars far Johan föddes som näst yngst i en syskonskara på tio barn. Han hade bland annat två äldre systrar som hette Märta och Johanna och de hade tre barn var. Märta gifte sig med en torpare Sundgren och bosatte sig i Medelplana. Johanna tappade jag bort i hennes långa pigvandring men av en slump ser jag efter ett tag att hon också slagit sig ner i Medelplana med sin man Lars Johanson. Eftersom de bara stod tre sidor ifrån varann i husförhålls-längden måste systrarna ha varit grannar.

Så långt allt väl. Kusingifte hade blivit tillåtet i Sverige 1845 så trettio år senare gifter sig Johannas förstfödde Carl Larsson med Märtas äldsta dotter Lovisa Sundgren. De får först en dotter som dör bara några månader gammal. Två år senare får de ännu en dotter, Hulda, som överlever till vuxen ålder. Det är när de lämnar Medelplana som det börjar bli komplicerat, åtminstone för mig. Carl var stenhuggare och kalkbrytare och då jobbade man antingen på ett av Kinnekulles stora stenbrott i Hellekis eller också runt Skövde på östra sidan av Billingen. Enligt Medelplanas utflyttningsarkiv beger sig den lilla familjen till församlingen Våmb, vars nästan tusen år gamla sockenkyrka ligger ungefär fyra km. från Skövde.

Men de finns inte med i någon inflyttningslängd, någonstans. Inte i Våmb, inte i Skövde stad och ej heller i Skövdes kranskommuner (som det heter idag), Kullings-Skövde eller Ale-Skövde. Jag ägnade nästan en hel dag åt att leta men de var försvunna. I vissa halvstora städer vars arkiv jag besökt i mina efterforskningar, typ Växjö, Halmstad eller Visby, finns det två församlingar, Stadsförsamlingen för centrum och en Landförsamlingen för omgivningarna. Jag sökte förtvivlat efter Skövde Landförsamling men fick inget svar av arkivets sökmotor. Då gav jag upp och började titta på Lovisas åtta år yngre syster Karolina Sundgren.

Hon var bara arton år när hon fick anställning som hushållerska hos en änklings med ett barn, en Karl Johan Hagström i Österplana. Ett år senare gifter hon sig med denne man och det är då jag börjar ana ugglor i mossen, Hagström är relativt nyinflyttad och kommer från Skövde Landförsamling. Och han har exakt samma födelsedatum som den förlorade kusinen Carl Larsson. Här luktade det nästan som ett misstänkt fall av bigami. Även om man i Sverige numera fick lov att gifta sig med sin kusin så fick man inte vara gift med två kusiner samtidigt.

Nu gäller det att hänga med. Jag gjorde flera nya sökningsförsök och hittade till slut in på Skövde Landförsamlings arkiv där jag mycket riktigt hittade Carl och Lovisa som inflyttade på Lars Olofsgården utanför Skövde. Carl hade förmodligen fått arbete på det stora kalkbruket i Våmb, men efter tre år på den nya hemorten så dog hans fru Lovisa plötsligt i barnsäng. Vad jag dessutom kunde se var att Carl ungefär samtidigt hade ändrat stavningen på sitt förnamn och bytt sitt efternamn från Larsson till Hagström!! Änklingen Carl Larsson flyttade alltså under namnet Karl Hagström tillbaka "hem" till Österplana och

gifte om sig med sin avlidna kusinfrus lillasyster Karolina, som på så sätt blev styvmamma till sin egen systerdotter Hulda.

Lillasystern Karolina fick fyra barn tillsammans med Larsson/Hagström men det var bara den äldsta dottern Ellen som nådde vuxen ålder, de tre yngre syskonen dog innan de ens fyllt ett år. Familjen bestod således av far och mor och två halvsystrar (Hulda och Ellen), födda av de två systrarna Sundgren (Lovisa och Karolina). Hulda som var sex år äldre än sin syster Ellen flyttade till Lidköping 1904 och gifte sig med en verkstadsarbetare. Tillsammans fick de två döttrar och fem barnbarn. Ellen lyckades jag följa på diverse flyttar, bland annat till Örgryte Göteborg där hon föder en dotter med "fader okänd". Till slut kommer hon hem till Österplana igen där hon gifter sig med en kalkbruksarbetare, tillsammans med mannen får hon ytterligare sex barn, varav två dör väldigt tidigt. När jag på grund av arkivens utformning blir tvungen att lämna familjen har vi kommit fram till år 1936 och då bor båda föräldrarna fortfarande kvar i Österplana med sina fyra barn. Så kan det gå.

(se detaljerad info i Bilaga 3)

6. Mormors Farmor Christina Jonasdotter (1811 - 1881)

Det mest kännetecknande för medlemmarna i min mormors släkt är deras stora rörlighet, men bara inom en väldigt begränsad radie av fyra mil. Längre bort vågade man sig inte. Händelsernas centrum och navet i denna cirkel är en församling som heter Ullervad. Här låg också det som många idag kallar för Svea Rikes vagga, jag återkommer till detta. Mitt i Ullervads församling låg en sorts by som kallades Eklunda, möjligen hade det varit en by innan Rutger Maclean hade infört sitt "enskifte". Eklunda bestod på slutet av 1800-talet av tre relativt stora gårdar som låg ganska långt från varandra. Plus att det som överallt annorstädes fanns en mängd mindre boställen, torp eller undantag som hörde till respektive gård. I söder låg Sörgården, i norr Nolgården och däremellan Mellangården. Ungefär som i Bullerbyn.

Mormors släkt hade ägt Nolgården sedan fem generationer tillbaka. Det var alltid något av barnen som tog över, men att det skulle vara den äldste sonen som fick gården var inte alls självklart. De äldsta medlemmarna i de stora barnaskarorna tröttnade ofta på att gå och vänta och gav sig ut i världen för att skapa sig egna liv och bilda egna familjer. När föräldrarna till slut var så gamla att de inte orkade längre var det ofta bara någon av de yngsta barnen kvar hemma och jag har sett flera olika exempel på att det blev lillgrabben (eller lillflickan med en inflyttad make) som blev de nya husbönderna.

Min mormors farfar Johannes hade tio barn varav åtta nådde vuxen ålder. Den äldste sonen arbetade lite överallt men gifte sig aldrig och fick inga barn. Vid sextio års ålder kom han hem till Ullervad och gick som dräng på släktgården. Utav sex döttrar gifte sig fem och blev bondmoror på männens gårdar i socknarna runt omkring. Kvar fanns bara den sjätte ogifta dottern och sladdbarnet Sven som blev den som köpte ut syskonen och tog över släktgården. Hans syster dränkte sig i Tidans femtiotre år gammal, förmodligen för att hon hade en obotlig sjukdom. Eller så kände hon sig i vägen sedan broderns gift sig och fått många barn.

Historien upprepar sig en generation senare, mormors äldste bror var sinnessjuk, blev

internerad och dog ganska ung. Själv gifte hon sig och blev lärarfru i Lerdala. Sedan fanns det tre andra bröder som verkade lika oföretagsamma alla tre, ingen gifte sig och ingen hade lust att ta över gården. På gamla dar bodde dessa tre ungarlar tillsammans i ett litet förfallet torp som tillhörde Nolgården. De hette Folke, Erik och Karl men kallades oftast bara "morbröderna". Jag tror att de levde på att tillverka korgar och andra husgeråd, en var blind, en hade "socker" (d.v.s.diabetes) och den yngste tog hand om hushållet.

Jag besökte stugan några gånger på 60-talet och minns bara hur mörkt och smutsigt det var. En riktig misär och en sista rest av vad man kallade det fattiga lort-Sverige. Den ende som var intresserad och kapabel att ta över gården var mormors lillasyster Stina. Hon hade gift sig med en granne som hette Erik Skogsberg och jag minns många trevliga besök på Nolgården när jag var liten. En av de sista stora släktsammankomsterna ägde rum där på sommaren 1991. Det var sista gången som nästan alla syskon och kusiner i släkterna Holmgren och Skogsberg samlades.

Min morfars sida av släkten kom så långt tillbaka jag kan se i stort sett ifrån samma område som min mormor. Gustaf hade faktiskt som barn bott ett tag i Ullervads församling, inte så långt från Nolgården. Så han måste helt enkelt varit bekant med Ebba redan sen ungdomsåren. Men på mormors sida var man fäst vid sin bördiga torva och även om barnen i släkten flaxade runt som tättingar när de försörjde sig som pigor och drängar så hamnade de aldrig så långt "hemifrån". Husaby, Västra Gerum, Medelplana, Österplana, Berg, Timmersdala, Kinne-Vedum, Hassle, Hjälstad, Bellefors, jag kan göra listan tre gånger så lång över alla små församlingar där barnen i familjerna bodde ett år eller två innan de flyttade vidare till nästa arbetsgivare.

Om jag ville få reda på var en piga eller dräng verkligen bosatte sig när hon eller han blev äldre och gifte sig och fick barn var jag först tvungen att leta igenom hundratals kyrkoarkiv i ett tiotal olika församlingar. Det enda intressanta i denna Golgata-vandring var slutmålet, så i min redovisning struntar jag ofta i själva transportsträckan och nämmer bara när de flyttar hemifrån och var deras nybildade familj slår sig ner. Och de två platserna låg oftast inte särskilt långt ifrån varann.

Jag hade naturligtvis mycket hjälp av Bo Holmgrens forskning som var ytterst precis. Han noterar varenda liten flytt, men enbart för en person per generation, han (eller ibland hon) som tillhör den rakt nedåtstigande släktlinjen. De övriga barnen i de stora syskon-skarorna nämns bara vid namn, trots att han säkerligen i sin långa metodiska forskning hade undersökt även deras öden. Men om han verkligen hade redovisat allt skulle materialet ha blivit alldeles för omfattande och otydligt. Något som jag snabbt märkte när jag försökte utforska alla systrar och bröder till själva huvudpersonen, han eller hon som jag var släkt med i rakt nedstigande led (som det heter).

Skillnaden mellan släkterna var själva ägandet, om man ägde en gård flyttade man inte i första taget. Om man bara var arrendator bytte man hemvist relativt ofta, även sedan man skaffat familj och fått barn. Detta kringflackande liv saknade den trygghet som den egna torvan gav. Man tar större risker och man vet aldrig riktigt vad man får. Det skapar två skilda mentaliteter. I mormors släkt så visste man åtminstone på den manliga Ullervads-sidan vad man hade. Kakan var liten men säker och man brydde sig inte om att leta efter lyckan annorstädes. Så det fanns inte samma rörlighet, varken mentalt eller geografiskt. I gengäld fick man ett lugnare liv, utan alltför många missöden.

På morfars sida var man mer äventyrlig, man gav sig iväg längre bort och prövade olika yrken. Men det gick aldrig särskilt bra. På mormors kvinnliga gren hade man tidigt övergett

traditionen med son-efternamn som ärvdes från generation till generation. Här hette alla Eklund och Lundgren utan att jag förstått vem som hade bytt till dessa efternamn eller varför. Finare namn hjälpte föga, det var i denna släktgren som jag fann flest med psykiska sjukdomar och verkliga tragedier.

Fast de var precis lika gamla fanns det ändå en sorts klyfta mellan mina morföräldrar, Ebba var fortfarande en riktig jordnära bondflicka som tog han om allt praktiskt medan Gustaf, som hade läst och "kommit upp sig", stod för det intellektuella. Han var en stor drömmare och filosof som levde i den nya tiden medan mormor fortfarande hade alla sina band kvar i det gamla jordbrukssamhället. Förutom att världen i början av 1900-talet förändrades snabbare än någonsin tidigare kom det också till en sorts skärningspunkt mellan de från de lägre klasserna som plötsligt fick chansen att studera och de som tills vidare blev kvar vid det jordnära liv som människorna var vana vid sedan flera sekler tillbaka.

Men en sak som mina morföräldrar hade gemensamt var det stora intresset för bygdens långa historia, de bodde ju i det som man lite slarvigt kallar "Svearikets vagga" och även mormor var stolt över att ha vuxit upp i det tidigaste och det tätast befolkade området i hela Skandinavien. Det var här mellan Falköping i söder, Mariestad i norr, Lidköping i väster och Skövde i öster som grunden hade lagts till det som flera tusen år senare skulle bli till Sverige. Även om många Uppsala-baserade historiker fortfarande försöker motarbeta den så kallade västgötaskolan är de flesta idag på det klara med att det är denna historiebekrivning som är den enda rätta, det var här det civiliserade samhällslivet först blev etablerat och det var här som det första embryot till ett rike skapades.

Anledningen till detta stavades handel, det var kommersen med hudar, ben, järn och slavar som skapade rikedom och makt. När istäcket fortfarande låg tjockt längre norrut och södra Skandinavien ännu var hopvuxet med den europeiska kontinenten kom djur och människor vandrande till de jungfruliga marker som isen hade lämnat bar. Först kom insekter, sedan fåglar, fiskar, däggdjur, rovdjur och sedan kom jägarna. Men dessa första invandrare var trots allt inte toppen av näringskedjan för sedan kom de beväpnade handelsmännen. De kom med båt och de bosatte sig i huvudsak runt Falbygden som på den tiden låg vid en stor öppen havsvik. Flera tusen år innan Birka och Uppsala ens var påtänka utan fortfarande befann sig långt under havsytan.

All handel bygger på att transportera varor från ett ställe där man kan köpa billigt (eller helt enkelt röva) till ett annat ställe där man kan sälja dyrt. Till detta behövdes handelsstationer vid vattnet och en massa båtar. Och man fick inte glömma varifrån man kom och hur man skulle navigera ute på havet. Denna kunskap om sol, måne och stjärnor var livsviktig och därför byggde dessa handelsmän stora stenformationer där konsten att navigera hölls levande. Skillnaden mellan dessa "civiliserade" makthavare och infödingarna som sprang runt i skogarna och jagade var att de förstnämnda byggde enorma gravmonument medan den lokala pöbeln brände sina döda. Därför finns idag 75% av Sveriges alla stora stengravar i trakten runt Falköping.

Vikingar i all ära men de var i första hand köpmän och deras succé byggde på att de kunde navigera, precis som deras förfäder som kom till Norden för att köpa hudar och slavar. Där rikedomar samlas finns också makt och där makten finns bildas också landets första samhällen. Och i det rika samhället bor också landets första och största maktmän, det vi idag kallar kungar. De första kungar vi känner till hörde alla hemma i Västergötland, det är där de ligger begravda. Till och med Birger Jarl. Här fanns också de första kristna,

ytterligare ett tecken på modernitet och civilisation. Under Varnhems gamla kyrka har man nyligen grävt ut den första kristna begravningsplatsen som är daterad till 800-talet. Ännu något som västgötarna var först med i landet.

Allt detta för att åskådliggöra hur historiens vingslag var ständigt närvarande när jag växte upp i Lerdala, ett stenkast från Varnhem. Jag är stolt över att ha samma vagga som det som vi idag kallar Sverige. Jag promenerade med min morfar bland gravfält och andra fornminnen. Inte långt från Lerdala fanns den hedniska och mystiska offerplatsen Upsola där man dyrkade solens olika rörelser och tog livet av folk och få. Denna magiska plats gav tusentals år senare sitt namn åt en löjlig stad i Uppland där så kallade lärde män gjorde allt för att begrava sitt lands verkliga historia. Vi från Västergötland visste alltid hur fel de hade.

Tillbaka till min mormor efter denna utveckling. Eftersom hela Västgötslätten och trakten strax öster om Väneren för inte så länge sedan hade varit havsbotten var dessa områden de mest bördiga odlingsmarkerna i hela landet. Medan smålandsbönderna slogs fördärvade med morän och tusentals rullstenar kunde man på de platta lerslätterna runt Ullervad nöja sig med att så och sedan få stora skördar utan alltför mycket möda. Inte undra på att man inte ville flytta på sig, varken till städerna eller till Norra Amerika. Man blev kanske inte så rik men man var heller aldrig riktigt fattig, man hade sitt på det torra och tjänade sitt levebröd. Även ute på Slätta fanns det spädbarn som dog och folk som blev tokiga men för övrigt gick livet sin gilla gång. Utan några andra skandaler än att kvinnor (som min mor) födde barn som inte kände sin far, precis som på alla ställen.

När jag till sist hade tröskat igenom mormors släkt hade jag på alla sätt och vis nått till vägs ände med mitt vansinniga projekt att kartlägga nästan alla grenar i min släkt, för att eventuellt hitta någon levande människa i min egen generation. Denna utopiska målsättning började gå mig på nerverna, jag visste ju precis varför jag inte nådde fram men ändå blev jag lika frustrerad varje gång som sekretess-klausulen slog igen arkivporten precis framför näsan på mig. Precis när en hel massa bitar fallit på plats reste sig denna hånfulla mur och jag kunde bara fantisera över vad som "hände sen" med dessa mina nästan kontemporära släktingar.

Det var som att läsa en deckare där någon har rivit ut de sista sidorna där mördaren äntligen avslöjas. Men trots att jag snabbt kom på det klara med att mina sista arkivsidor alltid skulle saknas så fortsatte jag ändå envist mina efterforskningar. Även om det ofta var svårt. Ibland fick jag lämna datorn och gå ut och gråta. Vissa av de historier som uppenbarade sig var så fruktansvärda, de mänskliga tragedier som dolde sig i de torra anmärkningarna i ett befolkningsregister var nästan mer än vad jag stod ut med.

I mormor Ebbas släkt på mödernets stötte jag på de verkliga hemskheterna. I nästan varje familj fanns det två eller tre spädbarn som dog, plus en eller två personer som i arkiven får benämningen sinnesslöa eller sinnessjuka och i bästa fall hamnar på anstalt. Eller i värsta fall tar livet av sig. Och då oftast lämnar en make eller maka ensam med en stor barnaskara. Många familjer fick upp mot tio barn. Mormors morbror Carl Edvard och hans fru fick tolv barn varav tre dog unga och de övriga nio drog till USA och lämnade föräldrarna helt ensamma. Men den yngsta dottern kom faktiskt hem efter några år och bosatte sig utanför Skövde med sin gamla mamma. En av få ljusglimtar i släkthistorien.

Mormors morbröder Frans Oskar och Gustaf Adolf fick båda två begrava sina tre förstfödda barn. Det går inte att föreställa sig hur det måste ha känts för deras fruar, att ha varit

gravida i tre gånger nio månader och fortfarande inte ha något barn. Frans Oskar och hans hustru fick tre barn till som alla försvann över Atlanten, den äldsta lämnade sin nyfödda dotter hos sina föräldrar innan hon stack. När Frans fru dog i blindtarmsinflammation vid femtiofyra års ålder blev han ensam med en oäkta dotterdotter som var förklarad "sinnesslö och epileptisk". Frans dog på ett sinnessjukhus och flickan blev intagen på anstalt.

Efter de tre döda spädbarnen fick Frans bror Gustaf Adolf ytterligare sex barn. Två gick det bra för, en son dog tjugotvå år gammal av hjärtfel, en annan flyttade till Kanada medan två döttrar blev mer eller mindre sinnessjuka. En av döttrarna fick två oäkta söner som båda hamnade i fosterhem när modern togs in på Ryhovs Mentalsjukhus i Jönköping. Den andra dottern dränkte sig, hennes man blev förklarad sinnessjuk och hamnade även han på Ryhov. Farbrodern förbarmade sig över de tre övergivna barnen. Tyvärr finns det fler liknande exempel. Det är bara alltför sorgligt att berätta om.

Att göra dessa utforskningar var ofta ganska svårt. Jag fick se så mycket elände, mer än jag hade räknat med. När jag kom fram till mormors släkt gav jag nästan upp, det var för smärtsamt. I varje sten jag vände och släkt-tråd som jag började nysta i så träffade jag på flera fall av spädbarnsdödlichkeit, mera psykiska sjukdomar och flera självmord. Det finns fortfarande namn i min släkthistoria som jag ännu inte har utforskat, jag kan komma längre men jag orkar inte mer. Det var för smärtsamt att lägga ner en massa timmar på att följa en avlägsen släkting på hans eller hennes rundflytt från Brevik, över Mölltorp, Ransberg, Vårsås och Ullervad för att sedan hamna i Hjälsstad, Utby eller Kyrkefalla. Och sedan gifta sig och se sina nyfödda dö, de äldre barnen emigrera, och att sedan bli galen eller ta livet av sig. Det verkade inte finnas någon gräns för lidandet.

Min främsta lärdom av alla dessa undersökningar är att i stort sett alla i min släkt slet sig halvt eller helt fördärvade bara för att försöka överleva, något som de ofta misslyckades med. Åtminstone vad det gällde de nyfödda barnen. Att genomlida dessa ofta återkommande mänskliga tragedier måste ha påverkat psyket. En hälsovådlig bostad, en utarmad mathållning och ett fruktansvärt arbete gjorde inte livet lättare. Det kan ha funnits vissa ärftliga faktorer (konsangvinitet ?) till alla de psykiska problem och självmord som jag funnit särskilt i min mormors släkt, men jag tror ändå att miljön hade större inverkan än arvet. När man ser vad dessa människor fick genomlida är det snarare underligt att inte fler blev tokiga.

Deras öde var att slita som djur och likväl se sina småbarn dö som flugor i vanliga barnsjukdomar, att se de äldre barnen ge sig av så fort som de kunde över till Amerika, och att till slut hamna på fattigstugan. Detta var det liv som mina anfäder måste försöka uthärda utan att bli sinnessjuka eller att ta livet av sig. Att titta genom historien lupp och se hur de levde och dog gav ett underligt perspektiv. Medan många av oss egentligen inte saknar någonting är en stor del av befolkningen idag på väg tillbaka ner i samma misär. En sak är dock säker, jag skall aldrig mer säga att det var bättre förr. Åtminstone inte på 1800-talet. Däremot envisas jag med att tycka att nästan allting som hänt de senaste fyrtio åren har varit försämringar, både ekonomiskt, ekologiskt och psykologiskt. För att inte tala om nivån på den mänskliga intelligensen.

(se detaljerad info i Bilaga 4)

7. Rull(e)band på ----- längden -----

Samtidigt som jag med min nya "bredare" infallsvinkel fick lägga ner oerhört mycket tid på Riksarkivets olika sidor så gav jag mig också i kast med en trave rullband som min pappa hade lämnat efter sig. De var inspelade mellan 1959 och 1971 och innehöll intervjuer med min farfar men också med andra släktmedlemmar. Efter att länge ha legat och skräpat i en garderob tyckte jag att det var dags att plocka fram dessa vittnesmål från en annan tid. Detta innan banden hade hunnit bli helt avmagnetiserade och förstörda. Ljudkvaliteten var förvånansvärt bra, när det gällde teknisk apparatur och bilar var min notoriskt snåle fader plötsligt ovanligt spendersam. Plus att den tekniskt lagda Sjökvist-släkten med pappa Rulle i spetsen genast lärde sig behärska denna nya innovation.

Holmgrenarna på min mammas sida hade också köpt en rullbandspelare på 50-talet men de var inte alls lika tekniskt bevandrade. Jag har ett rullband från 1956 där jag tre år gammal har en längre konversation med morfar Gustaf, där man tyvärr bara kan uppfatta några enstaka ord. Resten är bara buller och brus. Förutom att bandspelaren och mikrofonen inte var av någon bättre kvalitet så är själva inspelningen också tämligen rutten. Jag har spring i benen och rör mig fram och tillbaka istället för att sitta still. När jag säger något är jag så upphetsad att jag skriker fram orden så att ljudet slår över. Och morfar sitter alldeles för långt ifrån mikrofonen så hans låga och nästan viskande röst är i stort sett hörbar. Synd, för det skulle ha varit skoj att höra vad vi egentligen pratade om.

Att plöja igenom flera timmar med inspelade Sjökvist-intervjuer var ingen egentlig släktforskning men det gav ändå ett helt nytt perspektiv på de torra fakta man får fram ur arkiven. Kött på benen skulle man kunna säga. Det första långa bandet jag lyssnade på var egentligen det sist inspelade. Vid en 3-4 olika seanser inspelade våren 1971 satt min pappa och småpratade med sin bror Urban som höll på att förbereda sig inför sin emigration till Australien. Tore var väldigt optimistisk och försökte utan att vara direkt pådrivande ändå att peppa sin oroliga lillebror. Något som han med facit i hand kom att ångra resten av sitt liv.

Det var ganska patetiska och sorgliga samtal. Urban var av olika skäl trött på Sverige, att alltid behöva flytta från ort till ort för att få tillfälliga arbeten till låga löner, att aldrig ha kunnat få något fast förhållande och att alltid känna sig utanför och annorlunda. Det enda han hade var sin trombon. Urban var naturligtvis väldigt nervös och osäker och att storebrorsan kom med en massa förnumstiga tips och anvisningar gjorde inte saken mycket bättre. Det första Urban tänkte köpa när han kom fram till det nya landet var en liten bandspelare så han och familjen kunde hålla kontakten berätta alla nyheter för varandra på små band som var lätta och billiga att skicka med posten. Att ringa var alldeles för dyrt.

Han funderade mycket över pengar, om han hade med sig tillräckligt, och om han skulle klara språket. Båtresan från Southampton skulle ta ett par veckor så han hade tid att plugga hårt, vilket var nödvändigt för han kunde knappt ett ord. Han visste att han skulle få stanna flera månader i ett sorts läger där alla immigranter samlades upp och var tvungna att stanna tills de kunde språket tillräckligt och fått ordnat med bostad och jobb. Urban ville inte hyra någon lägenhet utan skulle försöka få ett rum hos någon familj, på så sätt hoppades han att språkinläringen och integrationen skulle gå snabbare.

På bandet pratar han alltså mest om hur han föreställde sig sin nya tillvaro, han hade en stor tilltro till att en noggrann planering skulle få allting att gå bra. Ändå verkar han nästan ha en sorts omen, som om han förutspår sin egen död. Det sorgligaste att lyssna till är när

han berättar om hur han vill bli begravd, "om det värsta skulle hända". Han ville inte att hans lik skulle forslas hem, där kom han att bli bönhörd. Hans andra önskan var att bli begravd helt och hållen och inte bli bränd. Där gick det ju inte riktigt som han ville, med 20.000 volt genom kroppen blir man ordentligt kremerad. Jag tänker på Urban varje gång jag ser hans bongotrummor som jag har fått ärva.

Ett av de andra banden innehöll samtal kring julbordet inspelat redan 1959, tyvärr också väldigt bullriga och dåligt inspelade. Den enda som hörs ordentligt är min farmor Anna-Lisa med hennes kraftiga och klara röst. Konstigt nog har hon nästan ingen dialekt alls utan låter nästan som den svenskan som man hörde i radion på den tiden. Möjligen med en liten norrländsk anstrykning när hon blev lite exalterad. Vilket hon blev när hon berättade om den fantastiska bilresan till Italien sommaren 1959 som min pappa hade organiserat. Allting som hon såg tycktes henne helt underbart, kyrkoruinerna i Hamburg, Rhendalens terrasserade vinodlingar, Alpernas serpentinvägar, men det bästa var att få bada i Medelhavet.

Hon berättar också om hur hon nyligen rest upp till Stockholm där min faster Marita hade fått sitt första barn, som kom att heta Kerstin. Precis som min mamma som Marita hade umgåtts med sommaren 1953 precis innan jag föddes. Denna Kerstin föddes alltså 1959 och var den första kusinen på pappas sida. När farmor Anna-Lisa berättar om hur roligt det var att äntligen få ett barnbarn så kunde inte min pappa, som alltid skulle vara först, störst och bäst, låta bli att anmärka att hon faktiskt redan hade ett barnbarn.

Då snäste farmor av sin son och sa att nu är det jul och då skall man bara prata om trevliga saker. Detta barnbarn som helst skulle förpassas till evig glömska råkade alltså vara jag. Det gjorde löjligt ont att lyssna till denna kommentar även om det förstås inte var jag som rådde för några av de omständigheter som givit Anna-Lisa denna bittra syn på min existens. Men min pappas näsvisa inpass var trots allt ett erkännande att jag var hans son, och min farmor var nog mest arg på Tore eftersom hans fega beteende 1953 hade bidragit till att hon aldrig fick se sitt genuint första barnbarn.

Sen finns det ytterligare ett par band där Tore genomför verkliga intervjuer med sina fastrar, sin morbror och i synnerhet med sin pappa. Jag har nästan fyra timmar inspelade där farfar Rulle pratar om sin barndom och sitt liv. På en relativt lättförståelig småländska. Hans långa berättelse är ren och skär kulturhistoria. Farfar var en väldigt god berättare och hans detaljerade beskrivning om hur det var att på slutet av 1800-talet växa upp i ett litet torp mitt ute i skogen med en ensamstående mamma, tre systrar, en ko, några får och en massa höns är väldigt intressant. Och tänkvärd. Trots den stora fattigdomen och alla de mänskliga tragedier som i förbigående behandlas, inte bara av Rulle utan också av de andra intervjuobjekten, så säger alla att de var tämligen lyckliga och för det mesta hade det riktigt bra. Ibland får det mig att tänka på Lars Ekborgs "Bunta ihop-monolog". En ska int' va blödig.

Vad det gäller Johan Sjökvists äventyr i Amerikat fick jag också till viss del ett annat perspektiv. Redan när Johan Alfred fått (eller begärt) avsked från flottan började det bli svårt med försörjningen nere i Kvibille och då ville Charlotta genast hem till Högsaryd. Där visste hon vad hon hade, med ett tak över huvudet och lite mark att odla så klarade man sig alltid. I varje brev som korsade Atlanten skrev Johan att han ville att hon skulle ta med barnen och komma över och varje gång fick han ett svar där Charlotta skrev att hon ville att han skulle komma hem. Det var en riktig maktkamp. Han hade tänkt resa hem 1903, men bara för att hämta över fru och barn. Till slut kanske han fattade att hans hustru

aldrig skulle lämna sitt torp och då gav han fan i alltihop och stannade kvar. Jag hade länge trott att han blivit rånmördad men nu är jag inte längre så säker.

Min pappa var den förste i sin släkt som fick chansen att studera och att utvidga sina perspektiv både filosofiskt och geografiskt. Han förstod att han levde i en helt ny värld och att den äldre generationens verklighet knappt ens fanns kvar på vykort. Det enda som återstod var minnen och den dagen då hans pappa dog skulle han ta med sig detta gamla liv i graven. Därför fick han den goda idén att använda en av den moderna världens nyuppfunna teknik, i detta fallet en rullbandsspelare med stora magnetband. På så sätt ville han få farfar Rulles hågkomster att leva vidare och inte bara försvinna.

På sätt och vis lyckades han faktiskt med denna antikvariatiska uppgift. Även om jag under nästan hela mitt liv varit ointresserad och varken haft tid eller lust att sysselsätta mig med dessa minnesrelikter så kommer det en dag när man är så gammal att man hellre blickar bakåt än framåt. Så går det nog för nästan oss alla. Så i grevens tid lyssnade jag igenom alla dessa långa intervjuer och inte nog med det, jag digitaliserade rullbandens inspelningar som var på väg att bli helt avmagnetiserade och således dels ej lyssningsbara och dessutom för alltid förlorade för eftervärlden.

Men nu finns min farfars berättelse på bred småländska kvar ännu en liten tid. För vem vet jag inte riktigt. Troligtvis har ingen annan än jag något intresse av att lyssna på dessa vittnesmål från en annan tid, inte så fruktansvärt avlägsen men ändå så oerhört annorlunda. Vägen från det uråldriga bondesamhället till den postindustriella moderniteten är en av mänsklighetens största och mest omtumlande paradigmskiften. Att studera denna enorma samhällsutveckling i detalj, på gräsrotsnivå, är det som jag tycker är mest intressant med att släktforska. Att försöka leva sig in i dessa människors försvunna värld har konstigt nog fått mig att se många av dagens företeelser på ett helt annat sätt.

Mycket av min farfars berättelser kretsar kring hans ungdomsår och hans uppväxt, om den dagliga tillvaron i Pilastugan, vad de åt, hur de var klädda, vad de arbetade med. Skolan, djuren, måltider, festligheter, fritid och nöjen. Han blev vid fyra års ålder den ende mannen i huset men han var extremt uppfinningsrik och skötte tidigt det tekniska i hushållet. Han experimenterade med vindmotorer och tröskverk och han byggde till och med sin första fiol helt på egen hand. Han dämde upp bäckar för att driva små kvarnar och byggde små linbanor på mossen för att transportera torven. Och på sin ålders höst anlade han en helt fantastisk näckrosdamm med gulfiskar på tomten.

Eftersom min pappas enda intresse och måttstock här i livet stavades pengar som kunde han naturligtvis inte låta bli att fråga farfar vad saker och ting kostade. Något som är svårt att relatera till idag eftersom livet är så annorlunda. Sjökvistarna köpte till exempel aldrig någon mjölk eftersom de alltid hade en egen ko. Däremot sålde de ibland mjölk till grannar som tjänade pengar på att till exempel binda kvastar eller tillverka andra bruksföremål som gårdsfarihandlarna sedan köpte upp för att sälja på olika marknader. Bröd fanns inte till försäljning, i alla stugor bakade man sitt eget och runt Pilastugan odlade man dessutom sin egen råg. Smör och ost var andra produkter där man var självförsörjande.

Den viktigaste drycken och den största utgiftsposten var kaffet, ett kilo kostade mellan nittio öre och 1,50 kronor, beroende på kvalitet. En liter brännvin kostade ungefär lika mycket !! Men man kunde komma ner till sextio öre litern om man köpte en hel kagge som innehöll 5-6 liter. En spädkalv kunde man få för tio kronor medan en välgödd gris kostade upp mot femtio. Rulle började som alla andra på den tiden att arbeta väldigt tidigt och lönen låg nästan alltid runt femton öre i timmen. De stora inkomsterna kunde familjen håva

in under sommarmånaderna då man jobbade på de oändliga mossarna runt Torup och Rydö för att bryta torv.

Hans första riktiga "arbete" var som obetald murarlärling i Oskarström, det var 1904 och då var han tretton år. Hans mamma hade packat husets enda lilla resväska och morfar följde med honom till tåget. Det var första gången farfar reste med tåg och han tyckte att det gick förfärligt fort. Han slutade efter ett halvår eftersom den elake murarmästaren slog honom. Sedan blev det torvmossen. En av anledningarna till att Rulle började på mossen var att hans mamma Charlotta arbetade där som ansvarig för ett arbetslag med ungdomar som "sommjobbade" från maj till september. Det fanns sju maskiner som skar upp själva torven men det var nästan bara minderåriga som samlade ihop och staplade klamparna för torkning.

Lönen var något bättre än på andra ställen men arbetet var oerhört tungt. Han tjänade ungefär två kronor om dagen men eftersom ett dags- eller nattskift varade i tolv timmar så blev det inte många ören i timmen. När säsongen var över hade Rulle och hans mamma kunnat lägga undan drygt hundra kronor var, pengar som ofta räckte för att överleva hela vintern. Den första stora investeringen min farfar gjorde var 1910 då han köpte en helt ny Hermes-cykel, från Nymans cykelverkstad i Uppsala, för hela 175 kronor.. Den summan var mer än vad han tjänat efter en hel sommar på mossen så bakom cykelköpet låg flera års sparande. Till och med min pappa arbetade på torvmossen under andra världskriget, han påstod alltid att det var detta tunga arbete som hade förstört hans rygg.

Min farfar gjorde sin militärtjänst i sex månader vid infanteriet i Skillingaryd 1913, ett ställe som han kallade "jordens tråkigaste håla". Efter någon månad blev han uttagen som signalist och fick lära sig Morse-alfabetet och flaggsignalering. Jag har faktiskt också varit soldat i Skillingaryd, när jag först låg i lumpen som befälselev vid A6 i Jönköping gjorde vi alla skjutövningar där nere. Och skulle egentligen ligga i tält. Men eftersom vårat kompani var uttaget till ett försök med ständig nattpermission kunde vi med hjälp av en privatbil åka upp varje kväll till kasernen i Jönköping och sova där. Man fick förstås gå upp väldigt tidigt och köra ner till morgonuppställningen men det var trots allt bättre än att ligga i tält. Farfar hade knappt muckat innan när första världskriget bröt ut så då blev han inkallad igen till diverse övervakningsuppdrag, bland annat i Västerviks hamn.

Rulles berättelser är förstås koncentrerade till hans barn- och ungdomsår, vilket ju var tanken med inspelningen. Men jag skulle gärna ha hört lite mer om tiden efter det att han hade flyttat hemifrån, alla hans olika jobb och boställen. Till exempel om hur det var när han bodde 4½ år i Göteborg och jobbade som kranskötare, borrare och nitare på Lindholmens varv. Han hade skrivit till varvet och fått anställning och skulle tjäna 29 öre i timmen. Han kom upp med tåget en sen novemberkväll och tog in på lyxiga Hotell Nord där en natt å fyra kronor gjorde slut på hälften av hans reskassa.

På morgonen fick han fråga en skäggig ölgubbe om vägen genom Nordstan till Lindholmsfärjan. Nästa natt blev han tipsad om ett riktigt sunkigt lushotell på Postgatan för femtio öre natten. Han fick rådet att sova med rocken och skorna i sängen, annars skulle de försvinna under natten. När stammisarna som satt och söp och spelade kort i ett hörn fick höra att han kom direkt från landet och inte hade några pengar så salade de ihop till tio kronor. Tillräckligt för att äta några dagar innan han fick ut sin första löning.

Sedan vet jag bara att hans adress i Göteborg var Linnégatan 23, på hörnet till Prinsgatan. Där var han inneboende hos ett äldre par som var väldigt snälla och tog hand om den vilsne

bondsonen. I samma hus låg senare restaurangen C-Von, ett välkänt vattenhål på den tiden då jag bodde i Linnéstan och ofta gick på krogen. Totta Näslund och Nikke Ström som var delägare i bistron spelade ofta blues på måndagkvällarna. C-Von gick tyvärr gick i graven på 90-talet och i lokalen finns det idag en Thai-restaurang.

Min farfar berättar också långa och dråpliga historier om alla Högseydare. Det vill säga hans mammas släktgren. Han hade aldrig känt sin farfar och pappan försvann till Amerika när han var fyra. Rulle kände ingen i släkten Sjökvist och hade knappt några minnen av sin pappa, men som tur var hade hans mamma sex farbröder. Så han saknade inte manliga förebilder. Det förekom en mängd festliga sammankomster där bröderna Petter, Gabriel, Anders, Erland och Lasse träffades hos deras lillebror Anders, som av någon anledning gick under smeknamnet "Scherken". Den sjätte brodern nämnde man inte, men jag har ju redan berättat historien om Isak som satt sjutton år på fästning och till sist blev frisläppt bara för att han var döende.

Att lyssna till dessa inspelningar var som att höra ett svagt eko från en annan tidsålder, nästan som från en annan planet. Av denna gamla värld där mina anförvanter utkämpade sina liv finns idag ingenting kvar. De fallfärdiga torp där de bodde är för längesedan rivna, åkrarna som de odlade är igenlagda eller bebyggda. Det hantverksmässiga arbetssättet för att bruka jorden är bortglömt och deras eventuella yrken utövas inte längre. Till och med deras gravstenar är för det mesta bortplockade. Som släktforskare känner man sig som den siste mohikanen som vandrar längs igenvuxna stigar och rotar i det förgångnas eländiga soptipp.

Sjökvistarna var formaterade av sitt fattiga förflutna, de bar sin släkthistoria som ett stigma, ett brännmärke från en svunnen tid. De besatt ett kollektivt medvetande av underlägsenhet. De glömde aldrig för en sekund den pekuniära fattigdom som ständigt hemsökte deras sinnen, trots att även de tog del av det nya välståndet där vi alla gick mot ljusare tider. Åtminstone ekonomiskt sett. I detta förhållande till omvärlden var de barn av sin generation, de var helt enkelt ovanligt vanliga.

Deras valspråk var att ta hand om varandra, det fanns en gemenskap och samhörighet som numera gått förlorad. Förutom kanske hos alla invandrargrupper som också de kämpar för att hålla näsan över vattenytan och sno åt sig en liten del av kakan. Historien går igen men med nya figuranter. Sjökvistarna litade inte på myndigheter, bidrag eller allmänna hjälpinsatser. Man satte en ära i att klara sig själva, att inte vara beroende. För själv är alltid bäste dräng och en gång dräng, för alltid dräng. Man klagade aldrig utan höll ihop i vått och torrt och gladdes åt varje litet familjärt framsteg. För man visste att om man hade lyckats klara sig upp något pinnhål på den sociala stegen så hade man gjort det på egna meriter, utan någon hjälp utifrån.

8.

Runt i en ring

Allting är ett evigt kretslopp. Av jord är jag kommen och till jord skall jag åter bli. Vi lever bara en kort stund och väldigt få av oss göra några större avtryck här på jorden. Men

vi har ett kollektivt minne som vi alltid har vårdat. Redan i mänsklighetens gryning fördes det muntliga arvet vidare från generation till generation. Från mun till mun. Redan de gamla grekerna kunde hela sin historia tack vare denna berättartradition. Till sist lyckades någon som eventuellt hette Homeros skriva ner dessa grundläggande sagor, om än inte på papper så på någon sorts behandlat getskinn. Det viktiga var att inte glömma bort vem man var och var man kom ifrån.

Sommaren 2023 gjorde jag en ytterst fragmentarisk vallfärd till mina rötter. Som en sorts bilburen pilgrim skulle jag inte bara hälsa på släkt och vänner utan även försöka leta upp några viktiga platser i min släkts historia. Det blev en lång och jobbig färd längs autobahn, annars brukade jag för det mesta flyga men nu behövde jag en bil för att fritt kunna navigera runt lite här och där. På vägen upp tänkte jag på min farfar och hans inspelade barndomsberättelser som jag nyligen hade lyssnat igenom. För Rulle var 1910 ett banbrytande och revolutionerande år. Han var nitton år och fick för första gången i sitt liv se inte bara en bil utan även ett flygplan. Fast sedan ändrar han sig och kommer på att det nog var året därpå. Alltså 1911.

Bilen kom körandes i en fruktansvärd fart och stannade framför portarna till Rydöbruk där farfar då arbetade. Den kallades för den "Röda" bilen och där färdades en socialistisk agitator som höll ett rungande tal till arbetarna. När denne vänstersocialist som enligt Rulle hette Wenner-nänting hade hållit sitt föredrag utanför bruket i Rydö dundrade bilen vidare, men byns alla lösa hundar blev då helt vansinniga och förföljde fordonet när det accelererade. Flera byrackor blev så illa skadade att de fick avlivas. De "röda" bilarna som genomkorsade Sverige var ett led i valrörelsen 1911. Bilarna fungerade som en sorts rullande talarstolar, de besökte 531 olika platser och drog sammanlagt 330 000 åhörare. Socialdemokraterna gjorde ett mycket bra val, de mer än fördubblade sina mandat i andra kammaren från 30 till 64.

Farfar som var allt annat än socialist är mycket svävande på målet och berättar att talaren i fråga kan ha blivit landshövding. I så fall bör det ha varit Ivar Vennerström som besökte Rydö, denne kände agitator kom att bli försvarsminister i Brantings första regering och senare landshövding i Värmland. Det kan också ha varit en annan ungsocialist baserad i Blekinge som hette August Andersson, men som senare kom att kalla sig för Wennerström. August som riskerade att bli arresterad för diverse tryckfrihetsbrott drog till Amerika år 1912. När han köpte sin biljett i Köpenhamn valde han sin partikamrats efternamn för att själv undgå att bli upptäckt. Båten som han skulle färdas med var helt nybyggd och hette Titanic men August tillhörde några av de lyckliga få som överlevde isbergskollisionen. Han slog sig ner i Culver, Indiana där han gifte sig och fick sju barn. I Culver arbetade han som trädgårdsmästare och dog där 1950.

År 1911 hade farsans morfar Anders Bengtsson läst i tidningen att Sveriges första flygare Anders Cederström skulle flyga över Hylte. Hela familjen gick man ur huse och höll öronen öppna och till sist hördes ett svagt buller uppe på himlen åt Halmstad-hållet och den omskrivne våghalsen Cederström kom flygande. De stod med näsan i vädret i en dryg timme så planet kan inte ha hållit någon högre hastighet och farfar blev besviken eftersom flygplanet färdades på så hög höjd att det var omöjligt att se piloten. Men detta plan som pionjären Cederström själv hade tillverkat bör ha varit det andra som någonsin konstruerats (och flugits) i Sverige. Hans första plan hade kapsejst året innan när han tävlade mot Danmarks första aviatör i att flyga över Öresund. Dansken vann alltså. Tyvärr omkom denne legendariska äventyrare sju år senare när hans flygplan störtade i Bottniska viken.

När jag körde förbi Halmstad svängde jag av motorvägen ut mot Söndrum och åkte ner till de enorma stenbrotten vid havet där många av mina anfäder hade arbetat. Och där så många av deras förhoppningar om ett bättre liv hade grusats. Hela det stora område där arbetarna var inkvarterade i något som mest liknade en stor kåkstad kallad fortfarande för Stenhuggeriet. Där fanns nu bara en massa nybyggda villor men om man tittade noga kunde man ännu få syn på några gamla rödmålade trähus från den forna industriepoken.

Nere vid havet låg fortfarande den hamn där de huggna stenblocken lastades på båtar för vidare färd ut i världen. Våldigt praktiskt eftersom brotten bara låg ett stenkast från utskeppningskajen (ursäktat ordvitsen). I ett av de väldiga vattenfyllda stenbrotten höll en Wakeboard-åkare på att träna hopp. Han var fäst vid en uppspänd åk-vajer som drog honom fram och tillbaka över upphöjda plastkonstruktioner där hoppen utfördes. Det motordrivna vajerspelet fungerade alltså som en sorts dragbåt. I det andra brottet hade man grävt en kanal ut till havet och använde det stora hålet som en småbåtshamn.

Det var ett väldigt vackert ställe och jag hade svårt att föreställa mig det oerhört slitsamma arbete som hade skapat detta mäktiga landskap. Till och med stenen var väldigt vacker, graniten skimrade av röda stråk som måste ha varit anledningen till att denna produkt blivit internationellt uppskattat. Det låg stora slagghögar lite överallt med stensplitter och avslag från huggandet som fortfarande vittnade om det arbete som utförts. Jag kunde inte motstå frestelsen att ta med mig en liten röd fyrkant som nu ligger och pryder min fönsterbräda. Vid infarten till stenbrottet hade man rest ett stort granitblock med följande knappt läsbara inskription : "Berget har i mer än ett halvt sekel givit hård möda och knapp bärgning åt strävsamma män som på dess grund byggde ett eget samhälle"

Om Stenhuggeriet hade varit lätt att hitta blev det desto svårare på nästa etapp. Jag ville försöka återfinna resterna av Pilastugan i storskogen utanför Hylte som jag hade besökt som hastigast i början av 1990-talet. Jag har visserligen varit scout och har ett väldigt bra lokalsinne men i detta fallet var jag ganska säker på att gå bet. Men eftersom jag är av en envis natur gav jag inte upp innan jag hade försökt alla vägar. I våran fjällstuga uppe i Alperna hänger en gammal amatörmässigt målad tavla som troligen är från 1920-talet. Jag fick den för längesedan av min pappa och den föreställer denna Pilastuga ute i Högserydmarkerna, troligen något förskönad.

Själva tavlan är ganska dålig och ointressant men på baksidan av duken hade Tore klistrat upp ett litet blad av Lantmäteriets gröna topografiska karta där han hade märkt ut den plats där torpet hade legat. Jag hade inte några stora förhoppningar men med ett foto av kartbladet i min mobil parkerade jag bilen och gav mig ut i storskogen. Jag gick och gick och när jag precis tänkte vända om såg jag en liten kulle på andra sidan av ett stort kalhygge. När jag kom fram dit upptäckte jag en sorts stengrund och förstod att jag måste ha hittat rätt. Samtidigt fick min fru syn på en skylt, eller snarare en gammal kopparplatta som hembygdsföreningen hade spikad upp på en trästolpe. Där stod att läsa : Högseryd - Sofielund- Pilastugan - 1884 till 1944.

När min farbror hade tagit med mig dit trettio år tidigare hade jag inte varit särskilt intresserad, nu gav denna upptäckt mig varma känslomässiga kärar längs ryggraden. Det var precis där som Charlotta hade bott och levat i drygt femtio år och där som min farfar var född. Jag kände mig nästan förflyttad tillbaka till detta mytiska hus som jag bara hade sett på en amatörmässig målning från början av 1900-talet. Tack vare farfars inspelade berättelser från sin barndom så väcktes dessa husrester till liv, även om det knappt fanns något kvar att se.

Jag stegade upp stengrunden som inte alls var så övervuxen som man hade kunnat tro. Stugan var fyra gånger åtta meter, alltså bara drygt trettio kvadratmeter. Men på min tavla ser huset ut att vara dubbelt så stort. Murstocken för köksspisens och kakelugnen stod fortfarande kvar, nästan två meter hög. Och under den del där köket antagligen låg syntes ett ännu meterdjupt nergrävt stenschakt som hade varit husets källare. På bandet från julmiddagen 1959 pratar familjen om att gölen var det enda som var sig likt efter att stugan revs men idag är nästan alla spår av denna lilla tjärn borta. Men jag såg likväl en cirkelrund sänka i naturen ett tjugotal meter från husgrunden där det fortfarande växte vass och andra vattenväxter.

De fyra barnen sov uppe på vinden där de på kvällarna låg och spejade ut genom gavelfönstren efter mamma Charlotta som var iväg och jobbade hos fint folk inne i byn. Ibland såg de stora följerna med tattare som drog förbi på den stenlagda väg som det idag inte finns några spår av. Hästarnas fotbeklädnader slog gnistor mot stenarna när de ibland satte av i galopp. Ute på en mo ännu längre bort i skogen låg ett litet hus där en tatarfamilj som hette Kindberg hade slagit sig ner. Tattare var inget skällsord utan helt enkelt namnet på den stora svenska folkgrupp som idag kallas "Resande" och som sedan flera hundra år förde en nomadliknande tillvaro. De levde ungefär som zigenare men hade annars inget gemensamt med Romska folket.

Charlotta fick kritik för att hon lät barnen vara ensamma när de hemiska tatterna strök omkring i skogen men varken farfar eller någon av hans systrar har ett enda ord att säga om sina närmsta grannar. Charlotta bjöd ofta in dem på kaffe eller en liten matbit och grannsämjan var alltid god. Problemet var att ibland fick Kindbergarna besök av långväga släktingar som drog förbi och då kunde det gå vilt till. Det var mycket alkohol och ibland kom det till gräl och knivslagsmål. Många uppskurna tarmar och till och med ett dödsfall, som ordningsmakten snabbt la till handlingarna som olösbart.

Att Charlotta lyckades med konststycket att ensam föda upp fyra barn mitt ute i skogen är en helt otrolig historia. Hon hade visserligen mycket hjälp av släkten, särskilt sin pappa och alla hennes bröder, men för övrigt gjorde hon allting själv. Och enligt farfar saknade barnen aldrig något, de var ordentligt klädda och åt sig alltid mätta. Hur detta var möjligt är trots allt en gåta när man ser till allt som skulle göras. Som i stort sett alla de hundratals anförvanter som jag träffat på i mina undersökningar var Charlotta i första hand jordbrukare. Odlandet var grundvalen till all försörjning, tog man något annat jobb var det bara för att få lite extra pengar för att kunna köpa kaffe, salt, fotogen, eller laga ett par skor.

I denna min stora släkt fanns det åtminstone på 1800-talet inte en enda som inte brukade jorden. Det var jordbruket som försäkrade överlevnaden. Charlotta hade en åkerplätt där hon odlade råg, några ängar där hon slog hö till kon och fåren och dessutom hade hon hade förstås en stor grönsaksrädgård. Plus en väl tilltagen hönsgård. I skogen fanns det bär och svamp och i den lilla sjön kunde man fiska. Men det skulle plöjas och sås, skördas och tröskas. Kreaturen skulle ha foder och vatten, korna skulle mjölkas och fåren dessutom klippas. Bröd skulle bakas, kläder sys, tvätt tvättas, grönsaker konserveras, mat lagas och barn tröstas.

Att hinna med allt detta fanns egentligen inte på kartan, särskilt som man bodde i ett torp så långt bort från ära och redlighet att det inte heller fanns på kartan. Om man dessutom betänker att hon tog nästan alla externa jobb som fanns att få så blir bilden totalt överklig. Charlotta gick till folk och städade, tvättade och bakade, hon sålde mjölk och ägg till grannar. Senare i livet jobbade hon på pappersbruket, där nästan alla karlar i Hylte hade

arbetat någon gång. Även min pappa. Min farbror Esbjörn jobbade åt Papyrus/Stora Enso nästan hela sitt liv. Han var även fackföreningsordförande på bruket.

Charlotta jobbade i "riven" som var det tyngsta, smutsigaste och sämst betalda arbetet. Och således den enda avdelningen på bruket där kvinnorna var i majoritet. Idag tillverkas papper av trä men innan man lärde sig utvinna cellulosan använde man lump. En mängd "resande" för runt i landet och köpte upp säckvis av utslitna kläder som sedan såldes till bruken. För att kunna användas i papperstillverkningen måste dessa textilier rivs sönder och malas så fibrerna sönderfördelades. Detta gjordes i den så kallade "riven" och det måste ha varit ett vedervärdigt arbete. Sedan skulle fibermassan tvättas och bearbetas i formar innan den kunde pressas till pappersark. Som jag redan har berättat arbetade Charlotta många år som chef för de stora arbetslag av ungdomar, oftast inte äldre än tolv-tretton år, som sommartid staplade och lastade torvkakor ute på de oändliga mossarna.

När hon blev gammal och krasslig gick det inte längre att ha henne boende helt ensam så långt ut i skogen. Hon flyttade in till en av döttrarna i Hylte men som det så ofta händer med gamla människor som rivs upp från sina rötter så klarade hon inte omställningen. Hon dog ett drygt år efter att ha förflyttats från Pilastugan. Och det enda som idag finns kvar är alltså en stengrund, en halv skorsten och en plakett från Hembygdsföreningen. Jordens eviga kretslopp hade inte riktigt gått varvet runt och jag var lycklig över att ha fått skåda det lilla som fanns kvar av denna helt ofattbara existens. Tack Charlotta för ditt oändliga mod och din envishet.

En annan naturlig vallfärdsplats i sökandet efter mina rötter är byn Lerdala på den västra sluttningen av berget Billingen. Varje gång jag besöker byn känns det som om en våg av minnen sköljer igenom mina dammiga hjärnvindlingar. Här arbetade min morfar i fyrtio år som lärare och som brukligt på den tiden var denna Folkskola både hans arbetsplats och bostad. Det var där jag kom att bo de första åren av mitt liv och det var dit jag alltid kom tillbaka på längre eller kortare besök fram till 1964 då morfar gick i pension och var tvungen att lämna sin tjänstebostad.

Jag har alltså en mängd fragmentariska minnesbilder av skolan, skogen, byn och kyrkan där morfar spelade orgel varje söndag. Jag minns gavelrummet på vinden där jag sov, hundarna som var mina enda kompisar, bäckarna som jag och morfar korsade på smala spångar när vi gick våra långa skogspromenader, de sluttande zinkdörrarna ner till jordkällaren där jag åkte rutschkana. Och förstås alla affärer i byn, posten, specerihandlaren, mejeristen, bageriet och bondgården där vi varje dag fyllde på den stora rostfria mjölkflaskan. Idag finns det inte ens en servicebutik i Lerdala trots att folkmängden har mer än fördubblats. Men eftersom alla jobbar inne i Skövde eller Skara så köper de sin mat där. Men eftersom det mest bor barnfamiljer i byn så finns skolhuset där jag bodde mina första levnadsår mirakulöst bevarad, och den används alltså fortfarande som skola.

Den nybyggda (40-talet) funkisvillan där posten var inhytt låg granne med folkskolan. Dit gick vi varje dag och kollade postfacket om vi hade fått några brev. Eftersom morfar var en av de första i byn som hade telefon (Lerdala nummer 13) så behövde vi inte utnyttja telegrafstationen som fanns i samma hus. Längs med backen mellan posten och kyrkan låg handelsboden, Småskolan (klass 1 och 2) och Mellanskolan (klass 3 och 4). Dessa två mindre skolor är sedan länge nerlagda men Folkskolan finns alltså kvar, nästan i ursprungligt skick. Åtminstone om man kommer utifrån gatan. Fasaden och gavlarna har samma utseende som för hundra år sedan. Däremot har man byggt till långa, låga och

väldigt fula paviljonger med klassrum i skogsbrynet bakom den gamla huvudbyggnaden som idag bara utnyttjas till administration. Som tur är ser man knappt någonting av klassrumsbarackerna, de döljs effektivt av själva skolhuset.

När min mamma hade fått jobb och bostad i Göteborg gjorde jag ständiga längre eller kortare återbesök och för att komma till Lerdala tog vi då Västgötabanan från stationen på Burgrevegatan i Göteborg. I Skara kom farbror Fast, som var Lerdalas enda taxichaufför, och hämtade oss i sin stora Volvo PV800. En stor och rund helsvart droskbil som i folkmun kallades för en "sugga". Morfar satt som oftast vid sitt skrivbord och tittade ut, ibland stoppade han sin pipa med en nypa Greve Hamiltons-blandning från sin runda tobakskagge. Jag låg oftast framför den öppna spisen och lekte med nån av hans jakthundar.

Detta hände för snart sjuttio år sedan men det känns som en helt annan tidsålder. När jag föddes fanns det fortfarande så mycket kvar av det 1800-tal som jag här har försökt skildra genom mina förfäders livsöden. Min djupdykning i släkthistorien har väckt till liv slumrande minnen från en förgången tid som inte längre finnas kvar. Ibland känner jag nästan större samhörighet med dessa döda släktingar än med dagens människor. Sist jag var i Lerdala stod jag och pratade en lång stund på skolgården med en lärarinna som tyckte det var otroligt att jag hade vuxit upp i det gamla huset. Hon frågade om jag ville gå in och titta på rektorsexpeditionen och lärarrummen. Men jag tackade nej. Jag var glad över att exteriören var precis så som jag mindes den, hade jag sett den invändiga förändringen hade jag bara blivit besviken.

Mina efterforskningar efter okända sysslingar och bryllingar föll således platt till marken. Två eller flera generationsled låg fördolda bakom riksarkivets konfidentiella draperi. Men egentligen var det inte så många släktgrenar som möjligen hade kunnat påvisa några levande släktingar, ett otal förgreningar hade av olika orsaker inte burit frukt utan var redan utdöda när jag närmade mig den magiska sjuttioårs-muren. Men när jag kom till slutet av denna undersökning ställde jag mig frågan vad jag egentligen hade varit ute efter. Vad skulle jag göra om jag hade funnit en väldigt avlägsen släkting i till exempel Göteborg, skulle jag ringt upp och sagt att jag heter Johan och är din mormors kusins barnbarn ? Patetiskt vore bara förnamnet.

Det var oväntat få möjligheter i detta enorma persongalleri att faktiskt hitta någon jämgammal släkting, även om alla arkiv skulle ha varit offentliga och tillgängliga. Det var så många som emigrerade, som dog alldeles för tidigt eller helt enkelt levde ensamma och i vilket fall inte fick några barn. Så många grenar av familjen där det inte fanns några arvingar. Men i dessa torra arkiv fanns något annat så mycket viktigare än att bara jaga namn och datum. Det fanns liv. Och med en gnutta fantasi var det inte så svårt att läsa mellan raderna och föreställa sig hur mina gamla anförvanter hade levat. Detta var den verkliga vinsten med alla dessa ibland meningslöst tidskrävande eskapader i församlingarnas husförhörslängder.

Ibland stod det ingenting alls förutom namn och födelsedatum, men ibland hade prästen skrivit in sina högst personliga anmärkningar som ofta avslöjade fruktansvärda historier. När man läser dessa små inpass vill man för det mesta gråta, men jag kände mig tvungen att ta till mig det som hade hänt och visualisera dessa hemskheter. Denna tidens mest triviala skandal var när kvinnor fick barn utan att vara gifta. Det fanns så många andra händelser mycket mer omsakande men att föda ett oäkta och oönskat barn var något jag lätt kunde relatera till.

Min gravida mor blev utstött av familjen men tagen till nåder av morfar Gustaf direkt efter min födelse. Han tog helt sonika sin bil och hämtade mig och morsan på Värnamos förlossningsklinik. Detta var något som min pappas föräldrar sörjde hela sitt liv eftersom de aldrig fick se sitt första barnbarn. Min mormor var inte alls överens med min morfar, hon hade redan fött upp fem ungar och massvis med hundar och nu när hon äntligen kände sig fri fick hon ännu en valp att hålla reda på. Och det fanns ju inte på tapeten att det var min morfar som skulle byta blöjor eller ge mig välling när jag skulle sova. Men mormor hade en instinktiv kärlek till barn, något som hennes yngsta dotter knappast hade ärvt.

I de arkiv som jag plöjde igenom fanns det oändligt många tragedier. Även om jag bara var ett avlägset vittne som inte hade en aning om vad som verkligen hände kunde jag inte låta bli att försöka sätta mig in i den verklighet som hade utlöst dessa händelser. I de flesta fall gick det väldigt bra för mina släktingar, löjligt bra när man ser till vad de fick utstå. Men det var tyvärr olyckorna som gav mig material till mina insikter. Att på detta hemska sätt få en inblick i mänskligt lidande var kanske den enda viktiga lärdomen av min så kallade släktforskning. Även om gravandet ibland var svårt så kändes det bra att ha det gjort.

Jag önskar jag hade kunnat ge en vackrare bild av det som jag kallar min släkt men tyvärr är sanningen inte alltid perfekt. I mitt fall fanns det så många solkiga sidor och hur jag än vred och vände på arkiven så såg det inte bättre ut. I min hela släkt har den bästa sporten alltid varit att sopa allting under mattan. En sorts sannings-curling som gick ut på att bara tänka på det som var bra och glömma bort allt annat. Visserligen en förträfflig ideologi, men den riskerar alltid att förr eller senare slå tillbaka. Jag är idag tillräckligt gammal för att stå ut med det mesta, jag har orkat rota igenom allt detta elände. Jag har inte blivit någon bättre människa men allt som inte dödar mig får mig starkare. Och hur som helst skall jag ändå snart dö. Men denna kunskap som jag här har präntat ner kommer med lite tur att kunna leva vidare till kommande generationer.

9. Bland dårar, emigranter och järnvägsanställda

I mina familjära efterforskningar såg jag vissa mönster, olika sätt att tillägna sig sitt dagliga bröd gav olika förutsättningar. Den stora vinsten med detta intressanta men samtidigt enormt krävande arbete var att jag, förutom personliga och känslomässiga insikter, fick många nya kunskaper i historia, ekonomi, sociologi och demografi. Allt som jag hade lärt mig av Karl Marx gick att applicera. Allt som jag såg hända berodde mer eller mindre på ägandet och vem som tillägnade sig vinsten av arbetet. Av mina släktingar fanns det bara en eller två som faktiskt kunde leva på den jord som de själva ägde, och dessa tillhörde min mormors släkt.

Alla andra var mer eller mindre livegna, även om detta system hade avskaffats. Om du var statare, torpare, arrendator eller sextondels-brukare satt du i samma sits, du ägde egentligen inte din jord. Min släkt befann sig alltså till 95% i denna kategori, deras jord var inte riktigt deras och i vilket fall gav den inte tillräckligt med avkastning för att man skulle kunna försörja sig. Man var tvungen att arbeta gratis hos jordägaren eller att ta andra jobb vid sidan om. Därför står de flesta "brukare" i min släkt omnämnda med ett otal andra yrken. Skomakare, snickare eller diversearbetare, allt detta var bara för att dryga ut jordens magra bärning.

Det mest intressanta var att se hur jorden skapade olika förutsättningar och gav olika synsätt. Allting avspeglades i arkiven, mina anfäders förhoppningar och misslyckanden. Att försöka få en liten jordbit men bli tvingad från gården av lånehajarna och sedan sluta sitt liv på socknens fattigstuga. Detta var ett livsöde som jag såg överallt. När det gick åt helvete var det oftast männen som var svagast. En del desperata mödrar blev visserligen vad man i registren kallade "sinnessjuka", men samtidigt var många män så fega att de flydde hemifrån och smet från sitt ansvar. På detta såg jag också flera exempel.

Jag har bara sett ett enda tecken på någon politisk aktivitet bland mina släktingar och det är min farbror Esbjörn som hela sitt liv var övertygad vänstersocialist och engagerad fackföreningsman. I min mammas familj var alla folktoparter, vilket inte var så töntigt på den tiden. Man slogs faktiskt för tankens frihet och var i vissa frågor längre till vänster än de dogmatiska socialdemokraterna. Min farbror kämpade också mot sossarna men fick som alla andra (plus mig själv) krypa till korset för att inte bli utstötta och svartlistade. För att kunna bli vald till fackföreningsordförande fick Esbjörn tona ner sina kommunistiska idéer.

Ett annat tidens tecken var att på 1900-talet föddes det betydligt färre barn. Många var de som aldrig gifte sig och (för det mesta) inte fick barn. Många gifta par fick av olika skäl inte heller några avkommor. Jag vet att Esbjörn och hans fru Gunnel var väldigt olyckliga på grund av deras barnlöshet och kompenserade detta med att ta sig an det ena barnhemsbarnet efter det andra. I Amerika hade min pappa övertalat Marie Naujock att gifta sig med honom men jag fick aldrig några halvsyskon.

Den främsta anledningen till detta äktenskap var att min pappa var pank och behövde ett så kallat "Green Card" för att kunna få jobb. Marie var några år äldre och hade ett bra jobb som revisor och Tore fick nu jobb som den ende icke-färgade lastbilschauffören på Harley-Davidsons stora motorcykelfabrik i Milwaukee. Framtiden såg ut att vara ljus men som gift med amerikanska skulle farsan bli tvungen att göra militärtjänst. Han fick en inkallelseorder och riskerade att bli skickad till Korea mitt under brinnande krig.

Nu kom drömmen om Amerika i en annan dager. Han fick nu övertala sin fru att lämna släkt och jobb och att följa med honom tillbaka till Sverige. Detta hände 1955 men eftersom de varken hade pengar, bostad eller arbete så det var inget läge att skaffa barn. Min manipulative fader hade alltså till att börja med flytt från Sverige för att undvika att betala faderskapsersättning till min mamma. Sedan flydde han tillbaka till Sverige för att slippa åka till Korea och kriga. Ett liv ständigt på flykt. "Born to run" som man säger "over there".

Som ung läste jag statistik på Handelshögskolan i Göteborg och även om jag redan då hade svårt för matematiska formler så tyckte jag ändå att detta ämne var rätt intressant. Jag höll inte med om att "det fanns tre sorters osanningar: lögn, förbannad lögn och statistik". För siffrorna i sig själv ljuger aldrig, det enda suspekta är när vi människor ibland väljer ut och presenterar ett visst material för att det skall passa våra egna syften. Jag fick lära mig att försöka vara så objektiv som möjligt och att, i de fall då siffrorna var knapphändiga eller av tvivelaktigt ursprung, alltid göra en sorts sannolikhetsskalkyl.

Det jag fick fram ur församlingsböckerna och kunde notera var till exempel vid vilken ålder människorna dog, om de emigrerade och eventuellt vad de hade för yrke. I de två första fallen var siffrorna odiskutabla, födslar, dödsfall och utflyttningar fanns alltid bokförda. Vad man verkligen försörjde sig med var så tveksamt att jag lät detta bero, i princip hade alla i min släkt arbetat kortare eller längre perioder med jorden. Sedan höll de dessutom på med ett otal andra sysselsättningar för att livnära sig. Några i släkten var

faktiskt industriarbetare även om de bodde på landsbygden, i så fall oftast på pappers- eller glasbruk. Det var först på 1900-talet som en del av de kvinnor som hade flyttat in till städerna fanns inskrivna med någon annan sysselsättning än piga eller hembiträde. De jobbade i så fall inom vården eller handeln, ungefär som idag. Hade de något fabriksjobb var det inom textilindustrin, som sömmerskor.

Det manliga yrket som jag oftast stötte på i registren var stenhuggare, detta berodde förstås på den geografiska placeringen. Halva släkten kom från Hallandskusten kända för sina stenbrott och den andra hälften från Kinnekulle-trakten. Även i modern tid fanns det ännu någon som arbetade inom denna bransch, min morbror Lars var visserligen ingenjör men han var hela sitt liv anställd på Cementa i Skövde som drev ett av landets största kalkbrott. En välkänd arbetsplats för många av våra äldre släktingar.

Även om jag har stött på fler stenarbetare än järnvägare har jag ändå på grund av min egen bakgrund valt att bara redovisa de som jobbat vid SJ, som på den tiden var landets absolut största enskilda arbetsgivare. När jag började på godsvagnsverkstaden i Fjällbo utanför Göteborg 1976 fick jag höra att jag var den förste järnvägaren i familjen, och alltså något av ett svart får eftersom detta yrke inte ansågs som fint nog. Men denna utsaga visade sig vara löjligt osann. I alla mina släktgrenar fanns det folk som längre eller kortare tid jobbat på banan, och jag är säker på att det verkliga antalet SJ-anställda inom släkten var flera gånger högre än vad som syntes i de knapphändiga kyrkoregistren.

När det gällde andra sociala problem som kunde dyka upp i församlingen var de små anteckningar som kyrkoskrivarna gjorde i marginalerna ännu mer slumpmässiga. Många verkade nitiska och förde noggrant in alla som hade psykiska besvär, som blev klassade som sinnesslöa alternativt idioter, som begick något brott och blev straffade av någon domstol. Eller tog livet av sig. Eller i värsta fall av någon annan. Jag tror att det berodde mycket på prästens egen vilja (eller ovilja) om någon fick en anmärkning i kyrkoboken.

Rapporteringen över avlidna är naturligtvis väldigt exakt men i registret finns en spalt där man skulle skriva in dödsorsak och detta var något som regelbundet negligerades. I vissa register finns aldrig en enda orsak rapporterad. Så det är bara i undantagsfall det går att se vad de äldre egentligen dog av, och beträffande spädbarnen skrev man ingenting. Antagligen för att ingen kunde ställa någon riktig diagnos. Men vad det gäller dödsfall och emigration kan man vara säker på att mina siffror stämmer. Vad det gäller sinnessjukdom eller rättsfall kan man däremot befara att det har förekommit en viss under-rapportering. Så man får ta denna del av mitt material med en stor nypa salt.

I församlingsboken skulle man helst föra register över alla utländska undersåtar, alla med en främmande trosbekännelse, alla idioter, sinnesslöa, alla utackorderade barnhemsbarn, alla blindas, dövstumma och alla som blivit omyndigförklarade. Man var även noga med att skilja på de som var Sinnessjuka "men hade egt sitt förstånds fulla bruk" och de som var Idioter "som från barndomen varit mindre vetande och aldrig egt fullt förstånd". Man förstår att prästen och hans kyrkoskrivare hade fullt upp och att en och annan idiot ramlade mellan stolarna och inte fastnade i statistikens finmaskiga nät.

10. En doft från den fina sjöfarar-världen (Petrén-släkten)

Några ord om min styvfars släkt. Den familj vars namn jag fortfarande bär. Inte direkt med glädje utan enbart av snobbism. Man kan kalla det min bonusfamilj men för mig var det aldrig någon bonus att två år gammal ha blivit adopterad av denna familj. Ändå har

slakten på gott och ont betytt så mycket för mig att den är omöjlig att ignorera. Fram till mitt trettonde år var Bertil min enda pappa och hans föräldrar min farfar och farmor. När sanningen avslöjades var den så jobbig att ta till sig att jag stoppade all denna nya kunskap i en liten stängd låda bland mina hjärnvindlingar. En låda som jag inte öppnade förrän drygt tjugo år senare.

Jag fick inte reda på någonting om min riktiga pappa och jag förstod kvickt att det inte var lönt att ställa några frågor. Så det enda jag kunde göra var att nöja mig med vad jag hade, det vill säga Petrénarna. Under hela min uppväxt umgicks vi flitigt så det var dessa människor som kom att bli min familj. När jag till sist letade upp min biologiska pappa var hans föräldrar redan döda och den enda i hans släkt som jag mötte några gånger var hans lillebror Esbjörn. Den enda kommunisten bland idel högerpartister och således något av familjens svarta får. Mina riktiga farföräldrar plus alla andra släktingar som levde när jag föddes fick jag alltså aldrig träffa och det som jag vet har jag snappat upp enligt hörsägen.

Så den viktigaste anledningen för mig att skriva om Petrénarna är att de är verkliga människor som jag har mött och haft ett förhållande till. Det finns mycket att berätta, jag har så många minnen som är förknippade med personer, platser och olika släkthistorier. Och det finns en mängd personligheter, om än inte i själva familjen Petrén så åtminstone i dess omedelbara närhet. Jag tänker inte krångla till min text genom att kalla Bertils släktingar till exempel "min styvpappas mamma" utan jag hänvisar till henne som min farmor. Även om jag bara är inadopterad. Den som jag i denna bilaga kallar för min pappa är alltså inte Tore Sjökvist som är min biologiske far utan Bertil Petrén som adopterade mig. Jag borde ha varit glad som hade två pappor i mitt liv men den bittra verkligheten är att jag egentligen inte hade någon.

Två månader innan hon dog berättade min mammas syster Tullan att det var hennes fel att Bertil kom att bli min första pappa, fram tills dess att jag var tretton år. Bertil hade inte haft det lätt, när han kom i tonåren drabbades han av en ögonsjukdom som gav honom en extremt nedsatt syn för resten av sitt liv. Ändå lyckades han faktiskt ta studentexamen på Hvitfeldska i Göteborg med hjälp av en enorm lupp på små ben som han ställde uppe på boksidorna. Att gå till sjöss som hans storebror och 95% av alla andra män i slakten var inte att tänka på. En stor missräkning för hans pappa Henning som både var anställd av Sjöfartsverket som huvudansvarig överlots för ett av landets sex lotsdistrikt och dessutom stamanställd löjtnant vid flottan.

Man bestämde att det enda detta blindstyre dög till var att bli bonde, han var åtminstone väldigt praktiskt lagd. Efter nåt år på Alnarps jordbruksskola tröttnade han och sökte istället in på Socialhögskolan. Något som inte föll i god jord bland slakten. Det var som färdig socialassistent i Göteborg som han sprang på min moster som också jobbade på "soss". Bertil som började bli till åren och aldrig haft någon större framgång hos det andra könet frågade chans på de flesta han stötte på. Tullan sa att hon redan var förlovad men när Bertil frågade om hon inte hade någon syster svarade hon ja.

Min mamma som var ensamstående mor men ändå fast besluten att inte låta detta vara något hinder i hennes yrkesambitioner som lärare såg förstås en möjlig utväg. Fast nu är jag lite stygg, jag tror att de verkligen tyckte mycket om varandra. Att denna allians även gjorde att andra bitar i deras liv föll på plats var bara en bonus, dock aldrig för mig. En annan anledning till att min patologiskt svartsjuka blivande styvfar kunde acceptera en annans unge i familjen var nog att jag hette Johan. En ganska otrolig historia som börjar med Bertils äldre bror Sven som var familjens ögonsten, sin faders största stolthet och även

en sorts förebild för sin lillebror.

Sven hade gift sig redan 1949 med Ulla Sievert som var arvtagerska till en av landets större förmögenheter. Pengarna kom från Sieverts Kabelfabrik som i början av 1900-talet hade försett Sverige med ett fungerande elnät, ett företag som sedan köptes upp av Wallenbergarna och kom att ingå i LM Ericsson. Ulla var även hon en ensamstående mamma, vilket naturligtvis var betydligt enklare eftersom det fanns tjänstefolk i familjen. Sven var alltså en föregångare och Bertil såg kanske detta som ett omen, i synnerhet som Ullas son utom äktenskapet hade samma namn som min mammas pojk. Båda bröderna Petrén hade alltså varsin oäkting på halsen och vi hette båda två Johan Petrén.

Sven var kanske en föregångare men Bertil kunde ingalunda åka snålskjuts på brorsans förhävanden. I Petrénarnas skenheliga ögon gick det utmärkt att få in en bastard i familjen om hans mamma hette Sievert och var stormrik, men när hon hette Holmgren och jobbade som småskollärarinna var det en annan femma. Något som min mamma ständigt fick höra och som grämde henne ofantligt. Det var främst farmor Elsa som kom med ständiga nålstick om hur fantastiskt duktiga hennes två andra svärdöttrar var.

Yngste brodern Petrén hette Arne och hade gjort en lukrativ akademisk karriär. Han skrev läroböcker för universitetet som med dess spridning i hundratusentals exemplar över hela landet inbringade honom en smärre förmögenhet. Dessutom var hans fru Birgit privatsekreterare och allt-i-allo hos Holger Crafoord, som under tjugotvå år var VD för Tetrapak och Åkerlund&Rausing. Så för farmor Elsa var jag och min mamma snarast något som katten släpat in. Fast av Crafoord fick jag en gång en liten brun godsvagn med Tetrapak-emblemet till min modelljärnväg. Tillverkad i reklamsyfte.

Av mina Djursholmskusiners morfar Hans Georg Sievert fick jag en ännu bättre gåva, jag fick nästan lära mig att segla och att simma. Den förhållandevis spartanska sommarboning som familjen Sievert hade på Hölö strax söder om Stavsnäs låg nästan granne med Evert Taubes Sjösala. Dit blev jag utackorderad som sommarbarn under en månad 1961. Jag förstod aldrig riktigt varför. På vägen upp flög jag för första gången från Torslanda i ett stort SAS-plan. När jag skulle hem igen satte min farbror mig på ett Göteborgståg och jag åkte ensam hela vägen hem. Sju år gammal. Det var så på den tiden och man fick inte lipa. När min mamma mötte mig på stationen i Göteborg pratade jag stäckhållmska, men det gick som tur var snabbt över.

Mina kusiner försvann en efter en från Hölö. Johan gick i sommarskola för att läsa in allt han hade missat, Eva kom in på en exklusiv simutbildning och skulle lära sig crawla och minstingen Ulf bröt armen när vi tävlade om vem som kunde hoppa längst från en gunga. Jag var alltså ensam med Hans Georg, patriarken i den berömda tyska uppfinnarfamiljen Sievert. Han tog med mig ut i sin lilla segelbåt av märket "Andunge" trots att det blåste storm och vågorna ute på Runmaröfjärden gick skyhöga. Hans fru ställde till med en fruktansvärd scen när hon fick höra att jag hade varit ute till sjöss i det vädret. Men jag skulle väl härdas, den tyskättade Hans Georg var ganska snäll men han hade samma uppfostringsmetoder som familjen Petrén.

Jag brukar lite slarvigt referera till mina tre olika släktdelar som mammas Västgöta-gren, Tores Småland-gren och Bertils Simrishamn-gren. Hyltebruk ligger visserligen i Halland men när min mamma, som bodde hos Tores föräldrar sommaren 1953, skulle föda mig fick hon åka till sjukhuset i Värnamo. Och inte till Halmstad som låg aningen längre bort. Tores mamma var född i Luleå men hela hennes släkt kom egentligen från Småland. De sociala,

ekonomiska och kulturella livsvillkoren i Småland och Västergötland uppvisade inga större skillnader. Det var Skåne-släkten som stod ut och uppträdde helt annorlunda. För människans beteende har alltid utformats efter hur hon livnär sig.

För det första hade denna släktgren inga som helst band till jordbruket. Ganska underligt eftersom Skåne kanske är landets viktigaste agrara område. I Simrishamn var blicken ständigt riktad mot havet. Man sysslade med fiske, handel och sjöfart och att bruka jorden fanns inte med på Simrishamnskartan. Jämförelsevis har jag knappt hittat någon person i de andra två släktgrenarna som inte tidvis varit odlare, antingen som dräng, arrendator eller bonde. För 200 år sedan var nästan alla i Simrishamn fiskare. På slutet av 1800-talet hade handelssjöfarten vuxit sig så betydande att en tredjedel av stadens befolkning på 1500-2000 personer fick sin inkomst från sjön på ett eller annat sätt.

Nästan alla manliga släktmedlemmar var antingen fiskare eller sjömän i den starkt växande handelsflottan. I kyrkoböckerna ser man överallt noteringar om att söner i tonåren skrevs in i Simrishamns sjömanshus. När man mönstrade på sitt första fartyg fick man ett nummer och en sjöfartsbok, ungefär som ett körkort fast för båtar. Vad man också kan se i släkttrullornas är hur männens titlar ändras med årens lopp och hur många det var som studerade för att komma upp sig i sjömanshierarkin. Många i Skåne-släkten fick anställning som lots eller fyrvaktare. Och från att ha varit skeppsgosse, matros och styrman kunde man faktiskt sluta som sjökapten eller redare. Om man inte hade drunknat dessförinnan.

Vad som tydligen aldrig ingick i sjömansutbildningen var simkunskap. Som fiskare ansågs det lite fjolligt att kunna simma, föll man överbord fick man ta det som en man och inte gnälla i onödan. Att gå till sjöss var ett macho-yrke där man varken fruktade storm eller vågor. Något helt annat än att gå med näsan mot marken och vända på sina jordtorvor livet ut. Om kyrkoböckerna för det mesta var ytterst knapphändiga med att uppge någon dödsorsak så var Simrishamn ett lysande undantag, jag har aldrig sett en begravningsbok som varit förd lika noggrant och nästan pedantiskt. Och på var och varannan sida finns det någon av mankön som har drunknat.

Ett fenomen där det inte fanns någon skillnad mellan släkterna var andelen döda spädbarn. Den var lika hög i Simrishamn som annorstädes. Men vad som verkligen stod ut var att jag inte hittade någon antydning till emigration. Hade man slagit sig ner i denna lilla kuststad så flyttade man inte på sig i onödan. Möjligen in till Malmö men absolut inte till Amerika eller andra avlägsna trakter som Småland eller Västergötland. Däremot hade man tack vare sjöfarten starka kontakter med Tyskland, Danmark och England. Man skeppade ut timmer och diverse jordbruksprodukter, främst spannmål. På vägen hem tog man huvudsakligen med sig kol.

I slutet av 1800-talet låg de stora segelfartygen tätt i hamnen och även om skeppsägaren tog 50% av intäkten och delade andra stora procentsatser med lotsar och handelsmän så fanns det fortfarande små andelar till försäljning där gemene man kunde köpa in sig i en eventuell vinst. Både fisket och handeln drog in stora pengar till den lilla staden där välståndet spred sig. Detta skapade en annan sorts mentalitet, havet var farligt och riskfullt men det kunde ge så mycket tillbaka. Man kunde unna sig ett bättre liv som gjorde att man såg sig som lite bättre än alla andra. Detta är det som jag ser som den stora skillnaden mellan mina olika släktgrenar. Bara för att man kommit upp sig några pinnhål blev man inte vackrare, bara dummare.

På sjön fanns en fast hierarki och en stenhård disciplin, ens överlevnad hängde på att alla

visste sin plats och lydde till punkt och pricka. Det faktum att man i Skåne både kulturellt och geografiskt låg närmare Tyskland än övriga Sverige gjorde att det auktoritära synsättet var helt naturligt. Den uppfostran som gavs genom aga och en ständig förnedring var till för att knäcka allt eventuellt motstånd. Man skulle brytas ner för att sedan kunna byggas upp i den form som var önskvärd. Denna uppfostringsmetod gick i arv, varje generation tog ut på de unga det som det lidande de fått utstå av de äldre. I all evighet.

Det var här som det skar sig. De mer civiliserade grenarna av min familj delade inte alls skåningarnas värderingar. Jag har fått höra flera gånger och i flera versioner från min mormor och från alla min mammas syskon hur illa de tyckte om Bertil Petrén och alla hans släktingar. De försökte på alla vis avvärja hans giftermål med min mamma, och den adoption av mig som han propsade på. Han var så obotligt svartsjuk att allt som hade med min biologiska pappa att göra skulle elimineras ur världshistorien. Hans raseriutbrott när han fick för sig att någon kontakt eventuellt hade ägt rum var explosiva.

I de brevväxlingar som ägde rum innan adoptionen var han oförskväm och rent avskyvärt. Det var när han visade sitt rätta ansikte som min mammas släkt valde att ta avstånd. Dessutom har jag flera gånger fått höra hur de tyckte att han var väldigt elak. Elak mot nästan alla men i synnerhet emot mig. Och detta kunde inte släkten förlika sig med. Trots att jag bara var några år gammal var han orättvis, nedvärderande och våldsam. Som om det vore mitt fel att jag fanns till. Skadad för resten av mitt liv satte jag som mål att bryta släktens eviga onda kedja av skånsk-tyska uppfostringsmetoder. Ingen gick oskadd ur denna hjärntvätt, alla blev drabbade. Men jag vet att jag inte varit ensam i denna kamp och vi inte har gjort den förgäves. Nån gång måste det eviga ta slut.

Förutom alla psykologiska och fysiska våldsamheter fanns det även ljuspunkter i en samvaro med denna hemiska familj. Där det trots allt fanns några få trevliga människor, konstigt vore det väl annars. Det var detta släktskap som gjorde att vi ständigt besökte Simrishamn och dess vackra omgivning, ett ställe som fortfarande är min favoritplats på denna jorden. I slutet av 50-talet tillbringade vi tre hela somrar i ett litet rött skjul täckt med rosor som låg en knapp kilometer söder om Österlens kanske vackraste fiskeby Vik. På krönet precis ovanför den långa sandstranden mellan Viks Hallar och den långa Paradislunden norr om Baskemölla. Ett helt underbart ställe att tillbringa somrarna.

Vi hyrde denna lilla spartanska boning av familjen Palm vars boningshus låg där vägen tog slut och vars fruktodlingar omringade oss åt alla håll. Det var som en filial till Edens Lustgård. Eftersom min mamma var lärare och hade ett långt sommarlov så hyrde vi i tre månader. Den bästa tiden var de två månader då Bertil fortfarande jobbade och kom ner från Göteborg med sista tåget på fredagskvällen. I veckan hade vi tagit bilen in till stan på kvällen för att min mamma skulle kunna ringa till sin man från Simrishamns Telegrafstation på Storgatan. Jag och min lillasyster fick sitta kvar i bilen. Den sämsta tiden var när han också hade semester. Men inget är så underbart som ens barndoms sommar, detta var trots allt en fantastisk tid.

Jag skulle kunna skriva en hel bok om detta vackra lilla hörn av världen. Men det får bli en annan gång. Jag älskade allt, havet, båtarna, klipporna, husen, kullarna, ängarna och förstås staden. Jag kan knappt gå en meter i Simrishamn utan att det dyker upp en massa minnen. I hamnen låg sysstrarna Lundgrens fiskaffär där vi varje augusti köpte en hel tunna salt sill som vi forslade hem till Göteborg i vår lilla VW-bubbla. För att ha lite fisk att äta under den långa vintern. Sysstrarna var farmors bästa vänner, de hade bött grannar och gått i samma skola.

Inåt stan bodde farmors kusin Anna-Stina som var änka och jobbade som föreståndarinna på Österlens Museum. Dit jag gick så ofta jag kunde för att titta på alla båtmodeller. Hennes son gick tidigt till sjöss och omkom i unga år. Innan dess hade han hunnit fara några varv runt jorden och samlat på sig lite mynt i de olika hamnarna. Från bland annat Australien och Sydamerika. Hennes utländska småslantar som var ett minne över hennes avlidne son fick jag av tant Anna-Stina när hon hörde att jag hade börjat samla mynt. Och jag har fortfarande dessa exotiska kopparpenningar i min samling.

Vi promenerade ofta genom de gamla gränderna och tittade på de låga husen där alla Strömbergare och Pettersöner hade vuxit upp. När mina barn var små hyrde vi faktiskt exakt det hus där farmor Elsa hade bott under hela sin barndom. Jag går fortfarande till den vackra kyrkogården varje gång jag besöker Simrishamn. Jag är säker på att om jag någon gång tar med mig denna lilla skrift med bilagan över Simrishamssläkten så kommer jag att känna igen namnen på var och varannan gravsten.

Strax söder om vår lilla hyresbarack på Vik hade farmors syster Signe och hennes man byggt en riktig sommarstuga. Nu var mannen död och både farmor och Signe hade lägenhet i Malmö, men de kom ofta och bodde i stugan några veckor om året. Det var Signes enda barn Gunnel och hennes man Olle som hade tagit över huset. De bodde vintertid i Lund där Olle var lärare så även han hade ett långt sommarlov. Som närmsta grannar kom vi ofta på besök och beundrade deras vackra utsikt över Hanöbukten. I klart väder så man Blekinge i norr och Bornholm i sydost. Olles föräldrar ägde en stor äppleodling uppe i Kivik och där hälsade vi också på ibland. Vad jag idag inte förstår är hur alla dessa släktsammanskomster kunde organiseras. I vårt lilla hus bland äppleträden fanns det förstås ingen telefon och detta hände drygt fyrtio år innan mobilerna blev var mans egendom.

Det finns en del andra personer som jag minns med glädje. Farmors yngsta syster hette Elin och var sjuksköterska. Hon gifte sig med Knut och bosatte sig i ett radhus i Halmstads ytterområden. Nästan varje gång som vi åkte förbi med vår lilla Folkvagn på väg ner till Österlen (eller på väg hem) så stannade vi till i Halmstad för en fika. Elin och Knut var två människor som jag verkligen tyckte om. Farmors äldste bror hette Per-Johan och var lots, som de flesta andra i släkten. Han bodde i Malmö men hade köpt ett väldigt gammalt hus i Svinaberga, precis i backen ner till Kivik uppfifrån Stenshuvud. Nån knapp kilometer från den gård som idag bebos av en viss Ulf Gerhard Lundell. En gång varje sommar blev vi bjudna på dryck och god förtäring i Per-Johans sluttande trädgård.

En mer avlägsen släkting som jag bara har ett svagt minne av att vi hälsade på i Landskrona var en kusin till farfar Henning. Hon hette egentligen Alfhild, med Elisabeth Desideria som extranamn. Men ungefär som min moster som aldrig lystrade till Margareta utan hela sitt liv kallades för Tullan så hörde jag aldrig någon tala om denna Alfhild annat än med (smek)namnet Bess. Enligt folkbokföringen utbildade hon sig till sjuksköterska men jag är säker på att hon på äldre dar arbetade som gymnastiklärarinna.

När Bess dog 1987 efter att ha levt ensam hela sitt liv var den ende i familjen som ville ta hand om hennes tillhörigheter Bertil. Så han och Kerstin tog bilen ner en helg och rensade ut lägenheten. Det blev en massa kartonger som hamnade på vinden, och som jag och mina syskon sedan fick tömma när båda våra föräldrar var döda och radhuset skulle säljas. Där fanns bland annat en väldigt stor samling kärleksbrev som Bess fått från diverse väninnor. Jag ögnade bara igenom några stycken för det kändes för privat, något som jag inte hade med att göra. Men hon verkade ha haft ett underbart liv med många likasinnade kvinnor

som reste, roade sig och umgicks tillsammans. I hela detta jättematerial är Bess den enda som jag har bevis på att hon var homosexuell. Vilket förmodligen säger mer om släkternas tystnadskultur än om det verkliga antalet.

På det hela taget verkade det finnas en stark vilja hos kvinnorna med rötter i Simrishamn att klara sig själva. Möjligen berodde det på att de var så vana vid att männen gick och drunknade. Så istället för att oroa sig och förlita sig på någon man så tog man livet i egna händer. Jag inbillar mig att det i sjöfartssamhällen som Simrishamn bildas en instinkt som gör kvinnorna mer oberoende än i andra landsdelar.

Fisket liknade ett jägarsamhälle där männen drog ut för att skaffa mat. Men man visste aldrig om de skulle komma helskinnade hem så alla kvinnor kände sig tvungna att ha en Plan B. Eftersom begravningsböckerna i Simrishamns församling är så välskrivna och så o censurerade märker man genast en stor utbredd alkoholism hos männen. Sidorna är fyllda med delirium tremens, alcolismus cronicus, cirrus och andra alkoholrelaterade dödsorsaker. Lika ofta som någon drunknade så var det någon som söp ihjäl sig. Hade man upplevt havets fador som fiskare var det nog lätt att ta till flaskan för att lindra nervproblemen när man på ålderns höst blivit uppspolad på torra land.

Jag skall bara ge ett exempel på de fador som kunde drabba en fiskarfamilj. Det börjar med Malte Negléns så kallade proband, Martin Pettersson (född 1845). Martin är den person som är utgångspunkt för all Maltes forskning och den som även givit namn åt den släktförening som hjälpte honom att samla in alla uppgifter. I min vokabulär skulle Herman vara min farfars farfar, alltså Bertil Petrén's farfars far. Ingen i familjen fick erfara så många drunkningar som denne Martin.

Hans pappa var fiskare och hette Nils, och drunknade 1862 strax utanför hamnen i Simrishamn. Martin var gift med Elise Håkansson, vars pappa också var fiskare och även han drunknade i Tobisviken strax norr om Simrishamn år 1852. Martin och Elise hade sex barn varav två dog vid fem respektive åtta års ålder i scharlakansfeber. Men den mest olycksförföljde i familjen var Martins bror Carl Petter.

Maken till Carls äldste dotter hette Oskar Larsson och drunknade när ett fartyg gick under och försvann på Nordsjön hösten år 1893. Fyra sjömän från Simrishamn var med på samma båt, bland andra Carls äldste son Gustaf Henrik. Det tog ett drygt år innan prästen fick klartecken att skriva in dessa fyra dödsfall. Carl och hans fru Bengta fick två sladdbarn som båda dog innan de fyllt ett år. En av lunginflammation och den andre av kronisk tarmkatarr, hur nu någon sjukdom kan vara kronisk när patienten bara har levat i två månader.

Det är naturligtvis omöjligt att avgöra någon orsak men Carl blev intagen på Hospitalet i Lund med en sinnessjukdom som yttrade sig i kramper och till sist en förlamning. Han dog i Lund 1898 vid femtiofem års ålder. Jag hoppas han var ordentligt död och inte låg och vred sig i graven för inom några år hade ytterligare två av barnen avlidit. Den näst äldste sonen August som var sjökapten dog i testikelcancer drygt trettio år gammal och nästa son i syskonskaran, lotsen Johan drunknade två månader senare i en arbetsolycka när han i hårt väder skulle hoppa från en båt till en annan.

Tillbaka till Martin, efter att hans far, svärfar och tre av hans brorsöner hade drunknat och hans bror avlidit på ett sinnessjukhus så dog även hans hustru Elise i en lungsjukdom. Hon var femtio år. Martin fortsatte att arbeta som kapten på barken Adelma som var byggd i Danzig 1866. I farmor Elsas kvarlåtenskap fanns en väldigt stor tavla på detta fartyg, när farmor togs in på ålderdomshem hängdes den upp på hedersplats i mitt föräldrahem. Som

tur var hade jag redan flyttat hemifrån för jag tyckte tavlan var rätt ful, i synnerhet den pråliga guldfärgade ramen. När våra föräldrar dött så sålde vi den till en auktionsfirma och fick rätt bra betalt.

På hösten år 1900 gick Adelma, troligen med virke, från Bollsta norr om Sundsvall till Hull. Vid Segerstads fyr på Ölands ostkust försvann Martin överbord och i sjöförklaringen står följande att läsa : "Enligt sjöförklaring vid Malmö Rådhusrätt hade kapten Pettersson på resa med fartyget "Adelma" från Bollsta till Hull kommit öfver bord vid Segerstad, om uppsåtligen eller genom olyckshändelse kunde ej afgöras. Han hade under resan varit sjuk och visat tecken till sinnesförvirring". Det är upp till var och en att tro vad man vill men nog ligger "uppsåtet" nära till hands.

Jag skall avsluta detta kapitel med något mycket trevligare. I slutet av 2014 gjorde jag en rolig triangel-resa som började med tåg upp till Paris där jag bland annat såg en väldigt bra konsert. Efter tre dagar flög jag till Göteborg och träffade mina barn, sedan tog jag tåget till Stockholm. Med ett direktflyg inbokat nästa dag till Genève hade jag nu tjugofyra timmar på mig att göra två vallfärder som jag sedan länge hade haft på min lista över "100-saker-att-göra-innan-jag-dör". Jag började med att checka in i kaptenshytten på vandrarhemsbåten "af Chapman" där jag skulle sova, sedan åkte jag i ett iskallt hållande novemberregn ut till Solna och gick till Olle Olsson-museet i Hagalund.

Jag hade verkligen tur att föreståndarinnan Lena Olsson-Petrén var på plats. Hon är målarens enda barn och dessutom ex-fru till min kusin Johan Petrén. Eftersom hon inte väntade någon direkt rusning i det ihållande regnet läste hon resolut porten och satte på en kaffepanna och plockade fram några nygräddade bullar. Sedan hade vi en tre timmar lång pratstund om allt möjligt här i livet men i synnerhet om familjen Petrén hos vilka vi båda hade hamnat mest av en slump.

Det var mycket i familjehistorien som jag inte kände till men Lena hade också många vita fläckar där jag kunde fylla på med viss information från min sida sett. Hon berättade bland annat om deras skilsmässa. Min kusin Johan hade vid mogen ålder gått och blivit upp över öronen förälskad i en kvinna från Iran som inte bara hade ett enormt lyxbegär utan dessutom närde stora artistdrömmar. För att tillfredsställa hennes kostnadskrävande nycker och skivutgivningar blev han till sist tvungen att sälja sitt framgångsrika reklamföretag som passande nog hette "P3N".

På nåder fick han jobba kvar i firman som anställd men till slut var han helt barskrapad och hamnade i klorna på kriminella lånehajar. Då var det ytterligare en pusselbit som föll på plats. Jag hade en gång fått ett ytterst hotfullt samtal på min mobil där någon frågade efter Johan Petrén och krävde att jag genast skulle betala, annars... . Jag nämnde detta för min kusin när vi träffades på Bertils begravning och han erkände utan att gå in på detaljer att det var honom som man hade sökt men att problemet nu var reglerat.

Lena avslöjade också att hennes f.d. svärmor varit en totalt inkompetent överklassfru som helt förlitat sig på diverse tjänstefolk. Tvärt emot vad man alltid hade hört. Och trots alla sina pengar var faster Ulla helt oförmögen att slänga vad det vara månde och magasinerade allsköns skräp i sitt stora sovrum på ovanvåningen i Djursholmsvillan. Ett rum dit ingen annan än hon hade tillträde. Rummet var ändå så belamrat att det varit svårt att ta sig över tröskeln.

Denna så prydliga och bedårande lilla varelse som tillbringade sina dagar med Rotary, Lottakåren och bridge hade ett hemligt liv som bag-lady. Och ingen i omgivningen anade

det minsta. I köket var hon totalt hjälplös och hennes rum liknade mest en soptipp. En väl bevarad familjehemlighet. Precis som den om de två oäkta kusinerna Stor-Johan och Lill-Johan. Jag tänkte på hur min stackars dubbelarbetande mamma ständigt blev plågad av farmor Elsas berättelser om denna fantastiska Ulla och hennes stora välskötta hus och goda middagar.

Efter ett väldigt trevligt samtal gav jag mig tillbaka ut i regnet. Efter en skön natt i min lilla hytt med utsikt genom gluggen över Mosebacke och slottet så åt jag en stadig frukost uppe på vandrarhemmet. Sedan stegade jag bort till båthamnen alldeles intill Skeppsholmsbron. Där låg ett museifartyg som numera hette S/S Orion. Tidigare hade hon hetat S/S Kalmar och befälhavaren hade varit farfar Henning Petrén som då var lotsdirektör i Kalmar. På detta fartyg hade jag och min mamma blivit inbjudna till en längre seglats runt Östersjön sommaren 1956. Det var åtminstone vad jag trodde där och då. Men det kändes ändå ganska överkligt att trampa runt på det däck där jag förmodligen hade seglat som en rädd liten trearing. Jag kunde inte riktigt påstå att jag kände igen mig, det var nåt som inte stämde.

När jag kom hem ringde jag till min syster. Trots att Henning inte var min "riktiga" farfar så var han ändå den enda farfar som jag hade lärt känna. Och eftersom Henning dog redan 1957 var jag den enda av oss tre syskon som hade träffat honom. Fast jag bara var knappt tre år då jag och min mamma fick följa med på en lång inspektionstur runt det område där han var lotsdirektör så har jag ändå ett ganska distinkt minne av Henning som en vänlig, lugn och omtänksam människa. Och min syster sa att hon ofta hade hört liknande uppfattningar från andra i släkten. Så vi ställde oss frågan hur denna till synes sympatiska figur hade kunnat få två så kverulantiska, våldsamma och orevliga söner som Sven och Bertil. Och hur den yngste brodern Arne hade kunnat blivit så totalt olik sina två storebröder. Arne var alltid den som jag tyckte mest påminde om sin lugna och försynta pappa Henning.

Efter att ha diskuterat släkten kom vi in på båten Kalmar, något som kräver en viss tillbakablick. Sjöfartsverket hade indelat Sverige i sex olika lotsdistrikt, från Skanör i söder till Luleå i norr. De olika cheferna roterade mellan distriktet så innan Henning hamnade som lotsdirektör i Kalmar med ansvar för lotsar, fyrar och farleds-uppmärkningar hade han redan innehavt samma post i Malmö, Umeå och Göteborg. Varje gång han blev omplacerad fick han ta med familjen och flytta till en ny stad, och på köpet blev han kapten på ett nytt fartyg som alltid bar samma namn som staden. Lotsdirektören var även befälhavare på dessa tjänstefartyg som transporterade personal och förnödenheter till de olika fyrstationerna inom distriktet. Plus att man inspekterade och eventuellt bytte ut prickar, bojar och andra sjömärken. Och i Kalmar hette således denna båt S/S Kalmar.

Det var till en dylik långresa runt Öland och Gotland som jag och min mamma blev inbjudna sommaren år 1956. Kerstin hade som lärare ett långt skollov medan Bertil jobbade. Det som gjorde denna resa så speciell var att nästan alla mina riktigt tidiga minnen härrör från denna långa och spännande båtfärd. Jag minns förstås alla lukter av olja och bräckt vatten, men också hur vi gick uppför en lång sluttande landgång för att komma upp på däck. Redan då hade jag svindel och var livrädd för att titta ner mellan kajen och skrovet där vattnet var så mörkt och smutsigt. Jag minns vår stora koj som låg under däck där vågorna ibland slog upp över fönsterventilen. Jag var säker på att vattnet skulle rinna in och att vi skulle sjunka. Alla minnen var mer eller mindre förknippade med rädsla, det är väl därför som de aldrig har försvunnit ur mitt medvetande.

Henning var bara 63 år när han dog, han hade alltså inte ens gått i pension utan avled "i tjänsten". När Bertils mamma Elsa blev änka började hon en "neverending tour" mellan de tre sönerna, hon var alltså en månad hos oss i Göteborg, en månad i Djursholm hos Svens familj och en månad i Staffanstorps där Arne och Birgit bodde. När mina föräldrar diskuterade Hennings liv pratade man ofta de två olika Kalmar-båtarna. Sjöfartsverket hade år 1955 beställt ett nytt motordrivet tjänstefartyg och sedan så sakteliga lätit den gamla ångdrivna skutan från 20-talet fasa ut. I familjens vokabulär omnämndes dessa båtar som "gamla" och "nya" Kalmar.

På slutet av 80-talet låg ett av dessa fartyg uppankrat vid Lilla Bommen i Göteborg, alldeles bredvid barken Viking. Ungefär där Operan ligger nu. Jag fick höra att denna båt som jag såg från spårvagnen varje gång jag åkte över Hisingsbron var den som jag hade mönstrat på som en mycket ung liten matros. Mina föräldrar beklagade sig över att fartyget hade blivit så "förstört" vid diverse ombyggnader att den knappt gick att känna igen. Dessa stora modifieringar hade gjorts för att båten i framtiden skulle gå i chartertrafik längs Norges kust upp till Lofoten och Svalbard.

Eftersom det tydligen inte fanns så mycket kvar av den ursprungliga båten så brydde mig aldrig om att syna den på närmare håll. Det var logiskt för mig att den "nya" Kalmar på åttiotalet fortfarande användes av Lotsverket så jag antog jag den båt som låg i ide i Göteborgs hamn var "gamla" Kalmar. Som på gamla dar hade blivit omdöpt till något namn som jag aldrig lyckades komma ihåg men som jag visste började på bokstäverna OR---

I början av 2000-talet fick jag höra talas om att fartyget Orion (f.d. Kalmar) hade köpts av en privatperson i Stockholm vid namn Thorstensson och låg upplagd som ett museifartyg på Skeppsholmen, alldeles till vänster om brofästet om man kommer från Strandvägen. Ett besök på Orion blev ett långvarigt projekt som jag alltså inte lyckades förverkliga förrän på hösten 2014. Jag träffade ägaren och presenterade mig som sonsonen till den lotsdirektör som fört befälet på skutan på 50-talet. Och jag berättade vad jag då trodde var sant, att jag på sommaren 1956 hade trampat Orions däck på en färd runt hela Kalmars skärgård med min farfar Henning Petrén som stolt kapten.

Thorstensson visade runt mig i alla skrymslen och vrår. Han hade fått tag i originalritningarna och var i stort sett klar med att återställa båten i ursprungligt skick, så som den såg ut när den lämnade Helsingborgs Varv år 1929. Han berättade att det hade varit enormt mycket jobb eftersom Orion med Göteborg som hemmahamn hade blivit ombyggd för att ta emot turister på resor längs Norges kust. Något som ytterligare styrkte min uppfattning att det var "gamla" Kalmar som jag hade seglat med 1956.

Men det var mycket som inte stämde, efter vad jag mindes hade båten varit mycket större. Men det antog jag berodde på att jag bara varit tre år. Och när man som vuxen återser sånt som man som barn tyckte var stort så verkar allt mycket mindre. Kojerna i Orion var pyttesmå och låg föröver medan det jag mindes var en rätt stor hytt som låg midskepps. Det kanske berodde på alla de modifieringar som hade gjorts men det ringde en liten skeppsklocka som sa mig att det kanske inte var samma båt. Men det fanns inga släktingar att tillfråga eftersom alla var döda.

Under den första Covid-vågen beslöt jag att gå till botten med Kalmar-mysteriet och med hjälp av internet var det inte så svårt. Efter att ha undersökt diverse skeppsregister fick jag klart för mig att jag hade haft fel precis hela tiden. Gamla Kalmar hade varit det första stora tjänstefartyget för Lotsverket fram till sommaren 1956. Då hade hon lagts i reserv och sedan använts för diverse fyrrenoveringar fram till 1979 då hon såldes. På åttiotalet hade

hon mycket riktigt blivit ombyggd och gått i chartertrafik längs Norges kust, fram tills dess att Thorstensson fått upp henne till Skeppsholmen.

MEN det fartyg som jag hade sett ligga och skrota vid Lilla Bommen och som mina föräldrar förklarade vara den båt som jag varit ombord på 1956 hade aldrig hetat Orion utan haft det snarlika namnet Origo. Denna Origo byggdes på Finnboda varv och sjösattes 1955 som M/S Kalmar, och hon var en betydligt större båt än sin föregångare med samma namn. Den gamla ångbåten Kalmar var 33m lång och 6m bred medan den nya dieseldrivna Kalmar hade måtten 40x9 meter och dessutom var utrustad med ett förstärkt skrov som klassificerade henne som isbrytare. Alltså hade min känsla av att båten på Skeppsholmen var alldeles för liten för att vara "min" Kalmar varit helt riktig.

"Nya" Kalmar gjorde sin jungfruresa i december 1955 och jag och min mamma var med på hennes första stora inspektionsresa sommaren därpå. Hon tjänstgjorde som lots- och fyrvaktarfartyg fram till 1983 och blev sedan utlånad som skolfartyg för blivande kaptener och styrmän som gick på Sjöbefälsskolan i Göteborg. Skolan låg uppe på Otterhällan precis ovanför Lilla Bommen där Origo låg för ankar. Först i början av 90-talet började Origo att gå i chartrad turisttrafik, i huvudsak till Svalbard och Hebriderna.

För att göra det ännu mer komplicerat har M/S Origo (f.d. M/S Kalmar) ett identiskt systerfartyg som heter M/S Malmö. Denna båt har också byggts om för sommarcharter men trafiken drivs av ett annat bolag. Jag är inte riktigt säker men jag tror att Origo ligger upplagd i Kungälv under vintern (eller möjligen på Ringön). Vad jag däremot vet är att Malmö vinterförvaras vid Eriksbergs gamla varvsområde. Jag cyklade förbi våren 2023 och då låg hon längst ut på den pir där även Ostindiefararen Götheborg låg förtöjd. Jag kunde inte gå ombord men det kändes lite underligt, det är nästan bara namnet som skiljer M/S Malmö från systerbåten M/S Kalmar som gav mig så många fina och starka minnen 1956.

Här följer två små artiklar om Origo/Kalmar och Malmö som jag har hittat på internet :

M/S Origo är ett traditionellt fartyg. Hon byggdes 1955 på Finnboda varv i Sverige, för Svenska Sjöfartsverkets räkning. Som isförstärkt lotsfartyg och fyrvaktsfartyg, tjänstgjorde hon troget för Svenska Sjöfartsverket fram till 1983, då hon såldes och chartrades ut som skolfartyg. Detta är fortfarande hennes sysselsättning under vinterhalvåret. Många unga svenska sjömän har fått sin grundutbildning på M/S Origo genom åren. I början på 90-talet renoverades fartyget varsamt och byggdes om till passagerarfartyg med plats för 24 passagerare. Sedan dess har hon gjort kryssningar i de Arktiska farvattnen runt Svalbard varje sommar. Skottland och Norska Fjordarna är andra favoriter. År 2016 firar hon 25 års jubileum som expeditonsfartyg. M/S Origo är trots sin gammaldags charm, utrustad med den senaste navigations- och säkerhetsutrustningen. Efter noggrant underhåll är fartyget i fint skick och går årligen igenom alla nödvändiga säkerhetskontroller med Transportstyrelsen.

M/S Malmö är systerfartyg till M/S Origo. Även Malmö är ett traditionellt fartyg, K-märkt sedan 2004. Liksom sitt systerfartyg Origo, har MS Malmö varit i Sjöfartsverkets tjänst i många år som isförstärkt lotsfartyg. Fartyget byggdes 1943 på Helsingborgs varv för Sjöfartsverket och har använts för utläggning av utsjöbojar och farledsutprickning, har bunkrat kasunfyrar med olja och vatten, transporterat acetylen till gasdrivna fyrar och

använts för isbrytning samt lotsutbildning. Från 1983 tjänstgjorde hon som skolfartyg i Malmö. 2003 köptes hon av en privatperson och blev liggande i Stockholm under många år. 2013/14 renoverades fartyget varsamt både interiört och exteriört. M/S Malmö är ett hemtrevligt fartyg av maritimhistorisk dignitet, inredd i klassisk stil med en gammaldags kaptenssalong och vackra trädäck. Det sägs att den Svenske författaren Fritjof Nilsson "Piraten" var en frekvent gäst ombord.

(se detaljerad info i Bilaga 5)

11. STATISTIK

Nu över till själva siffrorna, i de fyra första bilagor som jag presenterar här nedanför finns det 856 människor omnämnda. Alla ingår på ett eller annat sätt i det som jag kallar min släkt. I den vertikala forskning som jag genomförde för några år sedan hittade jag då 203 personer. Där tog jag mig flera gånger så långt tillbaka som till den 11:e generationen från mig räknat. I de fyra första generationerna, som alltså ingår i båda dessa populationer, finns det 32 släktingar i rakt nedstigande led. Om man slår ihop antalet släktingar i de båda undersökningarna hamnar man strax över tusen personer (1025). Anfäder som alla har dykt upp bland de dammiga arkiven och passerat revy på min nästan lika dammiga bildskärm.

Att jag stött på så mycket folk i mina efterforskningar höjer sannolikheten för att en del av dessa beräkningar skall vara ganska rättvisande. Jag har dessutom delat upp detta persongalleri i fyra släktgrenar, min farfars, farmors, morfars respektive mormors. Jag ville helt enkelt undersöka om det fanns någon märkbar skillnad mellan mina huvudsakliga anfäders familjebakgrund. Min stora population var tämligen homogen, det var inga stora avvikelser mellan de olika släktgrenarna. Men det fanns dock vissa saker som stack ut.

I de fyra familjegrenarna har jag räknat på sex olika parametrar, spädbarnsdödligheten, dödligheten bland unga vuxna (15 till 30 år), de med olika psykiska problem (idioter, sinnessjuka och självmördare), de som varit i klammeri med rättvisan, de som emigrerat och de som jobbat vid järnvägen. Andelen döda småbarn låg hos hela populationen på 9,6%, lite högre i min mormors släkt (14,5%) och lite lägre i min farfars (5%). Det var lite märkligt att spädbarnsdödligheten var högst i den del av släkten där man hade en relativt bra levnadsstandard och var bättre geografiskt rotade och minst flyttningsbenägna.

De släktmedlemmar som dog relativt unga hade i de fall då något var rapporterat nästan alltid lungsot eller tuberkulos som dödsorsak. Förutom runt 1920 då många dog i "Spanskan". Medelvärdet låg på 3,8% avlidna, lite högre i min farmors släkt (5,1%) och lite lägre i min farfars (2,7%). Den stora anhopningen av psykiskt sjuka i min mormors släkt (8,9%) kan jag inte förklara. Som jag redan nämnt var man väl förankrade i en av landets så kallade kornbodar och verkade aldrig ha haft några direkta försörjningsproblem. De som kom i klammeri med rättvisan fanns företrädesvis på min pappas sida. Västgötarna var kanske mera laglydiga än smålänningarna.

Andelen emigranter är tämligen lika, det enda som sticker ut är farmors släktgren från Tingsrydstakten. I Vilhelm Mobergs hemtrakter blev många småbyar helt avfolkade, och man drog inte bara iväg till Norra Amerika utan även till Tyskland och Danmark. Karlshamn verkade vara den stora utskeppningshamnen för denna massflyttning. Hela 16%

av medlemmarna i min farmors släkt emigrerade medan de som stannade kvar ofta fick anställning vid järnvägen (8,4%). Detta innebar för det mesta att de blev tvungna att flytta runt till de orter som arbetsgivaren (SJ) anvisade. Till exempel till Luleå. Så slutligen kunde jag med en viss stolthet påvisa att det fanns en lång tradition av järnvägare i min stora släkt.

Sammanfattningsvis, i denna undersökning gick jag till att börja med fyra eller fem generationer bakåt i tiden. Där stannade jag och gjorde på stället helt om och kunde nu blicka framåt mot nutiden. Ett helt nytt perspektiv. Längst bort på den väg som jag hade kommit skyttade jag mig själv. Men nu valde jag istället att titta åt sidorna. Där såg jag en massa bröder och systrar. Vissa dog väldigt unga och andra emigrerade. I mitt material var faktiskt spädbarnsdödligheten och emigrationen lika omfattande. Men de flesta växte upp och blev kvar. Och gifte sig och fick barn. Och dessa barn var kusiner till någon längre fram i min egen släktlinje. Och dessa kusiners barn var i sin tur sysslingar till ytterligare några i nästkommande generation.

Jag borde ha hittat flera hundratals personer på min egen gren i släktträdet men jag fann bara 45 stycken. Mina sökningar efter jämnåriga släktingar misslyckades av orsaker som jag redan nämnt och som jag redan kände till när jag började detta arbete. Jag visste att jag gav mig in på en väg utan ände och att mitt letande var dömt att misslyckas. Men det var inte målet utan vägen dit som var viktigast, något som jag snart kom underfund med. För på denna väg vann jag en insikt och en kunskap som var oerhört värdefull.

Min långa och slingriga stig genom min släkts historia tog mig tvärs över hela landet, mellan åkrar och skogar, torp och herresäten. Jag såg mycket elände men också en oändlig kampvilja som till syvende och sist var avgörande för att just jag finns till, och att jag idag sitter här och skriver dessa ord. Så jag känner en stor tacksamhet till dessa döda anförvanter som trots alla umbäranden stretade på för att vi som kom efter skulle få det lite bättre. För att vi skall kunna göra rätt idag får vi inte glömma vår historia och varifrån vi kommer.

Antal	Barna-dödlighet	Unga avlidna	Psyk-problem	Lagförda	Emigrerade	Järnvägare
856 personer	9,40%	3,80%	2,80%	1,00%	9,60%	2,10%

	Barna-dödlighet	Unga avlidna	Psyk-problem	Lagförda	Emigrerade	Järnvägare
Farfar	5,00%	2,70%	2,10%	2,10%	8,70%	2,10%
Farmor	12,40%	5,10%	0,40%	2,10%	16,30%	8,40%
Morfar	8,40%	4,20%	0,40%	0,40%	8,00%	0,40%
Mormor	14,50%	3,90%	8,90%	0	8,30%	1,20%

		Barna- dödlighet	Unga avlidna	Psyk- problem	Lagförda	Emigrerade	Järnvägare
FF	216	11	6	4	4	19	3
pers.							
FM	156	19	8	1	2	25	9
pers.							
MF	295	24	12	1	1	23	1
pers.							
MM	179	26	7	14	0	15	2
pers.							
Totalt		80	33	20	7	82	15

Kommentarer till BILAGORNA 1 - 6

De följande anteckningarna är naturligtvis inte tänkta eller ens möjliga att läsa sig igenom utan består bara av en sorts faktabank. Det är en redovisning över alla de namn, orter, datum och familjeförhållanden som jag stött på under mina långa och ibland extremt tidskrävande efterforskningar. Texten består till en övervägande del av sidhänvisningar till diverse olika kyrkoböcker från ett otal av landets församlingar. Dessa siffror har jag bara antecknat för min egen skull. Om jag händelsevis skulle få lust att gå tillbaka och verifiera något vill jag inte lägga ner ytterligare timmar på att söka igenom sida efter sida i en husförslängd för att hitta mina anförvanter.

Varje liten Bok- och Sid-hänvisning leder till ett specifikt registeruppslag som jag har letat mig fram till i Riksarkivets enorma samling av dokument. För att hitta en Bok måste man först söka sig till rätt församling. Sedan är det inte så svårt, volymerna i Husförhörslängderna (fram till ca. 1895) och Församlingsböckerna är numrerade och kommer man bara till rätt bok är det lätt att bläddra fram till rätt sidnummer. Och med hjälp av Församlingsnamn plus Bok- och Sidnummer kan vem som helst gå in på riksarkivet och själva läsa de handskrivna, men numera digitala, kyrkoböckerna. Att söka i detta stora register är gratis och relativt lättnavigerat.

För övrigt är det inga konstigheter. Eftersom jag inte har någon utbildning i genealogi har jag inte den rätta vokabulären och presentationsformatet. Jag har hittat på ett eget system som jag tycker är ganska enkelt, där finns t.ex. bara en förkortning (gm, som förstås betyder "gift med"). Koderna för mina närmsta släktingar typ "FM F" eller "MF MM" tar jag för givet att alla förstår. De första Bilagorna behandlar mina fyra far- och morföräldrars släkter. Den femte Bilagan tar upp min styvpappas släkt (Petrénarna från Simrishamn). I den sjätte och sista Bilagan redovisar det lilla jag lyckats vaska fram om min svärdotters släkt på mödernet. De 21 personer som tidigare bebott deras torp Granholmen.

I dessa bilagor finns det fortfarande ett flertal lösa trådar och utforskade släktled. Men efter att ha suttit i flera månader framför min bildskärm hade jag nått en gräns där det faktiskt fick vara nog. Jag orkade inte mer. Åtminstone för tillfället. Men i de flesta fall då mina efterforskningar plötsligt tar slut så är det inte orken som tryter utan offentlighetsbegränsningen som ställer sig i vägen. Om några år får jag kanske lust att leta vidare och då är det möjligt att Riksarkivets Digitala Forskarsal ger åtkomst till några fler böcker som för närvarande (2023) fortfarande är spärrade av den sjuttioåriga sekretessen.

BILAGA 1 (farfars släkt)

Fyra generationer bakåt i tiden :

FF FF Pehr Danielsson (Boglina) 18160424 i Getinge - 18691113 i Furulund, Kvibille (nervfeber)
HF 42-54 sid 8, inflyttad Furulund 1844
gm 18530205 **FF FM Helena Jönsdotter** 18231218 i Torup - 19120317 i Askome
1841 : piga Gårdstorp No2 HF 1753-1842 bild 294
inflyttad Furulund 1852, flytt t. Askome 18820525
5 barn

Tredje generationen från mig räknat :

barn t. Pehr och Helena :

FF F Johan Alfred (Pehrson) Boglina 18700202 (Sjökvist 1879) 18531028 i Kvibille - New York ???
båtsman Gårdstorp's rote No. 84, avsked 18880308
flytt t. Färgaryd Högseryd 18890531
utvandrat t. New York 18950403
gm 18870425 **FFM Anna Charlotta Andersdotter** 18631102 i Högseryd - 1944 i Unnaryd
flytt t. Färgaryd Högseryd Sofielund 18890531 FB bok 2 sid. 202 sedan Bok 4 sid. 182
FB 1928-1941 Bok 8 sid. 233
5 barn

Albertina Boglina (Persdotter) 18570204 i Kvibille - 19380422 i Halmstad (uremi, diabetes)
flytt t. Harplinge 18741024, piga HF 75-80 vol 2 sid 519
flytt t. Kvibille 18771018 flyttlängd 38 heter nu Persdotter
flytt t. Kvibille 6 1979 bild 62
flytt t. Halmstad 1881 bild 15, HF Rote 216 sid 209 vol. 2, flytt t. No. 109 1882 bild 959 vol. 3
gm 18830411 **Johan** David Lindström 18540625 i Kinnarumma - 19030517 i Halmstad (lungshot)
bleckslagare
flytt t. No. 104 1889 sid 934, flytt t. Littera L 1894 sid 1574 vol. 5
flytt t. 1897-1905 Bok10 Slottsm. L sid. 3242, 1904 t. Bok4 sid 1312 Norra Förstaden 106
FB 1905-17 sid 453 1917-1941 Bok 29 sid 1518, flytt 1936 t. 28:34 St Olofshemmet
4 barn

Carl Boglina (Persson) 18600913 i Kvibille - 19190720 i Söndrum (självmod hängning)
dräng, dömd i Hallands Rådhusrätt Halmstad 18801101 t. 3 mån. fängelse för stöld
flytt t. Söndrum Eketånga 5 18880401 HF 91-97 sid 91
stenhuggare
gm. 18880306 Maria **Berhardina** Apelgren 18570821 i Vessige - 19201230 i Söndrum (hjärnblödning)
FB 1897-1910 sid. 104 FB 1910-1923 sid. 122
6 barn

David Robert Boglina (Persson) 18630706 i Kvibille -
1881 t. Rävinge Folkestad HF sid 199 dräng
1882 t. Getinge Eskilstorp HF sid 56
1885 t. sid 295
18880323 t. Söndrum Eketånga 5 sid 297 Stenhuggare
18970723 t. Norge HF 91-97 sid 79

Henning Ludwig Boglina (Persson) 18650916 i Kvibille - 18830203 i Kvibille (orsak okänd)
arbetare, hade tänkt sig t. Halmstad 18821108 men flytten blev annullerad i Utflyttningsboken

Andra generationen från mig räknat :

barn till Johan Alfred :

Julia Viktoria Sjökvist 18871015 i Kvibille - 1968 i Färgaryd
piga i Halmstad 19061205-19070502 vol 14. sid 147
flytt fr. 192018 Breared t. Högseryd sid. 182
gm 19220508 fabr.arb. Johan Edvard Karlsson 18820502 i Ramsdala Blekinge - 19290322 (lungshot)
flytt t. 1922 Bok 3 Västra Hylltan sid. 445, sedan Bok 6 1923-1928 sid. 591
flytt t. 1923 Bok 6 sid.603, sedan 1929 sid.559, Bok 10 1928-1941 V. Hylltan tomt 66 sid. 948

tvätterska, ny Bok 14 fr. 1941 sid. 750
2 barn

Agnes Elisabeth Sjökvist 18890524 i Färgaryd -
piga flytt t. 19041121 Enslöv No.6 1898-1905 sid 14. 1905-1918 sid. 163
flytt t. 19061105 Halmstad Bok 14 sid. 269, 1908 sid. 195, 1909 sid. 179
flytt t. Helsingborg Stad (Maria) 19110907 Bok 79 Carl XV 6 sid. 2247
jungfru flytt t. 19121101 Bok 138 Lärkan 1 sid. 15466
flytt t. 19141116 Bok 96 Minerva 3 sid. 6231, 1915 Bok 194 sid. 7378
flytt t. 19161109 Bok 179 Hilltorp 4 sid. 4235
flytt t. 19190208 Katarina Stockholm Högbergsgatan 11
flytt t. 19200221 Oscar Rote 13, flytt 19200218 t. Hedvig Eleonora ???
flytt t. 19210720 Storkyrkoförs. T 8/11
flytt t. 19230608 t. Färgaryd Högseryd
flytt t. 19280124 Halmstad N.3 F:2 sid. 1783 hem igen 19281207
flytt t. 19301016 Hedvig Eleonora hem igen 1931
flytt t. 19341121 Torup Bjärnalt ? ej utflyttad 1928
en dotter (Anna-Stina)

FF Henning Rudolf (Rulle) Sjökvist 18910423 i Färgaryd - 19670514 i Färgaryd
flytt t. 19160420 Göteborg Oscar Fredrik Linnégatan 23
flytt t. 19190515 Färgaryd Högseryd 1918-1928 sid. 182
fabr.arb. flytt t. 1922 Färgaryd bok5 sid 401, flytt 1923 bok 6 sid. 516 sedan t. sid. 539
gm 19261219 **FM Anna Elisabeth (Anna-Lisa) Andersson** 19040530 i Luleå - 19630608 i Färgaryd
flytt 19251130 fr. Nederluleå t. Färgaryd Västra Hylltan Slotshagen 20 bok 6 sid. 640, sedan sid. 613
flytt t. 1928 Bok 9 sid. 620, flytt t. 1929 Bok 10 1928-1941 sid. 773, flytt 1931 Bok 10 sid. 796
ny Bok 14 fr. 1941 sid. 930
6 barn

Davida (Vivan) Ulrika Sjökvist 18931021 i Färgaryd -
piga flytt t. 19081128 Enslöv 6 1905-1918 sid. 163
flytt t. Helsingborg Stad (Maria) 19111006 Bok 98 Norden 8-9 sid. 6722
hushållerska flytt t. 1913 Bok 140 Vattentornet sid. 15806 nästa Bok 218 1915-1927 sid. 12008
tjänarinna flytt t. 19161115 Bok 185 Kristinehall 4 sid. 5593
flytt t. 19180209 Göteborg Vasa 14 5/4 3 sid. 3396, flytt t. 19190128 Stockholm Engelbrekt Vinkelgatan 1
levde hela livet i Gamla Stan med Ernst Nilsson, huset ägdes av Gunnar Sträng, inga barn

Ebba Sjökvist 18950808 i Färgaryd - 18960511 i Färgaryd

barn t. Albertina :

Johan Adolf Heribert Lindström 18840219 i Halmstad - 19181110 i Visby (influenta, "Spanskan")
bokbindare flytt t. Örebro 19070819 Nicolai 1901-1912 Kungsg. 22 sid 1989
flytt 19080706 t. Storg. 39 Nicolai sid. 3260
gm 19101126 Serafina Matilda Pettersson 18821205 i Arboga - 19181106 i Visby (influenta)
flytt t. Visby 19111002, flytt 1915 t. Bok 1 1896-1938 sid 31 1:25
5 barn

Ernst Ludwig Lindström 18880130 i Halmstad - 19460311 i Halmstad (lunginflammation)
plåtslagare
gm 19290130 Alma Kristina Arvidsson 18820927 i Drängsered - levde 1949 inga barn
flytt t. 19290418 1917-1941 (bok29 sid1579) Bok 37 sid. 4529, FB 1941-49 Bok46 sid.1383

Helga Sofia Lindström 18910408 i Halmstad - 19181121 i Visby (dubbelsidig akut lunginflammation)
sjuksköterska flytt t. Visby 19121115 Bok 3 1896-1931 4:17 sid. 180

Berta Josefina Lindström 18930311 i Halmstad -
hembiträde 1915-1917 flytt inom Halmstad
flytt t. Visby 19171120-19191110 t. NR 4:17 sid. 182 flytt fr. Visby 19191110 t. Halmstad Skolg. 19
flytt t. Göteborg Vasa 19210404 t. Bok 22 14:60 sid. 4267
flytt t. Kristina 19230414 Bok 31 5:71 sid 639
flytt t. Vasa 19240109 Bok 25, 6:13/4 Hälakvist 5 sid 4827, en bortadopterad son
flytt t. Karl Johan 19280103 Bok 26 20-114A sid 5710
flytt t. Annedal 19290618 Bok 2 1921-1929 16:2/4 12 sid 3335 Bok 7 1920-1933 16:2/4 12 sid 802
flytt t. Örgryte 19321208 Bok 31 1906-1933 Sparven 7 sid 6769
sinnessjuk int. Gibraltar Sinnessjuksavd. 19330508

flytt t. Gamlestaden 19331212 Bok 31 1934-1950 43. 29/4 Kalven 1 sid. 3577
flytt t. Annedal 19370722 Bok 11 1934-1945 17-10/4 15 4783 sid. 307 Albog. 14 Västerg. 28 kvar 1945

barn t. Carl :

Hedvig Linnea Persson 18880306 i Söndrum -
piga flytt t. Halmstad 19061031 FB 18 sid 1417
t. V. Sallerup Eslöv 19080107 FB 14 sid. 217
t. 90 L ?? 1908

Ebba Charlotta Persson (Skoglund) 18890921 i Söndrum - 19440807 i Söndrum (hjärnblödning)
en oäkta son, gm 19231228 Johan Christoffer Skoglund FB Bok 5 sid. 166 Bok 7 sid. 155

Anders Rudolf Persson (Carlsson) 18910408 i Söndrum - 19160712 i Söndrum (självord dynamit)
stenhuggare

Anna Martina Persson (Johansson) 18930310 i Söndrum -
piga, flytt t. Halmstad Östra 73 19130708 Bok 18 sid. 1414
t. Bok 21 sid. 2251 19140811, t. Bok 18 1916 Bok 18 Sid. 1424
t. Göteborg Vasa 19170906 14:75 sid. 3258, t. Domkyrko 19171101 8/4 sid. 66
t. Vasa 19200129 13:150 sid. 4052, t. Oscar Fredrik No. 6 19220320 12/4 - 1 sid. 5327
t. Vasa 19230124 13:218 sid. 3946
gm 19230331 metallarb. Per Robert Johansson 18920118 i Dödesjö Kronoberg -
t. Gamlestaden 19240322 40-13/4 Sjöstugan 15 Lars Kaggsgatan 4 nu: Johansson
40 13/15 sid. 2648, Bok 25 1930-1950 sid 1438
2 barn

Gunnar Valdemar Persson 18950315 i Söndrum - 19190407 i Söndrum (självord hängning)
stenhuggare

Ellen Therese Persson 18970504 i Söndrum -
hårfrisörska t. Stockholm Maria Magdalena Södermalmstorg 19170428

Första generationen från mig räknat :

barn t. Julia Viktoria Sjökvist :

Erik Anders Karlsson 19221125 i Färgaryd - 2003
ny Bok 14 fr. 1941 sid. 750

Eva Anna Maria Karlsson 19290516 i Färgaryd -
ny Bok 14 fr. 1941 sid. 750

Kersti Karlsson 1931 i Färgaryd - 2011 (adoptivdotter?)

barn t. Agnes Elisabeth Sjökvist :

Anna-Stina Sjökvist 19200127 i Katarina Stockholm - 1978
flytt fr. Lidingö t. 19230608 Färgaryd Högseryd
flytt t. 19371119 Älvsborg Fritsla Mek. Väveri Bok 12 sid. 808
gm 19430403 väveriarb. Kurt Gösta Harry (Johansson) Wärberg 19200620 i Fritsla -
namnbyte 1944030 flytt t. Fritsla Stom Bok 10 1934-1948 sid. 338
2 barn

barn t. Henning Rudolf Sjökvist :

F Rolf Tore Daniel Sjökvist 19280203 i Sofia, Jönköping - 20191030 i Färgaryd
flytt t. 1929 Bok 10 1928-1941 sid. 773, flytt 1931 Bok 10 sid. 796, sedan ny Bok 14 fr. 1941 sid. 930
gm 19541125 i Milwaukee **Marie Wilhelmina Margerete Naujock** 1925 - 201209??

Mirjam Marita Elenor Sjökvist 19310318 i Färgaryd -
flytt t. 1929 Bok 10 1928-1941 sid. 773, flytt 1931 Bok 10 sid. 796, sedan ny Bok 14 fr. 1941 sid. 930
gm Erik Ollas, 2 barn

Solbritt Margareta Sjökvist 19350616 - 19350619

Tom Rudolf Esbjörn Sjökvist 19360825 i Färgaryd - 20050216 i Färgaryd
flytt t. 1929 Bok 10 1928-1941 sid. 773, flytt 1931 Bok 10 sid. 796, sedan ny Bok 14 fr. 1941 sid. 930
gm Gunnell Robertsson 1936 - 2020
banvakt på SJ i 5 år, sedan pappersbruksarb.

Dan Boris Urban Sjökvist 19380519 i Färgaryd - 19731117 i Mount Newman, West Australia
flytt t. 1929 Bok 10 1928-1941 sid. 773, flytt 1931 Bok 10 sid. 796, sedan ny Bok 14 fr. 1941 sid. 930
elektriker, flytt t. Australien 19710531

Torborg Ann-Katrin Berta Sjökvist 19460930 i Färgaryd -
gm Steven Johnston 3 barn

barn t. Johan Adolf Heribert Lindström :

Ragnar Harry Lindström 19060526 i St. Mellösa -
flytt t. Lummelunda 19201204 Tjouls sid 88
jordbruksarb. fosterson hos David Karlström f. 18730122 i Rute
flytt. 19291120 t. Etebols sid 14,
gm 19300222 Nancy Ingegerd Marita Pettersson 19081107 i Lummelunda -
flytt Västkinde 19300702 Klintegårda Lilla sid. 96, hemmansägare
2 barn, alla bodde kvar 1938

Rosa Margareta Lindström 19071219 i Örebro -
flytt t. 19191226 Bok 17 sid. 280 fosterdotter hos Axel Teodor Danielsson sedan Bok 24 sid. 268
gm 19300606 plåtslagare Karl Bernard Sigurd Julius Pettersson 19090413 i Visby -
flytt t. 19300610 Bok 28 sid. 1447, bodde kvar 1939
3 barn

Ragnhild Margareta Lindström 19110224 i Örebro -
flytt fr. Visby Bok 1 1:25 t. Halmstad 19181217 Bok 29 No. 109E sid. 1518 (hos Albertina)
hembiträde flytt t. Gamlestaden 19291112 Bok 21 1920-1931 sid. 4029+Bok 27 1930-1950 sid. 2377
flytt t. 19321221 Johanneberg 7.14/4.4 sid. 1697
flytt t. 19341215 Örgryte Bok45 1934-1950 Perforsg. 26 sid. 2678
flytt t. 19350712 Carl Johan 21:15/4:6B sid. 3290
gm 19380326 kontorsbiträde Hugo Natanael Forsmark 19130425 i Masthugget -
flytt t. 1938 Bok51 1937-1951 21:15/4:6B Timmermansd.6 sid 5295
flytt t. 19460302 Gamlestads Bok 52 1945-1950 53:89:11 sid. 7928
4 barn

Riken Margareta Lindström 19120904 i Visby -
flytt t. Tingstäde 19181208 Lunds sid 44 fosterdotter hos Karl Johan Stenberg 18780606
flytt t. Väskinde 19311208 Klintegårda sid. 96
flytt t. Visby Domkyrka 19330127 Bok 25 Dalian 1 sid 405
flytt t. 19331106 Bok 26 sid 939
gm 19360809 järnvägskontorist Villy Natanael Nilsson 18960110 i Othem ? -
flytt t. 19360623 sid 962 flytt t. 19360725 Roma Vallgårde sid 41
Bok 4 sid 1936-1948 sid. 234 bodde kvar 1948
1 barn

Rut Margareta Josefina Lindström (Johnsson) 19150821 i Visby -
flytt t. 1918 Bok 19 1907-1923 sida 791, ny Bok 26 1923-1936 sid. 730
fosterdotter hos lektor Carl Rudolf Johnson (död 19301224) och Frida Helena Grape
flytt t. 19250928 Södermanland Lilla Malma Malmköping 1914-1925 Bok 6 sid. 206, nästa Bok 8 sid. 184
flytt t. 19271018 Bok 8 sid. 135 sedan 19291029 sid. 328
flytt t. Haparanda (nu Johnsson) 19310826 Bok 4b sid 321, sedan Bok 5a sid. 205
sjuksköterska sedan Bok 6b sid. 421
gm 19450819 lagerchef Erik Wäppling 19171031 i Gellivare -
flytt t. 19451107 Nederkalix Bok 41 1936-1950 Näsbyn VIII sid. 165
flytt t. 19481125 Bok 40 Näsbyn 8 sid. 184 bodde kvar 1950
2 barn

barn. t. Berta Josefina Lindström :

Karl-Erik Lindström 19260908 i Göteborg Vasa -
fader: Chauffören John Villgott Svensson 18950917 på Ängsvaktaregatan Gamlestaden
fosterson hos Anton Amandus Bergström 18801027 i Lugnås -

flytt t. Mölndal 19281031 1916-1928 Bok 20 B sid 143 1929-1940 Bok 32 sid. 293, bor kvar 1940

barn t. Ebba Charlotta Persson :

Sven Tore Reitz Persson 19111021 i Halmstad - 19260917 på Östersjön
sjöman, omkom vid ångaren Dagmars förlisning i södra Östersjön

barn t. Anna Martina Johansson (Persson) :

Erik Gösta Werner Johansson 19240218 i Göteborg, Vasa -
kontorselev, flytt 19411029 t. Hallands Regemente Halmstad, rekryt No. 78

Siv Greta Ingegerd Johansson 19260313 i Göteborg, Gamlestaden -
butiksbiträde

Min egen generation :

barn t. Marita Ollas (mina kusiner) :

Kerstin Elisabeth Ollas 19590709 -
violinist

Dan-Erik Torbjörn Ollas 19650529 -

barn t. Ann Johnston (mina kusiner) :

Daniel Johnston 19700505 -
chaufför, basist

Lola Johnston 19710504 -

2 barn Josefín och Ella

Nina von Gegerfeldt 19780518 -

2 barn Tindra och Leon

barn t. Anna-Stina Sjökvist :

Monika Elisabeth Wårberg 19430923 i Kinna -
dotter Heidi

Dick Gösta Wårberg 19441224 i Borås -

barn t. Ragnar Harry Lindström :

Nils Karl-Erik Lindström 19300622 i Väskinde -
skepparexamen i Stockholms Stad 19660304

Kerstin Margareta Lindström 19320818 i Väskinde -

barn t. Rosa Margareta Lindström :

Inger Margareta Pettersson 10300806 i Visby -

Leif Allan Pettersson 19350320 i Visby -

Britta Gunvor Pettersson 19370907 i Visby -

barn t. Ragnhild Margareta Lindström :

Barbro Margareta (Lindström) Forsmark 19350726 i Karl Johan Göteborg -

Björn Hugo Forsmark 19390831 i Karl Johan -

Ulla Birgitta Forsmark 19430310 i Karl Johan -

Lars Yngve Forsmark 19470112 i Gamlestadens -

barn t. Riken Margareta Lindström :

Gun-Britt Margareta Nilsson 19360618 i Visby -

barn t. Rut Margareta Josefina Lindström :

Inger Margareta Wäppling 19460225 i Nederkalix -

Eva Helena Wäppling 19470501 i Nederkalix -

extra "Högserydssläkten"

Fjärde generationen från mig räknat :

FF MF F Bengt Erlandson 17920504 - 18640103
gm **FF MF M Christina Jonasdotter** 18030823 - 18920319 i Högseryd
10 barn

Tredje generationen från mig räknat :

barn t. Bengt och Christina :

1. Peter (Petter) Bengtson 18220928 - 19050710 i Högseryd
gm 18500223 Gustava Larsdotter 18291224 i Kållerstad - 18880831 i Högseryd
flytt t. Sutarebo 1850 flytt t. 1878 Högseryd Bökestorp (dömd för snatteri 18661007)
7 barn
2. Gabriel 18250110 - 19030421 i Sutarbo
gm Sara Brita Johansdotter 18270927 - 19101121 i Sutarbo
flytt t. Sutarebo 1853 järnvägsarbetare (dömd för inbrott 18551002 t. 6 års förlust av medborgliga rättigheter)
6 barn
3. Isak 18280525 - 18880329 i Högseryd (bröstvärk)
flytt t. 18520116 Refvinge sedan t. Eftra, flytt t. 18611108 Högseryd
gm 18630320 Christina Johannesdotter 18240809 i Stora Hästhult - 18710724 i Åkralt (slag)
FB 1813-33 sid. 216, FB 1861-70 sid. 220, 1871-75 sid. 221, 1881-91 sid. 265
flytt t. 1863 Åkralt Östra, Nybygget Björkeberg
dömd 1871 t. livstids straffarbete i Landskrona fästning för mord på sin patron, benådad 18870924
flytt t. Högseryd, död 7 månader senare, står i Dödsboken som skomakare och änklings, en son
4. Johanna 18300922 - 19150907 i Lidhult
gm 18500901 Johan Magnus Magnusson 18221209 i Femsjö - 18880411 i Hunsberg Lidhult
flytt t. 18740205 Lidhult Bok 5 sid. 62 Hunsberg, Bok 6 sid 180
7 barn
5. **FF MF Anders Bengtson** 18330908 - 19140729
gm 18600323 **FF MM Anna Christina Johannesdotter** 18030823 - 19130416
tog över gården, 5 barn
6. Erland 18361017 - 19251106 i Bårebo
gm 18621024 Anna Lisa Johannesdotter 18391104 - 19150103 i Bårebo
flytt t. Hästhult Stora, sedan Bårebo till Bokelund
järnvägar på Hallandsbanan 18850726
7. Lars (Lasse) Magnus 18400405 - 19251128 på Fattighuset
gm 18641115 Anna Gifvasdotter 18210509 i Torup - 19140611 på Fattighuset
FB sid. 399, flytt t. Sandåkra 1864, flytt 18621108 t. Högseryd Bökestorp
inga barn, flytt t. 1912 Fattighuset
- 8-9. tvillingar Johan och Johannes 18430320 - döda samma år
10. Anders Johan 18470223 - 19280512 i Högseryd
gm 18820914 Johanna Persdotter 18430711 i Breared - 19150706 i Högseryd
3 barn

Andra generationen från mig räknat :

barn t. Petter Bengtson :

1. Erik Magnus Petterson 18510406 -
flytt t. Steninge 18671102
2. Lars Anders 18550926 -

flytt t. 18721031 Harplinge Bok 9 sid. 347 Skintaby Hansagård, sedan 1879 Steninge

3. Anna Christina 18591020 -

flytt t. 1876 Slättåkra ?

4. Brita Mathilda 18640820 - 19380803 i Halmstad

flytt t. 18821018 Asige Bok 9 sid. 179, sedan 1883 Getinge Bok 3 sid. 170

gm 18831229 båtsman Sven Aron Johansson 18601222 i Asige - 19060403 i Halmstad Norra

flytt 18881212 t. Harplinge Bok 13 sid. 476, flytt t. 18911127 Halmstad Bok 49 sid. 44, FB Bok 4 sid. 1007

1899 sid. 1057, 1903 sid. 1088 N. Förstan 22F, sedan Bok 15 sid. 358

omgift 19131229 m. stenhuggare Karl Bengtsson 18701001 i Renneslöf - (levde 1949) (änkling m. 8 barn)

flytt t. 1913 Bok 20 sid. 1934, sedan Bok 25 sid. 360, sedan sid. 426, sedan Bok 36 sid. 4128

1 barn

5. Johan August 18680808 -

flytt t. 18841020 Getinge Bok 3 sid. 99 Öinge Bonnagård, sedan flytt t. 1888 Danmark

6. Carl Anders 18720225 - (flytt t. 18880612 Amerika)

7. Johan Amandus 18750601 - 18751014

barn t. Gabriel Bengtson :

1. Johanna Carolina Gabrielsdotter 18510330 - (flytt t. Danmark 18770222)

2. Ingrid Maria 18530913 - (flytt t. Tyskland 18720124)

3. Carl Johan 18590406 - (flytt t. Amerika 18790424)

4. Ida Christina 18620917 - 19140422 i Sutarbo

flytt fr. 18900210 Söndrum, gm 18910620 stenhuggare Johannes Persson 18561230 i Torup -

maken flytt t. 18930409 N. Amerika, åter i Sutarbo 19010125

Ida Christina flytt t. 18900220 Sutarebo

2 barn

5. Emma Constantia 18660808 - 18691206

6. Johanna Constantia 18720914 - 18730325

barn t. Isak Bengtson :

Bengt Johan Isakson 186507 i Åkralt -

ensam kvar i Björkeberg när fadern fångslats och modern dött, flytt t. Amerika 18890129 när även Isak dött

barn t. Johanna Bengtsdotter :

Magnus Johanson 18500530 -

Anders 18530804 - (flytt t. Amerika 18720409)

Johannes 18550722 -

Brita Maria 18590922 - 19471002 i Lidhult

gm 18820622 Salomon Larsson 18520611 i Femsjö - 19310306 i Lidhult

6 barn

Emma Beata Johansson 18640323 - (bodde kvar 1929)

gm 18890505 hemmansäg. Henning Johansson 18660422 i Wrå - (bodde kvar 1929)

flytt t. 1889 Wrå Hästhult, flytt t. 19161030 Lidhult Prosteköp sid. 231

7 barn

Ida Mathilda 18660403 - (flytt t. 18860330 N. Amerika)

Maria 18711224 - (flytt t. 18900412 N. Amerika)

barn t. Anders Bengtson :

Carl Johan Andersson 18601229 - (flytt t. Amerika 1879091)

FF M Anna Charlotta gm **FF F Johan Alfred Sjökvist** (se ovan)

5 barn

Augusta Bendina Andersdotter 18661119 - 19300628 i Slättåkra Oskarström (tuberkolos)

flytt t. Rävinge 18831113 Bok 3 sid. 213, sedan 1884 Getinge Bok 3 sid. 52 Horsås No. 3

flytt t. 1885 Efra Bok 5 sid. 1, sedan 18861104 Slöinge Bok 7 sid. 61

gm 18870422 mjölnare Lars Johan Andersson 18601125 i Kalf - 19400217 i Slättåkra, Oskarström

flytt t. 18890420 Harplinge Bok 12 sid. 257, Bok 14 sid. 201, Bok 1 sid. 264

flytt t. 18961019 Slättåkra Bok 9 sid. 135, t. 1898104 Enslöf Bok 1 sid. 254, Bok 5 sid. 512, Bok 6 sid. 747

flytt t. 19091123 Bok 4 sid. 347, sedan 19131031 Slättåkra Bok 5 sid. 1022 Grönalund, Bok 10 sid. 1035

4 barn

Jenny Almina 18710426 - 19360722

gm 18940621 Cornelius (Adolfson) Bergh 18630401 - 19360713, 5 barn

Esther Selma Levina Andersdotter 18741120 -

piga flytt t. 18940227 Halmstad 56B Bok 45 sid. 1044, sedan 1895 sid. 1063, sedan 1896 Bok 50 sid. 209-6

tobaksacb. sedan 1897 FB Bok 5 sid. 1321, sedan 1898 Bok 10 sid. 3183, sedan 1901 Bok 4 sid. 1012

flytt t. 19021114 Färgaryd Bok 1 sid. 163, sedan 19050801 t. Torup bok 3 sid. 132 Mjåla No. 2

gm 19051013 Nils Johan Andersson 18770520 i Torup -

6 barn

barn t. Erland Bengtsson :

Alida Mathilda 18641006 i Stora Hästhult - (flytt t. 18880404 N. Amerika)

Nelly Charlotta 18670824 -

flytt t. 18871020 Öfraby Halland (men finns inte inflyttad)

Malcolm 18691017 - 19211010 i Bårebo, inga barn

Johannes 18720410 -

(flytt t. 19010705 N. Amerika)

Carl Adolf Erlandsson 18750919 -

stenarbetare, flytt t. 1912 Hässlehult Stora, Granhult

gm 19120427 Thekla Maria Hildegard God 18780429 i Färgaryd -

hustrun änka efter snickare Malkolm Johanson i Massachusetts, 8 barn

Lander 18720602 -

(levde i Bårebo 1941, inga barn)

Emil Fingal 18811229 -

(flytt t. 19010705 N. Amerika)

David Sigfrid 18860611 - (levde i Bårebo 1941, inga barn)

barn t. Anders Johan Bengtson :

Johan Albert Andersson 18840512 -

Carl Sigfrid 18851026 - 18870201

Carl Sigfrid (Sigge) Josua Andersson 18890317 - (bodde i Högseryd, Bökestorp 1941)

gm 19260522 Maria Charlotta Andersson 18930325 i Torup - (bodde i Högseryd, Bökestorp 1941)

inga barn

Första generationen från mig räknat :

barn t. Brita Mathilda Petersdotter :

Gerda Charlotta Johansson 18840815 i Getinge - 19331125 i Halmstad (akut lunginflammation)

gm 19031226 Karl Sigfrid Johansson Widén 18820115 i Veinge -

flytt t. Bok 4 sid. 1089, sedan Bok 15 sid. 359, skilda 19121218, Widén flytt t. 19121122 Falkenberg

sedan Bok 15 sid. 446, sedan Bok 32 sid. 2446

5 barn

barn t. Ida Christina Gabrielsdotter :

Maria Konstantia Elisabeth Johansson 18911215 -
hushållerska, sambo m. Jonas Filippus Friman 18940514 i Saleby, inflyttad från Lund 19260722
5 barn u. äkt.

Eskil Georg (Johanson) fr.o.m. 1930 Wedelstam 19030724 -

barn t. Brita Maria Johansdotter :

Hulda Linnea Larsdotter 18830119 i Lidhult -
flytt t. 19031229 sid. 122

Joel Gottfrid Larsson 18860221 -
flytt t. 19090316 N. Amerika, tillbaka 19160312

Signe Marie 18910405 -
flytt t. 19151030 Halmstad, sedan 19271104 Hälsingborg Maria

David Valentin 18940228 -
flytt t. 19141228 Tönnersjö

Ture Algot 18970427 -

Malkolm Werner 19000804 -

barn t. Emma Beata Johansson :

Ernst Hugo 18900502 i Wrå - (flytt t. 19040218 N. Amerika)

Johan Gottfrid 18920416 -
"mindre vetande"

Emil Lambertin 18940819 - (flytt t. 19120423 N. Amerika)

Judith Hildur Ingeborg 18980118 -

Algot 19000216 -
David 19020225 - 19040613
Anna Teresia 19041005 -

barn t. Anna Charlotta och Johan Sjökvist (se ovan)

barn t. Augusta Bendina :

Johan August Larsson 18880515 i Slöinge -
flytt t. 1903 Enslöf Bok 1 sid. 141 (samtidigt som sin kusin Agnes Sjökvist se ovan) Bok 3 sid. 163
t. 19051130 Bok 3 sid. 51, 1908 Bok 6 sid. 747, 19090126 Halmstad Bok 20 sid. 2079, Bok 21 sid. 2147
flytt t. 19151208 Slättåkra Bok 5 sid. 1022, sinnessjuk flytt. t. 19211114 Långbro mentalsjukhus Örebro

Ernst Gottfrid 18921214 - (bor kvar i Skogslund 1950)
flytt t. 19121101 Halmstad, 19151208 t. Slättåkra Bok 5 sid. 1022, 1930 Bok 10 sid. 629, Bok 14 sid. 1489

Edith Amalia 19980705 i Slättåkra -
jutfabrikarb. Bok 10 sid. 1035, Bok 16 sid. 990 + 992

Annie Linnéa 19011225 i Enslöf -
jutfabrikarb. Bok 10 sid. 1035, Bok 16 sid. 990 + 992

barn t. Jenny Almina Andersdotter :

Alfrida Maria Bergh 18950328 - (bodde i Lerum 1949)
sjuksköterska, flytt t. 19220512 Bohusläns Regementes kyrkoarkiv Bok 1 sid. 67
gm 19220415 fanjunkare Hans Vilhelm Hultberg 18860406 i Tanum - (bodde i Lerum 1949)
flytt t. 19360925 Lerum Bok 8 sid. 689 Stommen
1 barn

Hildur Caroline 18981213 - (bodde i Högseryd 1941)
gm 19210626 Johan Amandus Svensson 18941019 i Färgaryd - (bodde i Högseryd 1941)
flytt t. 19210621 Döhlhult Bok 4 sid 53. sedan Högseryd Bok 4 sid. 181
2 barn

Ruth Ingeborg 19020113 - (bodde i V. Hyltan 1941)
gm 19240601 David Konstantin Persson 18980111 i Femsjö - (bodde i V. Hyltan 1941)
flytt t. 1926 Bok 5 sid. 434 Sonhult, sedan 1930 Bok 10 sid. 835 Västra Hyltan Karlslund
1 barn

Torsten Fritz Erik 19051025 - (flytt t. 19250509 Canada)

Carl Olof (Olle) Walter 19100707 - 1994 (bodde i Högseryd 1941)
gm 19390401 Nanny Edla Linnea Larsson 19160320 i Färgaryd - 2001 (som ovan)
1 barn

barn t. Esther Andersdotter :

Elsa Justina 19060505 i Torup -

Amanda Kristina Josefina 19071109 -

Gunnar Waldemar 19100811 -

Olga Elise 19120228 - 19140419 (strupsjuka)

Bror Olof 19160202 -

Olga Elisabeth 19220323 -

barn t. Carl Adolf Erlandsson :

Melvin Karl Georg Johansson (styvson) 19020102 i Amerika -

Hernley Malkolm Godhard (styvson) 19040507 i Amerika -

Karl Ivar Severin Erlandsson 19100929 i Färgaryd -

Ragnar Alex Valdemar 19120610 -

Harry Albert Lennart 19150327 -

Erik Roland Fritiof 19170525 -

Allan Holger Torsten 19200918 -

Saga Elsa Elisa 19220407 -

Min generation :

barn t. Gerda Charlotta Johansson Widén :

Greta Viktoria Widén 19040526 i Halmstad - 19340109 i Halmstad (tuberkolos)
gm 19230210 sjöman Karl Bernard Petersson 18940221 i Söndrum -
Bok 32 sid. 2060 flytt t. 19261015 Breared Bok 3 sid. 22, sedan 19270405 Snöstorp Bok 16 sid. 1614
sedan 19271103 Halmstad Bok 38 sid. 4674, Bok 35 sid. 3516, Bok 48 sid. 1729
4 barn
mannen omgift 19430302 m. Astrid Anna Maria Antonsson 19131212 i Snöstorp -
flytt t. 1942 Bok 48 sid. 1682, sedan 1946 Bok 55 sid. 3112
3 barn med nya frun

Birgit Svenborg 19060409 -
Bok 32 sid. 2446, kontorist, flytt t. 19251118 Snöstorp, Bok 16 sid. 1329 Skedalog. 5
flytt t. 19261112 sid. 1328, gm 19260424 glasslipare Yngve Georg Frisell 19000228 i Norge -
Bok 36 sid. 4202, flytt t. 19280219 Hälleberga Bok 4 sid. 312

flytt t. 19291128 Hovmantorp Bok 10 sid. 597, flytt t. 19401017 Halmstad Bok 42 sid. 535 Klockan 2

Sven Karold Widén (fader okänd) 19101209 -
stuv.arb, vistas "på socknen", på Halmstad sjukhus 19390930, Bok 51 sid. 2201 flytt t. 19490128 Västerås

Karl Gustaf (fader okänd) 19180803 i Halmstad - 19190623 (tuberkulos, hjärnhinneinfl.)

Anna Ingegärd 19220428 -
hembiträde, fader: snickare Karl Johan Svensson 18760413 i Drängsered -
flytt t. pappan 19380122 Bok 31 FB sid. 2289, sedan Bok 50 sid. 2052 (omyndigförklarad 19440508)
en oäkta son 19420713 - 19420714

barn t. Maria Konstantia Johansson :

Jonas Urban Friman 19240329 i Slättåkra -

Birgit Nancy Friman 19280306 i Färgaryd -

Irma Hildur Christina Friman 19310622 i Jönköping -

Doris Hellfrid Ingegärd Friman 19330730 i Färgaryd -

Hanna Lisbeth Anna-Klarie Friman 19380810 i Jönköping -

barn t. Alfrida Maria Bergh :

Dagny Viola 19230224 i Boh. Reg. Uddevalla - (bodde i Lerum 1949)
kontorist

barn t. Hildur Karolina Bergh Svensson :

Anna-Lise Svensson 19220418 i Högseryd -
flytt t. 19410502 Björketorp (Ålvsborg ?)

Inga-Lill 19290514 i Färgaryd - (bodde i Högseryd 1941)

barn t. Ruth Ingeborg Bergh Persson :

Siv Margaretha Persson 19240108 i Högseryd - (bodde i V. Hyltan 1941)

barn t. Olle Bergh :

Nils Håkan Bergh 19400404 i Värnamo -

Nästa generation :

barn t. Greta Viktoria Widén :

Karl Tore Petersson 19250129 i Halmstad -
lackerare, Bok 48 sid. 1729, flytt t. 19461207 Töre, Borås Caroli Solbacka 1

Britt Ingalill Petersson 19270521 i Snöstorp -
Bok 35 sid. 3516, flytt t. 1935 Bok 33 sid. 2893 barnhem, sedan Bok 52 sid. 2521, Bok 48 sid. 1682
flytt t. 19450608 Göteborg, Annedal Fyradalersgatan 31

Siv Ellinor Petersson 19290320 i Raus -
Bok 35 sid. 3516, flytt t. 1935 Bok 33 sid. 2893 barnhem, sedan Bok 52 sid. 2521, Bok 48 sid. 1682
flytt t. 19451013 Malmö St. Pauli Gotthard 6 fol. 172 Kungsgatan 31

Kersti Gunnel Petersson 19310828 i Raus -
Bok 35 sid. 3516, flytt t. 1935 Bok 33 sid. 2893 barnhem, sedan Bok 52 sid. 2521
textilarb. flytt t. 19471031 Bok 55 sid. 3135
sinnesjuk, (intagen 1947 St. Maria mentalsjukhus Helsingborg, utskriven 1948)

Karl Berhards barn m. nya frun :

1. Mona Ulla Gun Petersson 19420713 -

2. Eivor Lisbeth 19450803 -
3. Jan Olof 19461101 -

sammanlagt antal personer : 216

spädbarnsdöd : 11
för tidigt avlidna (innan 30) : 6
"psykiska problem" : 4
"klammeri med rättvisan" : 4
emigrerade : 19
järnvägare : 3

BILAGA 2 (farmors släkt)

Fem generationer bakåt i tiden :

FM FM F Olof Nilson 18010531 i Tingsås - 18760525 i Mårdslätt, Tingsås
gm FM FM M Christina Jönsdotter 17980204 - 18710504 i Mårdslätt
6 barn

Fjärde generationen från mig räknat :

barn t. Olof och Christina :

FM FM Maria Christina Olofsdotter 18240710 i Tingsås, Mårdslätt - 19021214 i Kroksjöboda
gm 1844 FM FF Anders Johannison 18180113 från Uråsa - 18730219 i Kroksjöboda (bröstitidande)
flytt t. 1844 Kroksjöboda Norregård FB 1843-1848 sid. 54 1848-54 sid. 58 1859-63 sid. 45
FB Bok 19 1873-78 sid. 95
FB Bok 21 1882-88 sid. 87
5 barn

Daniel Olofson 18260312 i Tingsås - 19020901 i Hagalund Urshult
gm 18591228 Christina Håkansdotter 18420829 i Urshult - 19110916 i Danmark
flytt t. 18671016 Urshult Smöråmåla Västergård Bok 26 sid. 704 Bok 28 sid. 705
Bok 30 1876-80 sid. 693 torpet Hagalund
8 barn

Carl Olofson 18300616 i Mårdslätt - 19070425 i Flåboda Linneryd
dräng flytt t. 1847 Bok 13 1843-48 sid. 470, flytt t. 1848 Bok 14 1848-54 sid. 58
sedan sid. 510 t. 87 t. 497 t. 58 t. 501 (1853)
flytt t. 18551027 Linneryd Bok 19 1852-60 Bro sid 316 - 1856-310, 1857-324
gm 18581106 Eva Catrina Petersdotter 18310207 i Ålmeboda - 19200707 i Linnaryd
tillträdande torpare Asknamåla Bok 20 1861-71 sid. 480, flytt t. 1865 sid 485
järnvägsarbetare 1870 FB Bok 23 1881-85 sid. 441
7 barn

Gustaf 18321107 i Mårdslätt -
flytt t. 1851 Bok 14 1848-53 sid 458, Sedan t. Urshult Bok 19 sid. 97, flytt t. 1853 Amerika

Magnus (Måns) Johan Olofson (Olsson) 18350224 i Mårdslätt - 19080413 i Backaryd
gm 18600224 Maria Christina Petersdotter 18420829 i Urshult - 18651028 i Tingsås (lunghosta)
FB 1854 sid. 501, Tingsås Bok 16 sid. 472, 1862 t. sid. 75, Bok 17 sid. 92, Bok 18 sid. 119, Bok 19 sid. 124
flytt t. 18741110 Backaryd Bok 14 sid. 445 (kallar sig Måns Johan Olsson), Bok 16 sid. 769, Bok 17 sid. 470
omgift 18710818 m. Johanna Nilsson 18460706 i Hoby - 18941208 i Backaryd (kräfta)
3 + 9 barn

Peter Olofsson 18390402 i Mårdslätt - 19010506 i Karlshamn (lunginflammation)
gm 18711028 Anna Cathrina Petersdotter 18310207 i Linneryd - 19021103 i Asarum (hjärnblödning)
FB Bok 18 sid. 636, Bok 19 1873-78 sid. 646
tilldelas 18710408 straffarb. för "slagsmål med livsfarliga vapen, fylleri och oljud"
flytt t. 18750726 Asarum Bok 24 sid. 146, sid. 276, Bok 28 sid. 610, Bok 31 sid. 861, Bok 30 sid. 796
stenhuggare, Bok 31 sid. 856, Bok 1 sid. 1317
9 barn

Tredje generationen från mig räknat :

barn t. Maria Christina :

Johan August 18470307 - 18470419

Nils Johan Anderson 18480521 -
järnvägsarbetare, flytt t. 18950102 Södra Sandsjö Bok 21 1891-95 sid. 472
gm 18950615 Ida Christina Håkansdotter 18660112 i S. Sandsjö -
flytt t. 1898 sid 622, sedan 1899 sid. 573 Konga FB 1906-16 sid 496, Bok 4 1916-29 sid. 477
försvunnen sen 19080523 "vistas på okänd ort", skilsmässobrev Växjö 19160202
Ida Christina : NB 1929-1940 sid. 691, 19311203 sid. 756, 19331207 sid. 643, NB 19410630 sid. 659
1 barn

Carl August Andersson 18511224 -
flytt t. Kroksjöboda Bok 19 1873-78 sid. 94, Bok 20 1878-82 sid 96
gm 18780817 Carolina Johannisdotter 18510110 i Ulfåång - 18870817 i Kroksjöboda (feber)
flytt t. 18960221 N. Amerika med tre barn (Bok 22 1888-95 sid. 67)
5 barn

Frans Gustaf Andersson 18550527 - 19120424 i Tingsås
flytt t. Kroksjöboda Bok 19 1873-78 sid. 94, Bok 20 1878-82 sid 96
gm Mathilda Carolina Petersdotter Bolmstedt 18540808 i Tingsås - (bodde kvar 1943)
flytt t. 18800925 sid. 80 Kroksjöboda, flytt t. 1882 Bok 21 sid. 158, flytt 1883 Bok 21 sid. 323
sedan Bok 22 sid. 302, Bok 1 sid. 296, Bok 3 sid. 299, flytt t. 1911 Bok 4 sid. 556, Bok 9 Bild 94
Matilda : flytt t. 1919 Bok 6 sid. 3, sedan Bok 10 sid. 144, sid. 173, Bok 15 sid. 217, sid. 209
sedan Bok 16 sid. 381, Bok 15 sid. 84, Bok 16 sid. 440
8 barn

FM F Daniel Anderson 18590328 i Tingsås, Mårdslätt - 19451103 i Malmö
flytt t. 18860914 Sundsvall FB 8c sid 800
gm 18870410 **FMM Wilhelmina Bernhardina Anderson** 18641128 i Norrtälje - 19380113 i Lule (hjärt)
flytt t. 18870511 Norrtälje Bok 20b 1886-90 sid 561 flytt 1888 t. Bok 20c sid 1328
flytt t. 18950703 Luleå FB 1895-99 Bok 2 del-2 sid. 587 Skurholmen A
bromsare
FB 1900-10 flytt t. Bok 6 del-2 sid. 935, flytt 19050207 Nerderluleå 1900-05 Bok 1F sid. 2798 Skurholmen
Bok 3G 1905-19 sid 3304, Bok 4G 1920-36 sid. 3352, FB Luleå 1933-42 Bok 24 sid. 4504
nattvakt, f.d. nattvakt
Daniel flytt t. Långaryd 19401114, sedan sid. 775, sedan flytt t. 19441023 St. Pauli, Malmö
5 barn

Peter Olof 18631228 - 18651110

Anna Kristina 18651008 -
FB Bok 21 1882-88 sid. 87, flytt t. 18900520 Danmark,

barn t. Daniel Olofson :

Frans August Danielson 18620322 i Mårdslätt - 18760914 i Urshult

Maria Christina 18640616 i Mårdslätt - (flytt t. Danmark 18881107)

Peter (Per-Ola) Ola Danielson/Ljungberg 18670209 i Mårdslätt - 19350814 i Urshult
flytt t. 18891007 Bok 34 Urshult sid. 817, Hätteboda soldattorp No. 88 "Björknäs", soldatnamn Ljungberg
gm 18891023 Ida Maria Carlsdotter 18550725 i Tingsås -
Bok 36 sid. 819, Bok 4 sid. 812, Bok 6 sid. 833
5 barn

Anna 18691218 i Urshult - 18780914 i Urshult

Matilda 18730925 i Urshult -
tre år i Danmark 1894-97

Karl Alfred 18760817 i Urshult - 18760930 i Urshult

Karl Alfred nr.2 18771105 i Urshult - 18771112 i Urshult

Anna Emilia 18790817 i Urshult -
flytt t. Danmark 18980330, gm 19030403 Reinhold Foedvik i Naskov Danmark

Carolina 18830410 - 18830426 i Urshult
Frans August 18871020 - 18871028 i Urshult

barn t. Carl Olofsson

Emma Christina 18610416 - 18620526

Johan Edvard 18620628 - 19280202 i Växjö
indelt soldat Bäck, flytt 1864 Linneryd Bok 23 sid. 402
flytt t. 18910929 Växjö Landsförs. Bok 19 sid. 404, sedan 18921205 Växjö Inge 4 sedan Bok 46 sid. 334
reservpolis-konstapel, gm 18950125 Johanna Peterson 18671020 i Bergunda -
flytt t. Landsförs. Bok 19 sid. 508, sedan 18951008 Växjö Dockan 3 Bok 51 sid. 157
flytt t. 1909 FB Bok 8 1906-13 sid. 1107 Norrebro
6 barn

Emma Christina Carlsdotter 18650710 -
Linneryd Bok 24 sid. 461
flytt t. 18851020 Söderåkra Kalmar Bruatorp Bok 10 sid. 564
flytt t. Klara Stockholm 18890516

Anna 18671029 -
flytt t. 18851020 Söderåkra Kalmar Bruatorp Bok 10 sid. 564

August 18700220 - 18700703

Helena Maria 18710215 - (flytt t. N. Amerika 18870717)

August Ferdinand 1871 - (flytt t. N. Amerika 18960418)

barn t. Magnus Johan :

Ida Karolina 18600714 i Urshult -
Tingsås Bok 19 sid. 124, flytt t. 18741110 Backaryd Bok 14 sid. 445, flytt t. S. Sandsjö 18771028

Johanna Kristina 18621030 i Tingsås -
Tingsås Bok 19 sid. 124, flytt t. 18741110 Backaryd Bok 14 sid. 445, flytt t. Urshult 18781101
sedan Backaryd bok 16 sid. 769, 1881 sid. 828

Peter Olof Månsson 18650623 i Tingsås - 18840310 Sabbatsberg Sth (kronisk nefritit)
Tingsås Bok 19 sid. 124, flytt t. 18741110 Backaryd Bok 14 sid. 445

Frans Fritiof 18700927 i Backaryd -
Backaryd Bok 17 sid. 470, flytt t. 18930114 S. Sandsjö

Elvira Matilda 18721125 -
Backaryd Bok 17 sid. 470, flytt t. 18990225 Danmark

Jenny Gustafva 18750317 - ?
Backaryd Bok 17 sid. 470, flytt t. 18980312 Danmark

Elemina Maria 18770316 - 18780128

Gustaf Albin 18790503 -
Backaryd Bok 17 sid. 470, flytt t. Bosjökloster 18971212

Elemina Maria (2) 18810831 -
Backaryd Bok 17 sid. 470, flytt t. 18970502 Danmark, tillbaka 19001130, t. Danmark igen 19021009
1 barn (u.å.)

Hjalmar Gideon Månsson 18840219 - 19150310 i Hornaryd (lungсот)

Backaryd Bok 2 sid. 344, sulfitarb. flytt t. 19080724 Hornaryd Bok 1 sid. 149, Bok 2 sid. 44
gm 19090515 Edit Alfrida Elisabeth Vinberg 18830911 i Tolg -
2 barn

Helga Betalia 18861101 -
Backaryd FB Bok 1 sid 269, flytt t. 19030511 Örknered (Krist. län), tillbaka 19060501
gm 19060410 Klaes Herman Esbjörnsson 18800313 i Hemmesjö -
flytt t. 19091109 S. Sandsjö
3 barn

Clementina Sofia 18881107 -
Backaryd FB Bok 1 sid 269, flytt t. 19061114 St. Pauli Malmö

barn t. Peter :

Johan August Petersson 18700713 i Mårdslätt - (bodde kvar 1948)
Asarum Bok 1 sid. 1317, sid. 1314, Bok 9 sid. 1351, Bok 17 sid. 1841
Bok 26 sid. 1892, Bok 35 sid. 2044, Bok 45 sid. 1863
stenhuggare, gm 18961226 Mathilda Jönsson 18750821 i Asarum - (bodde kvar 1948)
inga barn, ett barnhemsbarn Frida Eleonora Strandberg 19020704 i Katarina -

Anna Christina 18720910 i Mårdslätt - 18750115

Emma Christina 18750125 i Carlshamn - (flytt t. 18911123 Amerika)

Peter Olof 18761007 i Asarum - 18860807 (nervfeber)

Knut Petersson 18781006 i Asarum -
stenhuggare, Asarum Bok 1 sid. 1317, flytt t. 19010608 V. Frölunda Bok 1 sid. 454, sid. 458, Bok5 sid. 556
gm 19011025 Selma Axelina Björk 18791006 i V. Frölunda -
7 barn

Edela 18801218 -
Asarum Bok 1 sid. 1317, flytt t. 19040622 N. Amerika

Gustaf Adolf 18821217 - 18870904

Sven Magnus 18850523 - 18870331

Ida Karolina Olsson 18870816 -
Asarum Bok 1 sid. 1317, flytt t. 19021003 N. Amerika

Andra generationen från mig räknat :

barn t. Nils Johan Anderson :

Carl Einar Nilsson 18890214 i Södra Sandsjö -
FB S. Sandsjö Bok 4 1916-29 sid. 477 Konga
fabr.arb. gm 19251003 Elsa Natalia Johansson 19001019 i Barkaryd -
NB 1929-1940 sid. 691, flytt t. 19311203 sid. 756, flytt t. 19331207 sid. 643
2 barn

barn t. Carl August :

Johan August 18790214 i Tingsås - (flytt t. 18960221 N. Amerika)

Johanna Maria 18801127 - (flytt t. 18960221 N. Amerika)

Jenny Lovisa 18821011 - (flytt t. 18960221 N. Amerika)

Emil Edvard 18840318 -
flytt t. 18960225 Bok 22 1888-95 sid. 45, fosterson hos korporal Johan Lilja Skyttemåla
flytt t. 18990429 Danmark

Mathilda Gustava 18860419 -

fosterdotter, flytt t. 18960314 Södra Sandsjö Bok 2 sid. 456, 1898 sid. 445, t. N. Amerika 18990308

barn t. Frans Gustaf :

Carl Gustaf Herman Andersson 18750223 i Tingsås -
Tingsås Bok 2 sid. 302, flytt t. 18950717 Danmark

Maria Gustava Fransson 18790901 i Tingsås -
Tingsås Bok 9 Bild 94, flytt t. 19190326 Danmark, flytt t. 1919 Tingsås Bok 6 sid. 3, sid. 1445
Bok 10 sid. 144, flytt Danmark 19250918, sedan Tingsås 1933 Bok 16 sid. 381, Bok 15 sid. 84, sid. 104
flytt t. 19371027 Karlshamn

Augusta Kristina 18811226 -
Tingsås Bok 9 Bild 94, flytt t. 19151004 Danmark, Bok 10 sid. 144, sedan Köpenhamn 19250912

Hjalmar Gottfrid 18850402 - 18850620

Selma Theresia 18880312 -
Tingsås Bok 9 Bild 94, flytt t. 19160214 Danmark

Nanny Gunhild 18940327 - 18950526

Ture Gottfrid 18960219 - 19050316 (drunknad i sjön Tiken)

Robert Viktor 18970828 - 18990106

barn. t. Daniel och Bernardina :

Maria Christina 18860827 i Sundsvall - 18861116

Svea Maria 18871007 i Norrtälje - i Eslöv
gm. 19080612 Peter Emil (Johansson) Ekberg 18770411 i Långaryd -
f.d. hemmansägare Södra Askeryd Långaryd, järnvägsarbetare
flytt t. Långaryd 19080603 FB Bok 2 sid. 740
flytt t. 19130121 Nederluleå FB Bok 3G 1905-19 sid. 3322
flytt t. 19170410 Långaryd Bok 6 1910-20 sid 946 Askeryd Södra
FB bok 8 1920-34 sid. 789, flytt t. FB Bok 11 1934-48 sid. 779, sedan sid. 775
ingenjörsbiträde, flytt t. 19441023 St. Pauli, Malmö
3 barn

Karl (Kalle) Edvin Andersson 18890803 i Skorpéd -
gm 19120720 Anna Karolina Lovisa Johansson 18910825 i Moheda -
lokreparatör Notviken, flytt t. 2012 Bok 3G sid 3305, Bok 4G 1920-36 sid. 3354
FB Luleå 1933-42 Bok 24 sid. 4508, Bok 27B 1942-49 sid. 1271
flytt t. 19441027 Växjö Furubacken sid. 177
4 barn

Anna Kristina 19000425 i Luleå - 19011125 (hjärnhinneinflammation)

FM Anna (Anna-Lisa) Elisabeth 19040530 i Nederluleå - 19630608 i Hylte (infarkt)
flytt t. 19251130 Färgaryd, gm 19261219 **FF Henning Rudolf Sjökvist** (se bilaga 1)

barn t. Peter Ola Ljungberg :

Nanny Elina 18911107 i Urshult -
piga, Urshult Bok 2 sid. 814, flytt t. 19091215 Gotland Stenkumla Bok 2 1910-30 sid. 40
flytt 19101110 t. Eskelhem Bok 21 1897-1922 sid. 276 Övide
flytt t. 19111027 Visby Domkyrko Bok 2 1896-1936 sid. 48 2: Kv. 46
flytt t. 19121113 Visby Landsförs. St. Hästnäs sid. 31, flytt t. 19131030 Ekeby Sid. 103 Ardags
flytt t. 19181118 Vesterhejde Nygårds sid. 66, flytt t. 19191125 Visby Domkyrko Folio 1062
gm 19210619 Emil Ragnar Emmanuel Vestberg 18920410 i Ekeby -
flytt t. 19210825 Ekeby Ardags sid. 105, flytt t. Barlingbo 19211118 Bild 134-sid. 6 Prästgården, NB sid. 8
flytt t. 19281231 Ekeby Bok 1 1900-29 sid. 160 Röstade Stora NB sid. 77
4 barn

Anna Alfrida 18930510 i Urshult -
Urshult Bok 2 sid. 814, flytt t. 19131228 Göteborg Vasa

Olof 18941128 i Urshult -
Urshult Bok 2 sid. 814, flytt t. 19131228 Göteborg Kristine

Gustaf 18920207 i Urshult -
Urshult Bok 6 sid. 833, sinnessjuk, intagen på Växjö Hospital 1930

Karl Gottfrid 19000617 i Urshult -
Urshult Bok 6 sid. 833, flytt t. 19251010 Solna

barn t. Johan Edvard Bäck :

Anna Theresia 18960826 i Växjö -
flytt t. 19121130 Danderyd

Carl Edvard 18980319 - 19160601

Gustaf Ferdinand 18990816 -
flytt t. 19221021 Kinnarumma

Gunnar Henning 19001213 -
flytt t. 19231102 Göteborg Christina

Signe Maria 19030927 -

Gerda Julia 19060209 -
flytt t. 19230916 Stockholm Katarina

barn t. Elemina Maria Månsdotter :

Karl Axel Wilhelm Gunnar Månsson 19010109 -
Backaryd Bok 1 sid. 259, flytt t. mamman 19041215 Danmark

barn t. Hjalmar Gideon Månsson :

John Gustaf Valter 19120104 i Hornaryd -

Sven Georg Harald 19140424 -

barn t. Helga Betalia Månsson :

Greta Elsa Mathilda 19050805 i Glimåkra -

Esbjörn Göthe Arvid 19070127 -

Thorbjörn Olle Gideon 19080320 -

barn t. Knut Petersson :

Karin Josefina Antonia Knutsson 19020216 i V. Frölunda -
V. Frölunda Bok 5 sid. 556, 1923 sid. 541
gm 19230602 tel.arb. Oskar Valdemar Johansson 19020430 i Masthugget -
1 barn

Marie Florentine Petersson/Hasselby 19030505 -
sömmerska, V. Frölunda Bok 7 sid. 67, gm 19470826 August Valdemar Hasselby
flytt t. 19440926 Johanneberg sid. 4521

Anna Cecilia Petersson/Larsson 19041230 -
V. Frölunda Bok 5 sid. 556, flytt t. 19221120 Annedal, sedan 19340109 Gbg's Lundby Bok 56 sid. 2128
gm 19330403 arb. Karl Eskil Larsson 19020226 i Lundby - (skilda 19470203)
flytt t. 19430605 V. Fröl. Bok 7 sid. 67
2 barn

Gertrud Frideborg 19061224 -
V. Frölunda Bok 5 sid. 556, flytt t. 19221125 Karl Johan
1 barn (u.ä)

David Sigvard Petersson 19080617 -
stenarb., V. Frölunda Bok 7 sid. 67, 1937 t. sid. 71, 1946 t. sid. 3
gm 19361107 Maja Kerstin Wilhemina Nilsson/Villner 19100618 i Borgstena -
2 barn

Edla Angeli 19120116 -
butiksbitr., V. Frölunda Bok 7 sid. 67
gm 19471129 Nils Rudolf Nordgren 19040705 i Överluleå -

Leif Georg Manfred Petersson 19241213 -
stenarb., V. Frölunda Bok 7 sid. 67, sambo 1947 m. Anna Synnöve Augusta Sandgren 19261121 i Lundby -
1 barn (u.ä.)

Första generationen från mig räknat :

barn t. Carl Einar Nilsson :

Lisa Adela 19260905 i Södra Sandsjö -

Yngve Lennart 19330324 i S. Sandsjö -

barn t. Maria :

Karl Emil Daniel Ekberg 19081116 i Luleå -
ritare och banvakt på SJ
flytt t. Carolii Malmö 19311209 Bok 165 sid. 87 Kasper, sedan Bok 198 sid. 33
gm 19320326 Karin Margareta Johansson 19070611 i Gunnarp -
flytt t. 19321007 St. Pauli Bok 135 Syrsan 4 sid. 66, sedan Bok 253 sid. 149
flytt t. 19380621 V. Skrävlinge Sagan 6, sedan 1940 Sagan 10 Bok 102 sid. 171
1 barn

Ernst David Edvin 19110305 i Luleå -
banvakt på SJ
flytt t. St. Pauli, Malmö 19320705, flytt t. Långaryd 19330207
gm 19340914 Berta Matilda Andersson 19101026 i Fjelkestad -
flytt fr. Kräppeboda, Glimåkra t. Långaryd 19341015
flytt t. FB Bok 11 1934-48 sid. 779, flytt t. 19360421 Husie Skrävlinge 6 Bok 19 sid. 1100
flytt t. 19361008 Trälleborg Bok 57 stg 2417 sid. 2887 - Bok 52 stg 989 sid. 1095
flytt t. 1939 Holm 8, 1940 stg 1807
1 barn

Birgit Ingrid Margareta 19320211 i Långaryd -
flytt t. 19430825 t. V. Skrävlinge Sagan 10
gm Alfredsson? 1 barn

barn t. Karl :

Nils Gösta Andersson 19121222 i Nederluleå - (levde 1991)
linjearbetare på SJ, gm Jenny Augusta Margareta Bengtsson 19111106 i Långaryd -
flytt t. 19370508 Växjö Landsförs. Landa Bok 18 sid. 2099, flytt t. 1939 Kanalen 12 Bok 20 sid. 2821
1 barn

Ester Maria Andersson 19141212 i Nederluleå -
flytt t. Växjö 19441027 Furubacken sid. 177

Erik Daniel Andersson 19200418 i Nederluleå - (levde 1991)
postiljon på SJ, gm Karin Margareta Samuelsson 19230305 i Älvsbyn -
flytt t. 1945 Bok 28A 1942-49 sid. 1724 Köpmansg. 60, sedan NB 1949-61 del 2 sid 649

Karin Matilda 19291025 i Nederluleå - (levde 1991)
flytt t. Växjö 19441027 Furubacken sid. 177

barn t. **FM Anna Elisabeth** : se Bilaga 1

barn t. Nanny Elina Petterson Ljungberg :

Kurt Ragnar Vestberg 19220819 i Barlingbo -

Ruth Ingegerd 19250105 i Barlingbo -
flytt t. 19411107 t. Väinge

Kerstin Margareta 19280628 i Barlingbo -

Nils Sune 19301013 i Ekeby -

barn t. Karin Josefina Antonia Petersson/Johansson :

Hjördis Gunborg Johansson 19230823 i V. Frölunda -

barn t. Anna Cecilia Petersson/Larsson :

Gun Ester Anita Larsson 19330509 i Annedal -

Eskil Lars Rune Larsson 19390513 i Lundby -

barn t. Gertrud Frideborg Petersson :

Gunvor Marianne Petersson 19250723 i Domkyrko -
V. Frölunda Bok 10 sid. 67

barn t. David Sigvard Petersson :

Barbro Margareta Petersson 19410503 i Mölndal -

Elisabeth Desirée 19470427 i V. Frölunda -

barn t. Leif Georg Manfred Petersson :

Lennart Georg 19471213 i V. Frölunda -

Min generation :

barn t. Karl Emil :

Gert Percy 19340502 i St. Pauli -

barn t. Ernst David:

Sune Egon Ekberg 19350610 i Värnamo -

barn t. Birgit :

Ingrid Alfredsson ? - ?

barn t. Nils Gösta :

Nils Bertil 19390329 i Växjö -

extra (farmors mor Bernhardina)

FM MF Anders Anderson 18270505 i Tådene -
gm 18541027 **FM MM Anna Stina Nilsson** 18340711 i Roslagsbro - 18920221 i Norrtälje (pneumoni)
Norrtälje Bok 16a 1864-70 sid 314, flytt 1865 sid 159, flytt 1868 sid. 145 4:e Roten kv. Berget
Anders står i FB som "förrymd" 1868
Bok 17 sid.156, Bok 18a sid. 208, sedan sid. 37

hustrun begär skilsmässodom från 18760726
omgift m. 18771027 Karl Larson Hallbäck fränskild skomakare m. 4 barn 18291101 i Åsaka -
flytt 18781001 t. Bok 18a sid 22 1:a Roten kv. Minerva
flytt 1880 Bok 19a FB 1881-85 sid 182, sedan Bok 19b sid. 312
flytt 1886 Bok 20b sid 561, 1888 sid. 346, 1889 sid. 561, 1891 sid. 348 4:e Roten kv. Berget

barn t. Anders :

Anna Lovisa 18570704 i Eskilstuna -
piga flytt 1875 sid 77 2:a roten Venus, flytt Bok 17 sid. 338
Bok 18a sid 96 18761022 flytt t. "Stkhm"???

Johan Erik Anderson 18620623 i Norrtälje -
båtsman, flytt t. 18791110 Skedarid Bok 21 1876-80 sid. 54 Salmunge Båtsmanstorp No. 59
har tagit efternamnet Salmo, "befriad" som båtsman 1883 Bok 22 1881-86 sid. 105
f.d. båtsman, fästnö pigan Emma Margareta Österberg 18651105 i Vätö Sterbsnäs -
o. ä. son Carl Isidor 18861202 i Skedarid -
o.ä. dotter Margareta Isideria 18920513 i Vätö -
FB 1886-91 Bok 23 sid. 93, Bok 24 sid. 164, Johan Erik "obefintlig"
FB Bok 24 sid 94, första lysning skedde 18901020, Johan Erik bortrymd 18901126
enligt FB gick han till sjöss och seglade med fartyget "Inglewood".
Sedan står det : "fallit överbord, fästad vid h... (resten oläsligt)"

FM M Bernhardina Anderson gm FM F Daniel Andersson
flytt t. Stockholm mellan 1881-1884, flytt t. Sundsvall 18850526 (se ovan)

sammanlagt antal personer : 156

spädbarnsdöd : 19
för tidigt avlidna : 8
"psykiska problem" : 1
"klammeri med rättvisan" : 2
emigrerade : 25
järnvägare : 9

BILAGA 3 (morfars släkt)

Fem generationer bakåt i tiden :

Sven Bengtson 17860429 i Österplana - 18200229 i Lerbäck (slag)
betjent och inspector på Blombergs herrgård

MF FF F Johan Bengtson (Holmgren) 17881004 i Lerbäck, Husaby - 18640120 i Säter
gm 18150730 **MF FF M Greta Johansdotter** 17910514 i Hangelösa - 18441224 i Berg
tar namnet Holmgren 1815 när han blir Kronojägare och skogsvaktare
10 barn

Anders Bengtsson (Holmgren) 17900502 i Husaby - 18430410 i Julia (lungsot)
gm 18301029 m. Lena Kajsa Rörman Holmgren 17941023 i Hassle - 18790527 i Björkängs Töreboda
trädgårdmästare, Utby FB Bok 8 sid. 52 Nyborg Julia
hustrun, flytt t. (Fredsberg) 18711006 Björkängs förs. Bok 6 sid. 315
3 barn

Lars Bengtsson (Holmgren) 17930319 i Lerbäck - 1854?? i Stockholm
betjänt, skräddarlärning flytt t. 1824? Stockholm, postvaktmästare, gm ?? 1825
2 barn
Gustaf (Bengtson) Borg 18030408 i Lerbäck, Husaby - 18640429 i Stommen
betjänt, rotesoldat 398 Skaraborgs Regemente Stommen, Sil

Fjärde generationen från mig räknat :

barn t. Johan och Greta :

Maja Greta Holmgren 18151219 i Västra Gerum - 18850418 i Säter

gm Johannes Anderson 1 8161109 i Horn - 18820614 i Säter
FB Säter Bok 4 sid. 85, flytt t. 18631024 sid. 102, sedan sid. 122, sedan Bok 6 sid. 74
5 barn

Anna Cajsa 18171215 i V. Gerum - 18840203 i Medelplana (vattusot)
piga, fattighjon

Märta Stina 18191007 i Lugnås - 18880408 i Medelplana
piga, gm Anders Gustaf Sundberg, torpare 18180401 i Medelplana - 18820622 (maginflammation)
Medelplana Bok 9 sid. 76, Bok 10 sid. 53, Bok 11 sid. 99
3 barn

Johannes Holmgren 18220114 i Lugnås - i Stockholm
tobaksarbetare, sockerbruksarb. flytt t. 18451204 t. Stockholm, Jakob, Klara, Maria, Magdalena
bodde 1854 i Katarina Bok 104-105 sid. 190

Johanna 18230813 i Lugnås - 19051122 i Medelplana (älderdomssvagheter)
gm Lars Johanson, torpare 18260618 i Odensåker - 19060307 i Kullatorp, Medelplana
flytt t. Medelplana Kullatorp FB Bok 1 sid. 70
3 barn

Gustaf 18250909 i Lugnås - 18680309 i Stockholm
smed, flytt t. 18491031 t. Stockholm, Klara, Jakob, Maria, Brännkyrka, Katarina
gm Anna Margareta Hammar 18290204 -
5 barn (saknas 2)

Carl 18270529 i Lugnås - 18270607
Gustafva 18290226 i Lugnås - 1845

MF FF Carl Holmgren 18310703 i Säter - 18910121 i Berg
gm 18600304 **MF FM Maja Caisa Johansdotter** 18291230 i Varnhem - 18840424
5 barn

Lovisa Holmgren 18380423 i Säter - 18881112 i Blomberg Österplana
Medelplana Bok 9 sid. 85 t. sid. 76 t. sid. 101, Bok 10 sid. 79, sedan sid. 70, Bok 11 sid. 124
gm 18630412 Lars Gustaf Olofson 18420403 i Medelplana - 19181122 i Sjögerstad
flytt t. 1882 Österplana Bok 9 sid. 57, sedan Bok 10 sid. 66
mannen plus 3 barn flytt t. 18890205 Våmb Bok 7 sid. 194, flytt t. 18911106 t. Sjögerstad Bok 9 sid. 94
flytt t. 18981110 Bok 9 sid. 117, omgift 18981031 m. Augusta Johansdotter 18510707 i Dala - 19160811
sedan Sjögerstad Bok 1 sid. 118, sedan Bok 2 sid. 26
8 barn

barn t. Anders :

Katarina Lovisa Holmgren 18320721 i Fredsberg - 19040405 i Björkängs Töreboda
FB Utby Bok 11 sid. 73, flytt t. 18571017 Mariestad
gm 18580208 husar Elias Ericson Lundvall 18370808 i Götlunda - 19080513 i Björkängs Töreboda
flytt t. 18661017 Bäck Bok 6 sid. 29, flytt t. 1868 Björkängs förs. Bok 6 sid. 315
sedan Bok 8 sid. 272, Bok 10 sid. 261, FB Bok 1 sid. 228
5 barn

Pehr Josef Benjamin 18351015 -
FB Utby Bok 10 sid. 51, flytt t. 1855 Karlsborg, sedan 18661017 t. Göteborg

Melker Joel Joachim 18380818 -
skräddarlärling FB Utby Bok 11 sid. 73, flytt t. 18600919 Göteborg

Tredje generationen från mig räknat :

barn t. Greta :

Carl August (Johansson) Settergren 18451103 i Säter - 1926
skomakare, FB Säter Bok 4 sid. 102, 1868 sid. 66, flytt t. 18690924 obef. ort

Johan Gustaf 18480501 -

FB Bok 4 sid. 102, Bok 5 sid.132, sedan Bok 6 sid. 1, sedan sid. 174
flytt t. 1881 Ljusdal Hälsingland

Christina 18510528 - 19330506 i Skövde

FB Säter Bok 4 sid. 102, flytt t. 18691029 Berg, sedan Bok 5 sid. 168, sedan sid. 132, Bok 6 sid. 1
flytt t. 1879 Bok 6 sid. 74 (dömd 1882 t. 4 års tukthus för barnamord, absolverad?)
gm 18870429 trädgårdsmästare Karl Johan Larsson 18510527 i N. Ving - 19270228 i Skövde
flytt t. 18870422 Skövde Lands Bok 11 sid. 770, 1892 sid. 656, sedan Bok 2 sid. 830, Bok 4 sid. 134
sedan Skövde 1924-1943 Bok 6 sid. 2326
1 barn

Alfred (Johansson) Settergren 18540417 - 19330429 i Odensåker

skomakare, FB Säter Bok 4 sid. 102, sedan Bok 5 sid. 132, sedan sid. 164, sedan Bok 6 sid. 1
gm 18790202 Mathilda Gran 18581201 i Locketorp - 18960514 i Odensåker
flytt t. 1880 Frösve Bok 5 sid. 4 Ahlthorp, 18820616 Odensåker, Bok 11 sid. 120, Bok 12 sid. 185
flytt t. 1893 Bok 12 sid. 171, FB Bok 1 sid. 177, Bok 2 sid. 187
7 barn

Adolf Ludwig (Johansson) Settergren 18570619 -

Säter Bok 4 sid. 102, sedan Bok 5 sid. 132, sid. 164, Bok 6 sid. 1, flytt t. 1880 Frösve Bok 5 sid. 4
18820616 t. Odensåker Bok 11 sid. 120, Bok 12 sid. 185, sedan 18841018 Skallmeja Bok 10 sid. 94
skomakare, flytt t. Synnerby Bok 9 sid. 13, Hasslösa Bok 12 sid. 135. Lindärva Bok 1 sid. 11
flytt t. Stockholm Maria 18950214, sedan t. Oscar 19080201, 19090130 t. Katarina rote 24
flytt t. Maria 19110124 (ej utflyttad men församlingsreg. ej tillgängligt)

barn t. Märta :

Carl August Sundberg (född u.ä.) 18480917 i Österplana - 19310708 i Medelplana

inhyst hos moster Johanna Bok 12 sid. 103, flytt t. 1893 Bok 13 sid. 241 Hellekis, FB Bok 1 sid. 18
döv, sedan Bok 2 sid. 23, 19181126 t. sid. 139
pensionstagare, Bok 3 sid. 213, sedan 1923 sid. 41, 1926 sid. 217 ålderdomshemmet

Christina Lovisa Sundberg 18531116 - 18860926 i Skövde Landsförsamling (död i barnsäng)

gm 18810114 sin kusin Carl Johan Larsson/Hagström (se nedan) Bok 12 sid. 103, sid. 86, sid. 204
flytt t. 1885 Skövde Landsförsamling Kjeplunda, Lars Olofsgården Bok 11 sid. 573
2 barn

Hulda Karolina 18610623 - 19160929 i Österplana (astma)

flytt t. 1889 Råbäck Haget Bok 12 sid. 169, gm 18901026 Karl Johan Hagström 18590422 i Berg - ?
flytt t. 18901105 Skövde Landsförsamling Kjeplunda Lars-Olofsgården
flytt t. 18931103 Österplana Bok 10 sid. 23, FB Bok 1 sid. 257, Bok 3 sid. 283, Bok 5 sid. 277
4 barn

barn t. Johanna :

Karl Johan (Larsson) Hagström 18590422 i Berg - 19230813 i Österplana

gm 18810114 sin kusin Christina Lovisa (se ovan) Medelplana Bok 12 sid. 103, sid 86, sid. 204, sid. 169
sedan gm 19901026 sin andra kusin Hulda Karolina Sundberg (se ovan)
stenhuggare, flytt t. 18901105 Skövde Landsförsamling Lars Olofsgården Bok 11 sid. 573
flytt t. 18931103 Österplana Bok 10 sid. 23, FB Bok 1 sid. 257, Bok 3 sid. 283, Bok 5 sid. 277
flytt t. 19171123 Bok 5 sid. 278 Klastorp Lunneberg, Bok 6 sid. 311, flytt t. 1919 sid. 188 Källeberg

Axel Wilhelm Larsson 18630320 i Odensåker - (levde 1933)

flytt t. 1889 Bok 12 sid. 87, gm 1885113 Hulda Ekholm 18650108 i Medelplana - 19220414 (lunginfl.)
Bok 1 sid. 25, Bok 2 sid. 29, Bok 3 sid. 30, sedan 1923 sid. 41, 1924 sid. 25, 1926 sid. 184
2 barn

Katarina Charlotta Larsdotter 18650826 i Medelplana - (levde 1933)

gm 18891215 kalkbruksarb. Frans August Svensson 18650901 i Säfvared - (levde 1933)
flytt t. Bok 13 sid. 205 Råbäck Knapgård Rakås, FB Bok 1 sid. 186, Bok 2 sid. 204, Bok 3 sid. 282
8 barn

barn t. Gustaf :

Augusta Albertina Holmgren 18501119 -

Katarina Bok 104-105 sid. 190

Anna Lovisa 18531120 -
Katarina Bok 104-105 sid. 190

Wendla Wilhelmina Holmgren 18620813 i Stockholm, Katarina - 1923 i Stockholm, Oskar
gm Ernst Nestius, murare ?? - 1898 (lungshot)

barn t. Carl :

Maria Greta Holmgren 18600318 i Berg - 19240916 i Valbo (cancer)
lärarinna, flytt t. Timmersdala, Mörkö, Stockholm Maria
gm Oscar Johansson, snickare, byggmästare
flytt t. Yxnerum, sedan Örtomta
3 barn

Gustafva (Anna) 18620718 i Säter - 19591110 i Kimstad
piga, tjänarinna, flytt t. 1891 Stockholm, Östermalm

Anna Charlotta 18650520 i Berg - 18651123

MF F Johan Holmgren 18690422 i Berg - 19521229 i Ullervad
gm 18990402 **MF M Hilma Christina Svensson** 18720301 i Kinne-Vedum - 19311225

Frans August 18731122 i Berg - 18740411

barn t. Lovisa Holmgren Olofsson :

Carl Johan (Larson) Blomqvist 18621007 i Medelplana - 1941 i USA
soldat flytt t. 18821114 Carlsberg, sedan 1886 Österplana Bok 9 sid. 165
gm 18860225 Emma Lovisa Larsdotter 18640530 i Husaby -
cementarb. flytt t. 18871022 Skövde Landsförs. Bok 11 sid. 574
sedan t. 18910403 Misterhult Bok 15b sid. 460, Bok 17b sid. 1169, sedan 1894 sid. 759
sedan 1895 Bok 17a sid. 169, sedan 1896 sid. 137, sedan 18971019 Medelplana Bok 1 sid. 112
sedan 1998 Österplana Bok 1 sid. 70, sedan Bok 2 sid. 75, flytt t. 19070707 N. Amerika
11 barn

Anna Greta Larsdotter/Gustafsdotter 18641203 - (levde 1933)
flytt t. 18821021 Vesterplana Bok 6 sid. 31, sedan Medelplana sid. 169
gm 18850524 Carl Alfred Svensson 18631013 i Säfvared - (levde 1933, invalid)
flytt t. 1885 Bok 12 sid. 172 (Kalkgruvan), Bok 13 sid. 201, sedan 1990 sid. 205, Bok 1 sid. 186 sid. 164
sedan Bok 2 sid. 175, Bok 3 sid. 263 Råbäck Marieberg
14 barn

Maria Karolina 18670418 - 18670704

Augusta Josefina 18680616 - 18680912

Otto Wilhelm 18700719 -
flytt t. 18890205 Svea Livgardes Förs.

Hanna Elisabeth Larson 18750612 i Medelplana - 19150315 i Medelplana (lungshot)
flytt t. 18911106 t. Sjögerstad Bok 9 sid. 94, sedan 1892 Alingsås Landsförs. Bok 12 sid. 313
sedan Alingsås Stad Bok 17 sid. 186, sid. 61, Bok 1 sid. 72, sedan 18951230 Medelplana Bok 13 sid. 12
sedan Bok 1 sid. 130, 1898 t. sid. 124, 1899 sid. 120, 1905 sid. 161, sedan Bok 2 sid. 172
gm 18981125 stenhuggare Alfrid Gustafsson 18691208 i Västerplana -
3 barn

Claes Anton Olsson 18771208 -
flytt t. 18911106 t. Sjögerstad Bok 9 sid. 94, sedan 18950305 t. Medelplana Bok 13 sid. 92
sedan 18951101 Österplana Bok 1 sid. 254, 1896 sid. 204, 18991020 t. Ryd (arkiv ej tillgängligt)

Maria Josefina (Olsson) Larsson 18800229 -
flytt t. 18911106 t. Sjögerstad Bok 9 sid. 94, sedan 18951119 t. Skövde Land Bok 11 sid. 569
sedan 1897 Skövde Stad Bok 19 sid. 377, Bok 4 sid. 1645, flytt t. 19020325 N. Amerika

barn t. Katarina Lovisa :

Selma Konstantia Lundvall 18590818 i Götlanda - 19370220 i Björkäng Östra Kilen (hjärtfel)
Björkängs förs. Bok 6 sid. 315, sedan 8 sid. 272, flytt t. 1884 Söråsen, sedan Töreboda
gm 18930505 Gustaf Kilström 18590519 - 19320506 i Östra Kilen (lunginfl.)
Björkäng Bok 1 sid. 175, Bok 3 sid. 144, Bok 5 sid. 60, Bok 9 sid. 527, 1930 sid. 571
4 barn

Emma Kornelia 18630116 i Bäck - 19461202 i Björkäng
Björkängs förs. Bok 6 sid. 315, sedan 8 sid. 272, flytt t. 18901020 Utby Bok 15 sid. 78
gm 18901223 änklings Olof Jansson 18250920 i Ekby - 18980420 i Utby
flytt t. 18981128 Björkäng Bok 1 sid. 228, sedan Bok 3 sid. 218, Bok 6 sid. 231, Bok 13 sid. 543
1 barn

Hilda Nathalia 18680728 i Björkängs -
småskollärarinna

Maria Amalia 18740605 -

Anna Fredrika 18760925 - 19090519 i Björkängs Töreboda (bukhinneinfl.)

Andra generationen från mig räknat :

barn t. Carl August Settergren :

Anna Selinda Settergren 1874 - 1955
gm Rydahl

barn t. Christna Johansdotter :

Anna Mathilda Larsson (u.ä.) 18780519 i Säter -
Skövde Land Bok 11 sid. 656, flytt t. 18951115 N. Fågelås Bok 1 sid. 99, 1896 sid. 133, 1897 sid. 204
flytt t. 18991028 Skövde Land Bok 2 sid. 775, sedan N. Fågelås 19021024 Bok 1 sid. 222, sedan 202
gm 19021213 Karl Oskar Fransson 18780220 i Fågelås -
flytt t. 19091030 Tidaholm Bok 5 sid. 342, Bok 8 sid. 422, flytt t. 19161214 Agnetorp
inga barn

barn t. Alfred Settergren :

Karl Oskar Settergren 18800330 i Säter -
skomakare, Odensåker FB Bok 1 sid. 177, Bok 2 sid. 187, (flytt t. 1934 NB sid. 58)

Anna Viktoria 18820821 i Odensåker - (bor kvar 1934)
Odensåker FB Bok 1 sid. 177, Bok 2 sid. 187

Johan Josef Settergren 18840405 - 1964
byggnadssnickare, timmerman, Odensåker FB Bok 1 sid. 177, flytt t. 19111101 Lidingö Bok 7 sid. 1153
gm 19111209 Anna Matilda Andersson 18910530 på Värmdö - (bor kvar 1941)
flytt t. 19141212 Bok 7 sid. 1156, Bok 14 sid. 1523, sid. 1436, sid. 1515, Bok 22 sid. 1670
2 barn

Klas Herman 18860918 - (bor kvar 1934, tar över gården)
Odensåker FB Bok 1 sid. 177, Bok 2 sid. 187 Rör Lillegården
gm 19170525 Hilda Sofia Nilsson 18921213 i Böja -
2 barn

Beda Irene 18890112 -
Odensåker FB Bok 1 sid. 177, Bok 2 sid. 187, (flytt t. NB sid. 162, lysning m. ? 1934)

Gustaf Arvid 18910925 - (bodde kvar 1934)
Odensåker FB Bok 1 sid. 177, Bok 2 sid. 187

Emma Sofia 19940413 - (bor kvar 1934)
Odensåker FB Bok 1 sid. 177, Bok 2 sid. 187

barn t. Christina Lovisa Sundberg :

Lovisa Carolina 18820705 - 18821106

Hulda Christina Sundberg/Hagström 18840109 - (bodde kvar 1951)
flytt t. Lidköping 19041028 Bok 3 sid. 762, sedan sid. 770, sedan sid. 703
gm 19071226 verksatdsarb. Johan Marcus Gustafsson 18840417 i Mellby - 19350802 i Lidköping
flytt 1908 sid. 1368, 1911 sid. 1090, sedan Bok 11 sid 2014, Bok 8 sid. 750, sedan sid. 763
flytt 1917 t. Bok 15 sid. 3532, 1925 sid. 3527, 1929 Bok 22 sid. 2186, sedan Bok 32 sid. 926
2 barn

barn t. Hulda Karolina Sundberg :

Ellen Karolina Hagström 18901224 i Lars-Olofsgården, Kåpplunda - (bodde kvar 1936)
flytt t. 19130506 Örgryte, Göteborg Bok 15 sid. 385
flytt t. 19131128 Lidköping FB Bok 8 sid. 750, sedan Bok 9 sid. 1133
flytt t. 19160812 Medelplana Bok 2 sid. 42
gm 19160611 kalkarb. Gustaf Adolf Larsson 18910715 i Kil - (bodde kvar 1936)
flytt t. 19181119 sid. 137, sedan 19200904 t. Österplana Bok 6 sid. 299 Kolebäck Rännargården
7 barn

Johan Wilhelm 18930921 i Österplana - 18940207
Hanna Josefina 18960103 i Österplana - 18960331
Hilda Olivia Gertrud 18970711 - 18971210

barn t. Axel Vilhelm Larsson :

Johan Alfrid Larsson 18860726 i Medelplana -
stenbrytare, Bok 3 sid. 30, gm fränskilda Hulda Josefina Andersson 18870808 i Västerplana -
hustrun 2 barn i tidigare äktenskap, flytt t. 19331120 Bok 3 sid. 173
1 barn

Ester Maria Larsson 18930511 - (levde 1933)
Bok 3 sid. 30, sedan 1923 sid. 41, flytt t. 1926 sid. 184 Dalagård Rörmossen, Lilla Skogshyddan
gm 19241108 stenbrytare Axel Ivar Karlsson 18951030 i Medelplana - (levde 1933)

barn t. Katarina Charlotta Larsdotter :

Frans Georg 19900307 -
Medelplana Bok 2 sid. 204, flytt t. 19041118 Säfvared
sedan t. USA, tillbaka t. Medelplana, åter t. USA 19320212

Helga Lovisa 18911117 -
flytt t. 19081106 Skeby Bok 21 sid. 70, Bok 2 sid. 54, flytt t. Medelplana 19101021
Hulda Wilhelmina 19940402 - 19180801 (tumör)
flytt t. 19150115 Medelplana Bok 2 sid. 125

Hilda Charlotta Svensson 19960905 - (levde 1933)
flytt t. 19131231 Skeby Bok 2 sid. 54, 1918 sid. 32, sedan 19191031 Sunnersberg
gm 19190518 ladugårdskötare Axel Bertil Enström 18980424 i Sil - (levde 1933)
flytt t. 19201127 Alingsås Land Bok 3 sid. 306, sedan 19211128 Forshem Bok 3 sid. 70
sedan 19281109 Strö Bok 3 sid. 90, 19291213 Kinne Kleva Bok 4 sid. 99
sedan 19301113 Medelplana Bok 3 sid. 307
2 barn

Hanna Olivia Svensson 18990115 - (levde 1933)
flytt t. 19141111 Bok 2 sid. 97 fosterdotter hos August Brolin, flytt t. 19261007 Österplana Bok 6 sid. 273
gm 19260918 Gustav Natanael Pettersson 18980805 i Österplana - (levde 1933)
sedan flytt t. 19330324 Händene
2 barn

David Henry 19010503 -
Medelplana Bok 3 sid. 282 flytt t. 19260625 USA, tillbaka 19310615, flytt t. 19311212 Laxaby, Skåpenäs

Märta Magdalena 19031229 - 19040721

Sven Wilhelm 19050810 - (bodde kvar 1933)
kalkarbetare, Medelplana Bok 3 sid. 282

barn t. Wendla Wilhelmina Holmgren Nestius :

Ernst Olof (Olle) Bogislaus Nestius 1891 - 1941
kontorschef

barn t. Maria Holmgren Johansson :

Hilma Johansson (o.ä.) 1881 i Mörkö - 1921 i Stockholm, Oscar (influenta)
tjänarinna, ogift

Birger Johansson 1889 i Stockholm - (flytt t. 1912 N. Amerika)

Gustaf 1899 i Yxnared - 1912 Örtomta (hjärtfel, difteri)

barn t. Johan Holmgren :

MF Karl Gustaf Holmgren 19010422 i Stockholm - 19710129 i Skövde
gm **MM Ebba Ingeborg Johansson** 19011004 i Ullervad - 19971127 i Skövde

Johan (John) Martin Holmgren 19021222 i Stockholm - 19811231 i Västerås
gm Hagar 1902 - 1981
2 barn

Anna Christina 19040324 i Ullervad - 19300121 i Ullervad (barnsäng)
gm 19270501 Nils Oskar Fröjd 18990602 i Fägre -

barn t. Carl Johan Blomqvist :

Otto Gilbert 18870409 i Österplana -
Österplana Bok 2 sid. 75, flytt t. 19031113 Källby, sedan 19060205 N. Amerika

Anna Emerentia 18880904 i Österplana -
Österplana Bok 2 sid. 75, flytt t. 19031113 Skeby, sedan 19070402 N. Amerika

Maria Viktoria 18900622 i Möckleby -
Österplana Bok 2 sid. 75, flytt t. 19061109 Skeby, sedan 19070626 N. Amerika

Karl Gustaf 18920616 i Misterhult -
Österplana Bok 2 sid. 75, flytt t. 19070707 N. Amerika

Johan Albin Blomqvist 18931027 i Misterhult - 1982
Österplana Bok 2 sid. 75, flytt t. 19070707 N. Amerika

Hjalmar Engelbrekt 18950730 -
Österplana Bok 2 sid. 75, flytt t. 19070707 N. Amerika

Helga Cecilia Elisabet 18980105 i Medelplana -
Österplana Bok 2 sid. 75, flytt t. 19070707 N. Amerika

Josef Alexander 18991213 i Österplana -
Österplana Bok 2 sid. 75, flytt t. 19070707 N. Amerika

Nils Gottfrid 19010922 - 19070125

Frits Birger Natanael 19030923 - 19060303

Sven Elfving 19050717 i Österplana -
Österplana Bok 2 sid. 75, flytt t. 19070707 N. Amerika

barn t. Anna Greta Gustafsdotter :

Ellen Maria Karlsdotter 18850403 i Medelplana -

tjänarinna, Medelplana Bok 1 sid. 186, flytt t. 19021017 Roma Bok 2 sid. 238
sedan 1912 t. Visby Dom Bok 19 sid. 1003, 19130523 t. Göteborg Haga Bok 30 sid. 513
flytt t. 19191003 Askim Bok 2 sid. 142, Bok 4 sid. 365, 19210916 Örgryte Bok 22 sid. 3074
sedan 19251015 Domkyrko Bok 54 sid. 2639, 19320112 Annedal sid. 3689 (ej tillgänglig)

Gustaf Adolf (Svensson) Karlsson 18861029 - (bodde kvar 1933)
Medelplana Bok 1 sid. 164 flytt t. 19031023 Säfvared, sedan 19071119 Österplana Bok 2 sid. 199
cem. arb. 19110324 Medelplana Bok 2 sid. 176, sedan 19161106 sid. 118, Bok 3 sid. 189, sid. 275
gm 19141013 Ada Natalia Andersson 18920906 i Medelplana - (bodde kvar 1933)
2 barn

Karl Josef 18871222 - 18920216

Frans Henrik Svensson 18890924 -
Medelplana Bok 2 sid. 164, flytt t. 19041115 Västerplana Bok 1 sid. 1, 1905 sid. 47
sedan 19061029 Hangelösa Bok 1 sid. 80, sedan 1907 Källby Bok 1 sid. 68, 19090201 N. Amerika

Hildur Elisabeth Karlsson 18910313 - (bodde i Nylöse 1951)
Medelplana Bok 2 sid. 175, flytt t. 19071029 Källby Bok 1 sid. 109, 19080722 sid. 43
19081105 t. Skeby Bok 1 sid. 24, sedan 1909 sid. 40, 19101021 Säfvared Bok 1 sid. 144, Bok 2 sid. 71
Skeby 19121026 Bok 2 sid. 42, 1914 sid. 38, 1915 sid. 31, 19151024 t. Gbg Gamlestans Bok 10 sid. 2103
gm 19151024 Axel Verner Ferdinandsson 18861013 i Torsö - (bodde i Nylöse 1951)
1920 Bok 12 sid. 25, Bok 22 sid. 11, flytt t. 19510101 Nylöse
2 barn

Anna Josefina Svensson 18930424 - (levde 1951)
Medelplana Bok 2 sid. 175, flytt t. 19081111 Skara Bok 1 sid. 256, Bok 5 sid. 266, 19101123 Bok 6 sid. 709
sedan 19151105 Lidköping Bok 12 sid. 2442, 1916 sid. 2461, 1917 Bok 7 sid. 187, 1918 Bok 8 sid. 658
gm 19181101 åkeriarb. Karl Gustaf Klasson 18950815 i Lidköping - 19240508 (självord hängning)
omgift 19250621 m. Gustaf Natanael Andersson 18740331 i Trässberg - 19410508 i Lidköping
flytt t. 1925 Bok 8 sid. 693, 1927 sid. 532, 19290402 Bok 10 sid. 1319, Bok 21 sid. 1932, Bok 20 sid. 1205
sedan 1934 Bok 23 sid. 2477, 1935 Bok 21 sid. 1616, 1936 Bok 25 sid. 3431, 1938 Bok sid. 3097
sedan 1941 Bok 31 sid. 660
3 barn

Olga Lovisa Karlsson 18940822 -
Medelplana Bok 2 sid. 175, flytt t. 19121025 Källby Bok 2 sid. 78, sedan 1913 Skeby Bok 2 sid. 2
1915 sid. 31, 1916 sid. 33, flytt t. 19191106 Medelplana Bok 2 sid. 131, Skeby 19211122 Bok 2 sid. 70
19230108 Västerplana Bok 1 sid. 61, 1924 sid. 54, 1925 sid. 9, flytt 19301113 Hovby

Sven Otto Natanael 18960103 - 18970314

Nina Alfrida Ingeborg 18991020 -
Medelplana Bok 3 sid. 263, flytt t. 19221017 Forshem Bok 3 sid. 181
gm 19220922 slaktare Johan Arvid Andersson 18970118 i Medelplana -
flytt t. 19241110 Göteborg Domkyrko, 19251030 Kristine sid. 905 (ej tillgänglig)
2 barn

Axel Teodor 19001020 - 19001216

Elvira Karolina 19011123 -
Medelplana Bok 2 sid. 175, flytt t. 19161218 Lidköping

Nils Herbert 19050504 - 19051119

Karin Linnea Svensson 19070409 -
Medelplana Bok 3 sid. 263, flytt t. 19241114 Lidköping Bok 11 sid. 1924, 19251231 Bok 10 sid. 1575
1927 Bok 7 sid. 10, 1928 Bok 12 sid. 2335, 1929 Bok 25 sid. 3387, 1932 Bok 17 sid. 363, 1938 sid. 355
flytt t. Bok 23 sid. 2590, gm änkling sockerbr.arb. Karl Birger Hägg 18870915 i Hägerstad -
Harald Vilhelm 19080603 - (bodde kvar 1933)
Medelplana Bok 3 sid. 263

barn t. Hanna Larsson Gustafsson :

Elsa Maria Alfrida 19000905 i Medelplana - 19161218 (lungot)

Astrid Laura Linnea Gustavsson 19080115 - 1989 (bodde kvar 1933)
hushållerska gm Persson
Medelplana Bok 2 sid. 172, Bok 3 sid. 258, sedan 1925 sid. 105, 1 barn

Margit Viola Elisabeth 19131019 - (bodde kvar 1933)
Medelplana Bok 2 sid. 172, sedan 1925 sid. 105

barn t. Selma Konstatia Lundvall Kilström :

Gustaf Bertil Kilström 18950816 -
Björkäng, Bok 5 sid. 60, flytt t. 19161231 Ramundaboda, Örebro län

Ernst Torsten 18970312 - 19151204 (tarmvred)

Arvid Elias Kilström 18990117 - 1948
Björkäng, Bok 5 sid. 60, Bok 9 sid. 527, flytt 19300930 Göteborg, Christine sid. 1509, stationskarl

Berta Thora Arvida 19010206 -
Björkäng, Bok 5 sid. 60, Bok 9 sid. 527, 1930 sid. 571, flytt t. 19311205 Töreboda

barn t. Emma Kornelia Lundvall :

Olof Emanuel Jansson 18920524 i Utby -
Björkäng Bok 1 sid. 228, sedan Bok 3 sid. 218
gm 19160827 Hilma Gustafva Holm 18930423 i Nebraska -
sedan Bok 6 sid. 231, Bok 8 sid. 241, Bok 13 sid. 543, 3 barn

Första generationen från mig räknat :

barn t. Anna Selinda Settergren Rydahl :

Clary Emilia Rydahl 1911 - 2002
handelsbiträde, gm Larsson
1 barn ?

barn t. Johan Josef Settergran :

Mary Anna Linnea Settergren 19120418 Kungsholmen - 1970
Lidingö Bok 22 sid. 1670, flytt 1932 sid. 1643,
gm 19320927 Suska Smoliansky, musiker 18940717 i Kiev - 19721125 i Saltsjö-Boo
flytt t. 19321015 Visby Domkyrko Bok 28 sid. 1676, flytt t. 19341121 Södertälje Stad Bok 75 sid. 4120
sedan 19351008 Motala Stad Bok 47 sid. 486
1 barn ?

Josef Arne 19140919 i Lidingö - (bor kvar 1941)
byggnadsarb. Lidingö Bok 22 sid. 1670

barn t. Clas Herman Settergren :

Gunborg Maria Settergren 19180327 i Låstad -

Karl-Erik 19210703 i Binneberg -

barn t. Hulda Christina Hagström :

Thelmi Viola 19090325 i Lidköping - (bodde kvar 1952)
handelsbiträde, Bok 22 sid. 2186, flytt t. 19350126 Västervik Bok 14 sid. 4562
gm 19341226 ingenjör Bror Hilding Wahlstedt 19051228 i Näsby, Örebro - (bodde kvar 1952)
3 barn
Ebba Linnea Axelia i Lidköping 19101229 - (bodde kvar 1951)
telefonist, Bok 22 sid. 2186, 1941 bok 29 sid. 4804, sedan Bok 32 sid. 926
gm 19400218 tj.man Johan Erik Dickmar 19130519 i Karl Johan Göteborg - (bodde kvar 1951)
1 barn

barn t. Ellen Karolina Hagström :

Elsa Judit Arvida u.äkt. 19130604 i Örgryte -
flytt t. 1930 Österplana Bok 6 sid. 185, sedan t. Kinne Vedum 19310327 Bok 3 sid. 84
sedan flytt t. 19321109 Fullösa

Sven Allan 19160728 - Medelplana - 19161001

Hulda Svea Margareta 19180716 -

Dagmar Alice Ingegerd 19200718 i Österplana -

Karin Gretchen Hillevi 19231027 -

Anna Gunborg Maria 19260527 - 19260529

Lars Gunnar Ossian 19281216 -

barn t. Johan Alfrid Larsson :

Dagny Hulda Matilda Larsson 19231226 i Medelplana -

barn t. Hilda Charlotta Svensson :

Georg Valter Ingvar Enström (u.ä.) 19190323 i Medelplana - 19200414 i Sunnersberg

Bertil Ingvar Enström 19210205 i Östra Bodarne - (bodde kvar 1933)
Medelplana Bok 3 sid. 307

barn t. Hanna Olivia Pettersson :

Helfrid Elisabeth Pettersson 19261006 i Österplana -

Bernard Natanael 19271218 i Österplana -

barn t. Olle Nestius :

Solveig Margareta Wilhelmina Nestius/Hollstedt 1919 - 2004
kontorist, gm Hollstedt
1 barn ?

barn t. Gustaf Holmgren :

Karl Sven Ingmar 19250917 i Lerdala - 20131229 i Lerdala
handlare, gm Märta ? 1940 -
2 barn

Lars Erik Gustaf 19270106 i Lerdala - 20151227 i Täby
ingenjör, gm Stella ?
1 barn

Ebba Ingrid Margareta (Tullan) 19280319 i Lerdala - 202002 i Göteborg
socioonom, gm Henry Hansson
3 barn

M Barbro Kerstin Ingeborg 19320107 i Lerdala - 20061016 i Göteborg (cancer)
lärare, gm Bertil Petrén
3 barn

Jan Olof Mauritz 19370417 i Mariestad -
arkitekt, gm Yvonne ?
3 barn

barn t. John Holmgren :

Bo Martin Holmgren 19410415 i Göteborg -
3 barn

Ulla Elisabeth Holmgren (Lignell) 19480303 i Arboga -
2 barn

barn t. Gustaf Adolf :

Ingeborg Elisabeth 19160228 i Medelplana -

Gustaf Birger 19211212 -

barn t. Hildur Elisabeth Karlsson :

Värnhild Maria Elisabeth Ferdinandsson 19160420 i Gamlestan -
Gamlestans 1920 Bok 22 sid. 11, flytt t. 1942 Bok 42 sid 6643, överförd t. Härlanda 19510101
gm 19420503 kontorist Stig Bertil Niklasson 19150823 i Domkyrko -
1 barn

Aina Elvira Axelia 19170606 -
Gamlestans 1920 Bok 22 sid. 11, flytt t. 19321231 Lerum Bok 8 sid. 649
19330907 t. Gamlestads Bok 30 sid. 3436, flytt 1937 Bok 37 sid. 4928, överförd 19510101 t. Nylöse
gm 19371030 Erik Gunnar Mattsson 19140923 i Trollhättan -
2 barn

barn t. Anna Josefina Svensson Klasson :

Maj-Britt 19190123 i Lidköping - 19190324

Nils Gustaf Klasson 19220615 i Lidköping -
Lidköping Bok 25 sid 3431, flytt. 19381020 Alingsås

Bertil Gustaf Andersson (i nya äktenskapet) 19300619 i Lidköping -
Lidköping 1941 Bok 31 sid. 660, flytt 19470324 Lackalänga, Malmöhus

barn t. Nina Alfrida Ingeborg Karlsson :

John Holger Arvidsson 19221110 i Forshem -

Valborg Ann-Marie Arvidsson 19241106 i Domkyrko -

barn t. Albin Blomqvist :

Marvin Robert Blomqvist 1930 -
musikdirektör, sångare (släktforskare)

barn t. Astrid Gustavsson Persson :

Gun Asta Marianne Persson (u.ä.) 19310530 i Lidköping -
journalist gm Ljungblom (fader sockerbruksarb. Göte Anders August Sandberg i Söne)
1 barn ?

barn t. Arvid Kilstrom :

Inger Marianne Kihlström 1938 -
gm ? Holm, släktforskare i Alingsås
1 barn ?

barn t. Olof Emanuel Jansson :

Sven Olof Jansson 19170529 i Björkäng Töreboda -
flytt t. 1941 Bok 13 sid. 434

Nils Emanuel 19210410 -
Karl Erik 19240208 -

Min generation :

barn t. Clary Emilia Rydahl Larsson :

Helene Margareta Larsson 1952 -
DNA-analytiker, släktforskare gm Hamilton

barn t. Mary Settergren Smoliansky :

Gunnar Smoliansky 19330711 i Visby - 20191212 i Salsjö-Boo
gm Nannie Porres
fotograf, pappa t. Peter (musiker, trummis i Eldkvarn) 19621216 -

barn t. Thelmi Viola Wahlstedt :

Ulf Hilding Wahlstedt 19370727 i Västervik -

Ulla Viola Margareta 19410120 -

Karin Anna Lena 19450726 -

barn t. Ebba Linnea Axelia Dickmar :

Ann-Britt 19430616 i Lidköping -

barn t. Solveig Nestius Hollstedt :

Claes Olof Gustav Hollstedt 1946 -
psykiatriker, chefsöverläkare

barn t. Sven och Märta Holmgren (mina kusiner) :

Anna-Karin Ingeborg Henry 19670214 i Lerdala -
Ebba Karin Margareta Schnitzler 19700513 i Lerdala -

barn t. Lars och Stella Holmgren (min kusin) :

Johan Holmgren 1969 -

barn t. Tullan och Henry Hansson (mina kusiner) :

Anna Jonna Sandell 19580322 -
Ebba Gisela Lindahl 19600722 -
Karl Hampus Hansson 196400103 -

barn t. Jan och Yvonne Holmgren (mina kusiner) :

Anne Sophie Hindmo 19581109 -
Anna Pia Holmgren 19620821 -
Marit Maria Thysell 19640114 -

barn t. Bo Holmgren :

Bo Johan Anders Hyse 1971 -
Åsa Caroline Elisabeth 1974 - 1987
Sara Maria Carolina Mill 1977 -

barn t. Ulla Holmgren :

Anna Elisabeth Lignell 1974 -
Ulla Karin 1977 -
Ingrid Maria 1983 -

barn t. Värnhild Maria Elisabeth Ferdinandsson :

Lars Håkan Bertil Niklasson 19440511 i Gamlestan -

barn t. Aina Elvira Axelia Ferdinandsson :

Sture Gunnar Mattsson 19380106 i Gamlestan -

Hans Erik Mattsson 19440117 i Gamlestan -

barn t. Gun Persson Ljungblom :

Gun Katrin Ljungblom 1967 -
krögare på Läckö Vårdshus

barn t. Inger Kilström Holm :

Arne Holm 19611222 i Alingsås -
trestegshoppare, förste svensk över 17 meter, pers. rekord 17.05

extra (morfars morfars släkt)

Fem generationer bakåt i tiden :

MF MF F Sven Anderson 17961024 i Leksberg - 18490720 i Lugnås
torpare, gm 18230312 **MF MF M Ingrid Nilsdotter** 17961220 i Ek - 18681123 i Lugnås
3 barn

Fjärde generationen från mig räknat :

barn t. Sven Andersson :

Anders Gustaf Svenson 18230906 i Lugnås - 18610510 i Lugnås
torpare, gm Maria Stina Magnusdotter 18180304 i Lugnås - 18940102 i Lugnås
5 barn

Maja Cajsa Svensdotter 18290427 i Lugnås - 19051109 i Stenum
gm 18550415 lantbrukare Erik Andersson 18230708 i Forshem -
2 barn

MF MF Johannes (Johan) Svenson 18320505 i Lugnås - 19000120 i Lugnås
gm 18611018 **MF MM Anna Maja Jonsdotter** 18350227 i Skälvum - 19270327 i Hassle
5 barn

Tredje generationen från mig räknat :

barn t. Anders Svensson :

Lovisa Andersdotter 18460825 i Lugnås -
flytt t. 18641021 Vedum Bok 9 sid. 104, sedan 1865 sid. 56, 1866 t. Björstorp Bok 12 sid. 109
flytt t. 1869 Skara Bok 25 sid. 10, sedan 18701104 Bok 24 sid. 196, 1871 sid. 491
gm 18711105 Lars Johan Andersson 18471004 i Lidköping -
sedan Bok 27 sid. 17, Bok 28 sid. 18, Bok 34 sid. 815, sedan sid. 817, Bok 2 sid. 473, Bok 6 sid. 474
5 barn

Inga Maria (Maja) Andersdotter 18480227 -
flytt t. 18661022 Vinköl, flytt 1869 t. Skara Bok 25 sid. 10, sedan Bok 27 sid. 10, 18761024 Bok 26 sid. 42
sedan sid. 56 gm 18771104 Arb. Sven Johan (Johansson) Svensson 18451212 i Källby -
flytt t. 1879 Bok 27 sid. 27, Bok 28 sid. 31, 1881 sid. 103, flytt 1886 Bok 29 sid. 207, Bok 34 sid. 733
sedan Bok 33 sid. 569, sid 566b, sedan Bok 2 sid. 550, flytt t. 19031023 Varnhem
4 barn

Lotta 18511101 - 18521202

Johannes 18540108 -
flytt t. 1867 Marum

Lotta 18580927 -
flytt t. 18801019 Marum

barn t. Maja Cajsa Svensdotter Andersson :

Anna Cajsa 18581117 -

barn t. Johan Svensson :

Johan Johanson 18621212 i Lugnås - 19371210 i Axvall
bryggeriarbetare och ölutkörare
bodde i Kinne-Vedum, Eggby, Skånings-Åsaka, Öglunda, Varnhem och Axvall

Emil (Svenson) Källström 18650710 i Kinne-Vedum - 19550507 i Hassle
dräng, arrendator, torpare, hemmansägare

Anna Mathilda Svenson 18680111 i Kinne-Vedum - 19610324 i Battle Creek, Michigan
gm 18891011 Aron Vilhelm Hildebrand, skomakare 18620715 i Öglunda - ?
flytt t. 18910303 Chicago, N. Amerika
5 barn

MF M Hilma Kristina (Svenson) Holmgren (se ovan)

Gustaf Svenson 18780225 i Eggby - 18791010

Andra generationen från mig räknat :

barn t. Lovisa Andersdotter :

Anna (Andersson) Kjellén 18730414 i Skara -
Bok 1 sid. 283, småskollärarinna, flytt t. 18980212 Söne, sedan 1901115 Göteborg Kristine

Maria Andersson 18760313 - (bodde kvar 1935)
piga, flytt t. 18961013 Skälvum Bok 1 sid. 7, sedan 19001023 Skara Bok 2 sid. 586, 1901 Bok 1 sid. 282
sedan 1905115 Bok 1 sid. 261, flytt t. 19060720 Falköping Bok 4 sid. 523, 1908 t. sid. 787
gm 19060527 skomakare Frans Gustaf Rehn 18790205 i S. Kyrkotorp - (bodde kvar 1935)
flytt 19100413 Björkängs Bok 4 sid. 550, sedan Skara stad 19101014 Bok 6 sid. 484, 1911118 sid. 413
sedan 1914111 Bok 5 sid. 109, Bok 11 sid. 110 (Skolgatan 9)
2 barn

Elisabeth 18781119 -
flytt t. 18971021 Lidköping

Josef 18810916 -
biträde, flytt t. 1904 Bok 1 sid. 283, sedan 19060227 Hakarp, Jönköping

Ester Lovisa (Andersson) Gustafsson 18861010 i Skara - (bor kvar 1935)
Bok 2 sid. 473, Bok 6 sid. 474, flytt t. 1912114 Bok 5 sid. 150
gm 19120915 skomakare Karl Oskar Gustafsson 18850309 i Torbjörnstorp - 19210618 i Falköping
flytt t. 19131117 Bok 6 sid. 481, sedan 19161104 t. Falköping Bok 7 sid. 1014, 1919 Bok 5 sid. 333
skofabr.arb. flytt t. 19211119 Skara Bok 12 sid. 555, sedan 19331116 sid. 257, 19351111 Bok 14 sid. 1248
3 barn

barn t. Maja Andersdotter :

Elsa Charlotta Svensson 18780912 i Skara -
Bok 2 sid. 550 flytt t. 19020912 N. Amerika

Johan David 18800906 i Skara -
Bok 2 sid. 550 flytt t. 19030508 Göteborg Domkyrko

Karl Martin 18821110 i Skara -
Bok 2 sid. 550 flytt t. 19031023 Varnhem

Eva Maria 18841224 i Skara -
Bok 2 sid. 550 flytt t. 19031023 Varnhem

barn t. Anna Mathilda Svensson Hildebrand :

Märta Evelina 18900501 i Öglunda -

Martin William Sr 1892 i Chicago - 1958
kiropraktor

Martha Elizabeth 1894 - 1977
gm Shopoff

Gustave Eugene 1897 - 1950
skulptör, konstnär

Arvid Ferdinand 1900 - 1974
hantverkare

barn t. Emil Svensson Källström :

Agnes Ingeborg 1897 - 1969
gm lantbrukare Arvid Svensson, 2 barn

Elin Helena 1898 - 1990
gm handlare Harald Karlsson 1 barn

Märta Emilia 1901 - 2001
gm lantbrukare Erik Andersson 2 barn

Elisabeth Maria 1910 - 1996
gm slipare Holger Friberg

Greta Viola 1912 - 1996
gm sågmästare Hans Lindberg, 1 barn

Kristina Linnea 1915 - 2001
gm charkuterist Verner Svensson, 3 barn

Första generationen från mig räknat :

barn t. Maria Andersson :

Berta Maria 19070425 i Falköping - (bodde kvar 1935)
Skara Bok 11 sid. 110

Anders Gustaf 19150101 i Skara - 19150104

barn t. Ester Lovisa Andersson :

Karl Erik Gustafsson 19130601 i Skara -
bageriarb. Skara Bok 12 sid. 555, sedan 19331116 sid. 257, 19351111 Bok 14 sid. 1248
gm 19360411 Alva Ifania Söderberg 19120915 i Malmö -

Anna Britta 19140722 - 19150620

Bengt Sture Andersson (u.ä.) 19230427 - 19240511

barn t. Martin W. Hildebrand Sr :

Martin W. Jr 1921 - 2006, bankman

barn t. Martha Hildebrand Shopoff :

David 1919 - 1969
journalist
Robert William (Bob) 1922 - 1993
direktör

barn t. Gustave Hildebrand :

Anna Margret 1932 -
gm Weese
Grant E. 1934 -
arkitekt, konstprofessor

Min generation :

barn t. Martin W Hildebrand Jr :

Gary Lee 1951 - 2015
värderingsman
Gail Linnea 1955 -
gm Mullen, tandhygienist

barn t. Bob Shopoff :

Jeffrey (Jeff) 1944 -
advokat
Stephen (Steve) Robert 1947 -
fastighetsmäklare
Thomas (Tom) Courtney 1951 -
garagist, bilförsäljare
William (Bill) Anthony 1955 -
företagsdirektör

barn t. Grant Hildebrand :

Peter Hildebrand 1964 -
konstnär

sammanlagt antal personer : 295

för tidigt avlidna (innan 30) : 12
spädbarnsdöd : 24
"psykiska problem" : 1
"klammeri med rättvisan" : 1
emigrerade : 23
järnvägare : 1

BILAGA 4 (mormors släkt)

Fjärde generationen från mig räknat :

MM FF Johannes Petterson 17980313 i Ullervad - 18591209 i Nolgården, Ullervad
gm 18300520 MM FM Christina Jonsdotter 18110202 i Sörgården, Ullervad - 18810310 i Nolgården
FB Bok 10 (1851-1859) sid. 68
10 barn

Tredje generationen från mig räknat :

barn t. Johannes :

1. Maja Stina Johansdotter 18310910 - 18960307 i Sunnerkälla, Svenneby
flytt t. Hjälsstad 18560607, gm 18551007 Jonas Johanson 18280329 i Siggetorp - 19120215 i Sunnerkälla
Bok 7 sid. 294, sedan Svenneby Bok 4 sid. 92, sedan sid. 101 Sunnerkälla, Bok 5 sid. 78, Bok 6 sid. 89
sedan FB Bok 1 sid. 103
9 barn

2. Brita Kajsa 18340615 - 18680530 i Mellangården, Eklunda

3. Per Johan (Johanson) Lundin 18361223 i Ullervad - 19181210 i Nolgården, Ullervad
flytt t. 18851012 Lyrestad, flytt t. 19031002 Eklunda Nolgård

4. Gustafva 18390826 - 18940320 i Ekeskog
flytt t. 18650412 Utby Jon Enkasgård FB Bok 12 sid. 79
gm 18651203 Lars Johan Johanson 18340221 - ?
flytt t. 18690504 Eklunda Mellang. Ullervad, sedan 1872 Grisetorp Brunnsberg Gård Bok 12 sid. 57
flytt t. 18741024 Bellefors ???
3 barn

5. Johanna 18420410 - 19010128 i Hjälsstad

flytt t. 18680405 Hjälsstad FB Bok 9 sid.63
gm 18680503 Anders Peter Nilson 18440121 i Hjälsstad - 19090525
2 barn

6. Ingeborg 18440808 - 18740924 i Utby
flytt t. 18690414 Utby Jon Enkasg. FB Bok 13 sid. 32
gm 18690413 August Johanson 18471102 - ?
1 barn

7. Hedvig Sofia 18480717 - 19011014 (dränkt sig själv i Tidan vid vistelse på Mariestads lasarett)
förklarad sinnessjuk av läkare för att få kristlig begravning

8. Otto 18510404 - 18541208

9. Thilda 18540105 - 19331024 i Ullervad Kristinehamn
gm 18850529 Anders Verner Settervall 19590818 i Ullervad - 19210527 i Utby
flytt t. Erikstorp FB Bok 14 sid. 18, flytt t. 18900901 Hassle Bok 18 sid. 47 Hasslerör Bredegården
flytt t. 19040413 Ullervad Bok 1 sid. 5, sedan 19051006 till Utby Bok 1 sid.138 Jula Ebbetorp
flytt 19240620 Ullervad Bok 3 sid 287
5 barn

10. MM F Sven Johanson 18570106 i Ullervad - 19231229 i Ullervad
gm 18990501 **MM M Johanna (Hanna) Lovisa Eklund** 18701209 i Ransberg - 19480825 i Ullervad
Eklunda Nolgård FB Bok 1 1902-1914 sid. 45
7 barn

Andra generationen från mig räknat :

barn t. Maja Stina Johannesdotter :

Johan August 18561029 i Svenneby, Sunnerkälla - 18570209 (feber)

Mathilda Johansdotter 18571122 -
flytt t. 18861109 Fäged

Astrid 18590826 - 18591222 (utslag)

Christina Johansdotter 18610417 -
flytt t. 18890818 Hjälsstad

Hedvig 18630524 - 18900505

Lovisa Johansson 18641224 - 19230703
Svenneby Bok 1 sid. 103, sinnessjuk, intagen på Kristinehamns Hospital 19040817
1 "gossebarn" u.ä. född och död 19040319

Sophia no.1 18670712 - 18671120 (kikhosta)

Sophia no. 2 Johansson 18691029 - (bor kvar i Sunnerkälla 1948)
Svenneby Bok 1 sid. 103, Bok 2 sid. 119, hemmansägare, förklarad omyndig 19120311
2 barn

Lars Johan 18710609 - 18741005

barn t. Gustafva Johannesdotter :

Kristina Adolfinä Larsdotter 18661229 i Utby -

Maria Ingeborg 18690322 -

Johannes 18710615 i Ullervad - 18721116

barn t. Johanna Johannesdotter Nilsson :

Amalia Elisabeth Nilsson 18740420 -
flytt t. 19071112 Mariestad Tomt 147/Hyddan FB Bok 18 sid. 940 (bor kvar ensam i huset 1947)

Emil Gottfrid 18780723 - 19120525 i Hjälsstad (tuberkolos)
gm 19060531 Vendela Olivia Olofsson 18840101 i Svenneby -

barn t. Ingeborg Johannesdotter :

Alfrida Ingeborg Augustdotter 18700629 i Utby - 18710506

barn t. Thilda Johannesdotter Settervall :

Anders Theodor Settervall 18851104 -
flytt t. 19040826 Skövde stad, tillbaka i Utby 19080107, flytt t. 19250107 Örebro Olaus Petri
inspektör, flytt t. 19300107 Ullervad Kristinehamn Bok 2 sid. 270
flytt t. 19371210 Linköpings Domkyrkoförs.

Esther Catarina 18870315 - 19410713 i Ullervad
19220529 förklarad ommyndig, flytt Ullervad Bok 2 sid.270, flytt 1934 t. Bok 3 sid344 Älderdomshemmet

Erik Verner Zettervall 18880718 -
gm 19161104 Charlotta Kristina Lycken 18930512 i Utby -
flytt t. 1922 Bok 2 sid. 131, sedan 19240620 Ullervad Bok 2 sid. 40 Nolgården
direktör flytt t. 19320814 Utby Bok 3 sid.18 --Fabriken, flytt t. 19371024 Grava Bok17 sid.455 Östra Torp
4 barn

Stina Ingeborg 18900112 -
gm 19151127 Axel Edvard Almén 18890524 i Utby -
flytt t. 19151202 Bok 1 sid. 75 Bok 2 sid. 66, flytt 19180314 sid. 35 Olof Jonsgården, Bok 3 sid. 133
5 barn

Hildur Matilda 18910917 -
gm 19231019 Anton Bertil Almén 18990810 i Utby -
flytt t. Utby Bok 2 sid. 74 Lars Siggegård, flytt t. 19291115 Älgårås Bok 5 sid. 109
flytt t. 19411119 Bok 5 sid. Hagelberg förs. Fredrikshall
4 barn

Sven Arthur 18920521 - 18940112

Alma Cornelia 18930703 -
flytt t. 19240620 Ullervad Kristinehamn Bok 2 sid. 20
sedan 1934 hyr hos Karl Johan Holmgren Karlsro Bok 3 sid. 288

barn t. Sven Johansson :

Arvid Harald 19000627 i Ullervad - 19290608 i Kristinehamn
FB bok 2 sid. 40 sinnessjuk, förklarad ommyndig 19240115, satt på undantag Kristinehamn 19271024

MMEbba Ingeborg 19011004 i Ullervad - 19971127 i Skövde
gm 19241220 **MF** Gustaf Holmgren flytt t. 19241229 Lerdala

Sven Georg Folke 19030508 i Ullervad - 19700413 i Nolgården
bodde i ett undantagstorpet Stockholm med sina två bröder Erik och Karl runt 1965

Hans Johan Rudolf 19050313 - 19120218 (hjärtfel, jag är döpt till Johan efter Kerstins morbror)
John Erik Hugo 19061029 i Ullervad - 19971024 i Nolgården

Karl Torsten 19090223 i Ullervad - 19861122 i Nolgården
flytt t. 19481024 Töreboda, sedan tillbaka t. Nolgården

Anna Kristina (Stina) 19120725 i Ullervad - 19880706 i Esbjörnsgården, Ullervad
gm 19380604 John Erik Skogsberg 19120826 i Ullervad - 19990602 i Ullervad
FB Bok 3 sid. 55 flytt t. 19381104 Mariestad, sedan tillbaka t. Nolgård, Ullervad

Första generationen från mig räknat :

barn t. Sophia Johansson :

Anna (u.ä) 19010201 i Svenneby - 19010208

Ingrid Maria (u.ä.) 19021009 -

Svenneby Bok 2 sid. 119, sinnesslö, förklarad omyndig 19240828, intagen på hem 19461107

barn t. Erik Verner Zettervall :

Karin Maria Zettervall 19170814 i Utby -

flytt t. 19380926 Fors, Jämtland

Anders Börje 19200215 -

flytt t. 19380822 Karlstad, sedan 19480924 Nedre Ullerud (Deje)

Erik Gösta 19211228 - 19470617 i Grava, Östra Torp
kontorist

Karl Rune 19250426 -

studerande, flytt t. 19421014 Linköpings Domkyrkoförs.

tandtekniker, tillbaka 19470531

barn t. Stina Ingeborg Zettervall Almén :

Margareta Kristina 19160614 i Utby -

flytt t. 19401015 Leksberg

Ingrid Maria 19180902 -

Lars Olof Ingmar 19220409 -

flytt t. 19411107 Gamlestaden Göteborg

Margit Viktoria 19250312 -

Ulla Britta 19290814 -

barn t. Hildur Matilda Zettervall Almén :

Karl Erik Vilhelm 19250127 i Utby -

John Edvard 19260401 -

Bertil Ingvar 19320429 i Mariestad -

Birgit Kristina 19350407 i Ålgårås -

barn t. Ebba Johansson Holmgren : (se Bilaga 3)

barn t. Stina och Erik Skogsberg :

Sven Rune Skogsberg 19421202 i Mariestad -

gm Alva ?? 19400618 -

Stig Anders Skogsberg 19470326 i Mariestad -

gm Birgitta ?? 19391129 -

Min generation : ingen

extra (mormors mormors släkt)

Fem generationer bakåt i tiden :

MM MM F Anders Gustaf Lundgren 18200307 i Åstabolet, Ransberg - 18821003 i Åstabolet

torpare, gm **MM MM M Maria Jonasdotter** 18201001 i Sörgården, Ullervad - 19080507 i Åstabolet

HF Bok 9 sid. 28, Bok 10 sid. 36

OBS - Maria är syster till **MM FM Christina Jonsdotter** 18110202 - 18810310 (se ovan)

6 barn

Fjärde generationen från mig räknat :

barn t. Anders Gustaf :

MM MM Maria Christina Lundgren 18460316 i Åstabolet - 18880601 i Fagersanna
flytt 1867 t. Kråkhult, Bondetorp Bok 9 sid. 321, Bok 10 sid. 501
gm 18671231 **MM MF Johan August Eklund** 18440314 i Kulebäck - 19160722 i Mölltorp
flytt t. 1875 Bok 10 sid. 436 Fagersanna, Mohagen, Bok 12 sid. 593
flytt t. 18991103 Mölltorp, Stenkullen Bok 1 sid. 19, sedan Bok 3 sid. 569
9 barn

Nils Johan Lundgren 18471218 - 19131016 St. Kråkhult, Blombäcka
gm Maria Christina Johansdotter 18461225 i Bellefors - 19151113 i Blombäcka
flytt t. 1873 Bok 10 sid. 506 Stora Kråkhult, sedan Bok 12 sid. 694

Carl Edvard 18500627 - 19310309
flytt t. 18831005 Brevik Bok 8 sid. 105
gm 18830823 änkan Kristina Maria Eriksdotter 18580513 i Mölltorp - (levde 1935)
flytt t. 1884 Mölltorp, Nylund Bok 8 sid. 52, sedan Bok 9 sid. 71, flytt t. 19000315 Ransberg Bok 2 sid. 509
flytt t. 19060428 Mölltorp Bok 1 sid. 8, sedan Bok 3 sid. 600, Bok 5 sid. 699
Kristina flytt t. 1931 Bok 5 sid. 400, sedan 1932 sid. 514, sedan t. 19351114 Våmb
12 barn

Frans Oskar Lundgren 18521029 - 19120318 (tarmcancer)
stationskarl, handelsresande, flytt t. 18761031 Götlunda, Hansatorp Bok 10 sid. 485, Bok 11 sid. 243
gm 18760512 Charlotta Jakobsdotter 18530722 i Götlunda - 19090326 i Skara (blindtarmsinfl.)
flytt t. 18970608 Skara Domkyrko HF Bok 34 sid. 674, sedan 1898 sida 625 Oxbacken No. 15b
sedan Bok 3 sid. 1000, sedan sid. 944, 1903 sid. 972, 19051118 sid. 942, 19081124 sid. 936
sedan Bok 7 sid. 1044, sedan 19101125 sid. 975, sedan 19111230 sid. 1704 (hem för sinnessjuka)
6 barn

Gustaf Adolf 18580927 - 19100626 i Mölltorp (död genom hängning)
gm 18850523 Augusta Eriksdotter 18651209 i Mölltorp - 19300210 i Grytåsen Mölltorp
handlare, flytt t. 18890528 Mölltorp Bok 9 sid. 5 Grytåsen, Bok 1 sid. 2, Bok 2 sid. 114
9 barn

Knut Herman 18620519 - (flytt t. 18851101 Amerika)

bror t. MM MF Johan August Eklund :

Karl Eklund 18470911 - 19101118 i Pettersborg
gm. 18710325 Eva Christina Johansdotter 18430302 - 19200207 i Pettersborg
FB Bok 10 sid. 501, flytt t. 1875 Bok 10 sid. 133 Sånna, Petersborg
3 barn

Tredje generationen från mig räknat :

barn t. Maria Christina :

Anna Maria Eklund 18690414 i Bondetorp, Kråkhult - 18691111

MM M Johanna (Hanna) Lovisa Eklund 18701209 - 19480825
flytt t. Ullervad 18991103 gm **MM F Sven Johanson** 18570106 i Ullervad - 19231229 (se ovan)

Ludvig Henning 18730522 - (flytt t. 18910218 Amerika)

Fredrika Olivia 18760211 - 18790820 (scharlakansfeber)

Karl August Eklund 18780409 -
flytt t. Mölltorp 18991103, gm 19060802 Anna Sofia Gustafsson 18800302 i Mölltorp -
flytt t. 1908 Bok 1 sid. 423 Kapellgården, sedan Bok 2 sid. 148, sedan Bok 4 sid. 267 Tegan, Ödegården
5 barn

Johan Oskar 18801228 - 19151123 i Mölltorp (kronisk nefrit)
flytt t. Mölltorp 18991103

Emma Charlotta 18820125 - 18840527 (nervfeber)

Herman Rickard 18850111 -
flytt t. Mölltorp 18991103, Bok 1 sid. 19, sedan Bok 3 sid. 569, Bok 5 sid. 644
gm 19210103 Nanny Viktoria Palmqvist 18820224 i Beateberg -
2 barn

Arvid Helgot 18870129 - 18880419 (scharlakansfeber)

barn t. Nils Johan Lundgren :

Carl Henning 18740914 - 18740914

Wilhelmina Fredrika 18750919 -
flytt t. 19051213 N. Amerika, 1 barn u.ä.

Anna Charlotta 18771230 - 19290918
sinnessjuk, flytt t. 1922 Johannesburg Bok 4 sid. 672, Bok 6 sid. 683

Frans Herman 18791224 -
flytt t. 19000918 Maria, Stockholm

Carl Ludvig 18820708 -18820806

Johan Albert 18830629 - 19430507 i Kyrkefalla (Tibro)
snickare flytt t. 19101121 FB Bok 2 sid. 663 till sid. 669
gm 19101119 Hanna Maria Johansson 18880406 i Fridered - (levde 1950)
flytt t. 19131024 Kyrkefalla Kattaryd Bok 5 sid. 422, Bok 8 sid. 504, Bok 11 sid. 614
Bok 14 sid 452, Bok 19 sid. 999
8 barn

Karl Alfred 18860502 - 19340430 i Sänna
snickare, flytt t. 1916 Bok 4 sid. 648, sedan 1917 Bok 4 sid.613, sedan 1921 sid. 625 + Bok 3 sid 143
gm 19210604 Anna Matilda Johansson 18870306 i Ransberg - (levde 1951)
3 barn

Alma Elisabeth Lundgren 18890124 - 19420304 i Vänersborg
flytt t. 1916 Bok 4 sid. 636, gm 19160818 Johan August Johansson 18870114 i Ransberg - 19431113
flytt t. 1919 Bok 4 sid. 617, Bok 6 sid. 633 Bråbacka Sörgård Källefall
sinnessjuk, intagen på Vänersborgs hospital 1932

styvbarn och barn t. Carl Edvard Lundgren :

Alma Kristina Jeansdotter 19780310 i Brevik - 19040409 (hjärtfel)
flytt t. Örebro, sedan Karlsborg, sedan Ransberg

Anna Maria Jeansdotter 18791011 -
flytt t. 19050330 N. Amerika

Ada Lovisa Jeansdotter 18810411 -
flytt t. 19050330 N. Amerika

Hulda Elisabeth Lundgren 18840623 - 18850116
Erik Herman Lundgren 18850609 - (flytt t. 19050330 N. Amerika)

Gustaf Hjalmar 18870627 - 18931106

Nils Edvard 18890803 - (flytt t. 19060913 N. Amerika)
Gerda Axelina 18910707 - (flytt t. 19090403 N. Amerika)
Carl Torsten 18930905 - (flytt t. 19100830 N. Amerika)
Gustaf Theodor Filip 18960604 - (flytt t. 19150302 N. Amerika)
Sven Josef 18980519 - (flytt t. 19160929 N. Amerika)

Karin Viktoria Lundgren 19000817 i Ramsberg -
flytt t. 19201125 Karlsborg, sedan Stockholm och Karlsborg, flytt t. 19290201 N. Amerika
gm 19301011 Carl Axel William Schmidt 19030116 i Trollhättan -
flytt t. 19310318 Bok 5 sid. 699, sedan sid. 400, sedan 1932 sid 515, flytt t. 19351114 Våmb
2 barn, tvillingar

barn t. Frans Oskar Lundgren :

Emma Josefina 18760602 - 18801031
Anna Lovisa Kornelia 18781005 - 18800922
Oskar Fredrik Henning 18810912 - 18830501

Amanda Charlotta 18831102 -
Skara Bok 3 sid. 944 flytt t. 19020708 Förenta Staterna
1 barn u.ä. (fött alldeles innan flytten t. USA)

Ellen Kristina 18860119 -
Skara Bok 3 sid. 944 flytt t. 19020708 Förenta Staterna

Anna Olivia 18880727 - (flytt t. 19090917 N. Amerika)

barn t. Gustaf Adolf Lundgren :

Axel Georg 18860504 - 18930805 i Mölltorp
Hedvig Agneta Maria 18880828 - 18930818 i Mölltorp
Anna Judith Elisabet 18901209 - 18910506

Julia Alma Matilda 18921226 -
flytt t. 19181230 Brevik, gm 19181221 statare Johan Albin Andersson 18940110 i Flistad -
flytt t. 19190423 Bok 2 sid. 1 Almekärr Mölltorp, sedan 19191126 t. Ransberg Bok 4 sid. 428 L. Sjöfallet
2 barn

Gustaf Adolf Märten 18951111 - 19170921 (hjärtfel)

Lilly Kristina Ingeborg 18971009 - 19380501 i Vårsås (själv mord genom drunkning)
flytt t. Vårsås 19221020 gm 19220723 Karl Ivar Johansson 18910525 i Vårsås -
mannen sinnessjuk, förklarad omyndig, intagen på Ryhov, Jönköping 19380608
3 barn

Karl Oskar Rickard 19000303 - (flytt t. 19270607 Canada)

Ester Maria Elisabet Lundgren 19021226 -
Bok 4 sid. 187, sinnessjuk, intagen på Ryhov, Jönköping 1936-1938, 2 barn u.ä.

Sven Bertil Sigvard Lundgren 19060225 i Grytåsen, Mölltorp -
hemmansägare, Bok 2 sid. 114, Bok 4 sid. 187

barn t. Karl Eklund :

Johan Alfred Eklund 18720603 i Kråkhult - 18741204

Frans Herman 18770902 i Sånna - 18951103 i Pettersborg, Kroppakulla

Anna Nathalia Eklund 18830422 - (levde 1951)
flytt t. Lugnäs gm 19160901 Johan David Sandkvist, skild 19200603, flytt t. Pettersborg, Kroppakulla 1920, 1 barn

Andra generationen från mig räknat :

barn t. Hanna Lovisa Eklund : (se ovan)

barn t. Karl August Eklund :

Lars Gustaf Erik Eklund i Mölltorp 19070417 -
flytt t. 1933 Bok 4 sid. 121, gm 19331119 Aina Sofia Elisabet Lindroth 19050611 i Karlsborg -

Sven Oskar August 19090209 -
Bok 4 sid. 247, flytt t. 19340105 Karlsborg

Anna Maria Kristina 19120107 -
Bok 4 sid. 247, flytt t. 19271216 Karlsborg

Karin Margareta 19181114 -

Ingrid Karolina 19210621 -
barn t. Herman Rickard Eklund :

Herman Ingmar 19210608 - 19210929
Karl Henrik 19230212 - 19290110

barn t. Karin Viktoria Lundgren :

Billy Edvard 19321006 -
Henry William 19321006 -
barn t. Wilhelmina Fredrika :

Paul Valdemar Lundgren 19150212 i Providence, USA -
flytt från 19290705 Maria Magdalena Stockholm till Bråbacka Källefäll Bok 6 sid. 633
flytt t. 1945 Bok 6 sid. 480, sedan tillbaka t. Bråbacka 19471030 sid. 633

barn t. Ester Maria Elisabet Lundgren :

Kjell Nils Helge 19300707 -
fader Nils Gustav Adolf Andersson, Grytåsen Bok 4 sid. 89

Kent Gösta Roland Axelsson 19320302 -
flytt t. 1940 Bok 5 sid. 368 fosterson i Hästebacka, Grönaliden
fader Karl Axel Gösta Axelsson, Ålebacken

barn t. Johan Albert Lundgren :

Gunborg Astrid Maria Lundgren 19110122 i Kråkhult, Blombacka -
flytt t. 19290705 Skövde, sedan 19311208 Ryd

Dagmar Berta Kristina 19120723 -
flytt t. 19301202 Värpås

Nils Evert 19141013 -

Svea Brita Linnea 19170605 i Kyrkefälla, Katteryd -
flytt t. 19351031 Karlsborg Gläntan 1

Silva Ingegerd 19190927 -
flytt t. 19391222 Råda G&B-län, flytt t. 19421117 Skara Järnvägs g. 16

Arne Georg 19210927 - 19211024

Eva Elisabet 19240108 -
flytt t. 1943 Tibro Bok 22 sid. 544, sedan 19441214 Kyrkefälla Bok 19 sid. 869

Ingrid Maria 19290131 -
flytt t. 19471013 Tibro 1:87 Bok 22 sid. 571
gm 19470524 stationskarl Bengt Erik Karlsson 19270203 i Vad -
flytt t. 19480518 Kyrkefälla Bok 19 sid. 935, sedan 19491027 Kyrkefälla Bok 17 sid. 218
1 barn

barn t. Karl Alfred Lundgren :

Gunborg Linnea Lundgren 19211025 -
flytt t. 1942 Bok 5 s. 148, gm 19430314 Gustaf Bernard Andersson 19151025 i Ransberg -
flytt t. 19471017 Svenstorp

Rut Elsa Maria Lundgren 19230616 -
gm 19451020 chaufför Anders Åke Lennart Almström 19210928 i Ransberg -
2 barn

Vivan Aina Margareta Lundgren 19250620 -
hemvårdarinna flytt t. 19461211 Kyrkefalla Bok 21 sid. 328

barn t. Amanda Charlotta Lundgren :

oäkta dotter Svea Linnea 19021107 i Skara -
Skara Bok 7 sid. 975 sinnesslö, epileptisk intagen på Mariebergs vårdanstalt 19160804

barn t. Julia Alma Matilda Lundgren :

Arne Gustaf Albin Andersson (Hyfors?) 19191016 i Ransberg -
järnvägsarbetare flytt t. 19441122 Hallsbergs Köpingsdelen Bok 20 sid. 137 sedan 1946 Bok 19 sid. 554

Nils Åke Andersson 19230814 i Mölltorp -
bilrep. gm 19461231 Irma Viola Viktoria Sköld i Ransberg 19241101 -
flytt t. 19470214 Mölltorp 2:24 Strandhult

barn t. Lilly Kristina Ingeborg Lundgren :

Lennart Ivar 19230802 i Versås -
flytt 19401109 Bok 4 sid. 8 (fosterbarn hos farbrodern Josef)

Svea Ingegerd (tvillingar) 19280319 -
flytt 19401109 Bok 4 sid. 8 (fosterbarn hos farbrodern)
telefonist, flytt t. 19431218 Bok 4 sid. 275 Skogshemmet

Elsa Ingeborg (tvillingar) 19280319 -
flytt 19401109 Bok 4 sid. 8 (fosterbarn hos farbrodern)

barn t. Anna Nathalia Eklund :

Helga Linnea Margareta 19180514 - 19270410

Första generationen från mig räknat :

barn t. Ingrid Maria Lundgren Karlsson :

Ingrid Birgitta 19490519 i Tibro -

barn t. Rut Elsa Maria Lundgren :

Björn Lennart 19460504 i Kyrkefalla -

Gunbritt Viola 19500523 i Tibro -

Min generation : ingen

antal personer : 179 personer

för tidigt avlidna (innan 30) : 7

spädbarnsdöd : 26

"psykiska problem" : 14

"klammeri med rättvisan" : 0

emigrerade : 15

järnvägare : 2

BILAGA 5 (Simrishamns-släkten, Strömbergarna)

Fem generationer bakåt i tiden :

FM FM F Johan Peter Strömberg 18000405 i Laholm - 18791225 i Simrishamn (lunginflammation)
handskmakare, patrullbåtskarl, sjötullsvaktmästare
gm 18331214 **FM FM M Anna Martina Möllerström** 18100217 i Ystad - 18791211 (hjärtlidande)
Simrishamn HF Bok 5 sid. 311, Bok 7 sid. 346, Bok 9 sid. 355, Bok 11 sid. 159, Bok 13 sid. 218
Bok 14 sid. 389, Bok 16 sid. 168, Bok 18 sid. 121
6 barn

Fjärde generationen från mig räknat :

barn t. Johan och Anna :

Hans Gustaf Strömberg 18340709 i Simrishamn - 18671120 (drunknad)
Bok 13 sid. 218, omkom med 4 andra fiskare, bl.a. pappan t. hans sväger J. Janson, liket ej återfunnet

FM FM Antoinette Marie Strömberg 18360401 i Simrishamn - 18940105 (tarmvred)
gm 18631230 skeppare **FM FF Johan Jansson** 18380928 i Simrishamn - 18920106 (drunknad)
(skeppsbrott vid Horns rev på resa från Grimsby till Helsingborg, begravd i Oxby, Esbjerg på Jylland)
Bok 13 sid. 192, Bok 12 sid. 228, Bok 14 sid. 215, sid. 379, sid. 385, Bok 16 sid. 165, Bok 18 sid. 125
Bok 19 sid. 323, Bok 21 sid. 389
6 barn

Greta Helena 18380518 - 18790716 (hjärtfel)
18641125 flytt t. Stockholm, 1867 Bok 14 sid. 292, sid. 69, Bok 15 sid. 70
gm 18690825 murare Carl Johan Johansson 18461227 i Gladsax - 18940821 (kronisk alkoholism)
Bok 17 sid. 134, Bok 19 sid. 105, Bok 20 sid. 132, Bok 21 sid. 339, sid. 313, Bok 20 sid. 268
4 barn

Johan Jacob 18411219 - 18620530 (drunknad)
sjöman

Mathilda Christina 18450722 - 19120112 i Simrishamn
sjuksköterska, Bok 18 sid. 121, Bok 19 sid. 320, sid. 294, Bok 21 sid. 356, Bok 1 sid. 194

Johan Peter 18520217 - 18520503

föräldrar till **FM M Elina Andersson** (se nästföljande generation) :

FM MF Per Andersson 18370923 i Sankt Olof - 19171230 i Simrishamn
timmerman, flytt fr. Ö. Vemmerlöf t. Simrishamn 18731103 Bok 15 sid. 128
gm 18681228 **FM MM Anna Persdotter** 18340626 i Hörröd - 19150203 i Simrishamn
Bok 1 sid. 241, Bok 2 sid. 243 sid. 275, Bok 4 sid. 296

Tredje generationen från mig räknat :

barn t. Antoinette Marie Strömberg :

Anna Mathilda Jansson 18641020 i Simrishamn - 19410220 i Simrishamn
Bok 21 sid. 389, sid 384, sid. 389, 1896 sid. 482, 1898 sid. 487
gm 18860820 sjökapten Jöns Peter Jeppson 18591216 i Brunnby - 18871010 i Simrishamn (drunknad)
spolad överbord vid hård storm på Nordsjön
omgift 18960611 m. garvare Vilhelm Ehrnberg 18500717 - 19200515 i Simrishamn
Bok 3 sid. 72, Bok 6 sid. 65, Bok 9 sid. 626, Bok 12 sid. 485
1 + 2 barn

Antoinette Christina Jansson 18660822 i Simrishamn - 19020111 i Caroli Malmö (tuberkulos)
Bok 21 sid. 389, flytt 1890 sid. 541, flytt t. 18971022 Malmö Carolii Bok 11 sid. 199, Bok 35 sid. 11
gm 18901230 lokomotivförare Olof Gustavsson 18600320 i Snårestad - 19290506 i St. Pauli (infarkt)
19060530 Bok 35 sid. 15, 1909 Bok 72 sid. 59, 1911 Bok 67 sid. 149, Bok 105 sid. 142, Bok 105 sid. 142
1913 St. Pauli Bok 77 sid. 61, Bok 78 sid. 63, 1923 Bok 137 sid. 142
5 barn

Mårten Emanuel Jansson 18681123 -
lotslärling, Bok 21 sid. 389, flytt t. 18901104 Malmö ?

FM F Johan Herman (Jansson) Strömberg 18730318 i Simrishamn - 19250414 (blödande magsår)
Bok 21 sid. 389, lotsförman, Bok 2 sid. 237, Bok 5 sid. 286, Bok 9 sid. 554
gm 18960319 **FM M Elina Andersson** 18730705 i Ö. Vemmerlöf - 1956 i Kalmar
(bor kvar 1949 på St. Rådmansg. 15)

Gustaf Anton 18751114 - 18761119 (mässling)

Hilda Johanna 18790731 - 18791130 (lunginflammation)

barn t. Greta Helena :

Amanda Carolina Johansson 18700812 -
Bok 21 sid. 339, flytt t. 18911107 Malmö Petri Bok 57 sid. 170, flytt 18920525 Köpenhamn

Selma Johanna Johansson 18720428 -
Bok 20 sid. 132, flytt t. 18911024 Malmö ?

Johan Erik Johansson Lange 18750103 -
sjöman, Bok 21 sid. 573, Bok 3 sid. 212, Bok 1 sid. 170, Bok 1 sid. 276, Bok 6 sid. 66, Bok 9 sid. 627
styrman, gm 19021220 Hilda Andersson 18771204 i Simrishamn -
1921 Bok 9 sid. 592, Bok 12 sid. 439, Johan flytt t. 19331204 Malmö Carolii
Hilda fränksild 19331227, flytt t. sid. 428, 1938 t. Bok 13 sid. 516
3 barn

Karl Hertvig 18780617 - 18780804 (gastroenterit)

Andra generationen från mig räknat :

barn t. Anna Mathilda Jansson :

Hilda Maria Cecilia Jeppson 18870912 i Simrishamn - 19410605 i Simrishamn
interurban telefonist, Bok 6 sid. 65, Bok 9 sid. 626, Bok 12 sid. 239
gm 19200813 ångbåtsövermaskinist Torsten Valdemar Bokander 18840319 i Trälleborg - 19330417
1 barn (u.å.) + 1 barn

Anna Christina Ehrnberg Sterner 18970327 -
kassörska, Bok 6 sid. 65, flytt t. 19201119 Borrbj, hem igen 19220425, flytt t. 1926 Bok 9 sid. 896
gm 19260619 apotekare Samuel Sterner 18900303 i Toarp, Älvsborg -
1926 Bok 7 sid. 82, flytt t. 19280315 Enköping, Uppland Bok 23 sid. 24, Bok 29 sid. 25
flytt t. 19300219 Nyköping Västra Bok 20 sid. 644, Bok 24 sid. 764
flytt t. 19331115 Hede Jämtland Bok 3a sid. 174
(tillbaks som änka t. Simrishamn på 60-talet, var föreståndarinna på Österlens Museum)
3 barn

Vilma Ingeborg Ehrnberg 19040918 - 19060117 (medfödd svaghet)

barn t. Antoinette Christina Jansson :

Johan Olof Gustafsson 18911106 - 18920101
Anna Gunhild Marie Gustafsson 18921216 i Simrishamn - (bodde kvar 1943)
St. Pauli 1923 Bok 137 sid. 142, Bok 138 sid. 254

Johan Albert Olof Gustafsson 18951228 - (bodde kvar i Helsingborg 1945)
fil. kand. amanuens, 1923 St. Pauli Bok 137 sid. 142, flytt t. 19261029 Lunds Domkyrko Bok 92 sid. 1135
flytt t. 19281119 Lomma Bok 15 sid. 80, t. Lund 19300410 Bok 97 sid. 2141
gm 19300514 Blenda Ingeborg Jacobsson 18921231 i Lund -
flytt 19330407 t. Burlöv Bok 23 sid. 223, Bok 29 sid. 1458, Bok 39 sid. 2137
skilda 19461217, Johan Albert flytt t. Helsingborg Maria 19431014 Bok 291 sid. 1800y

Gösta Adolf Gustafsson 18980321 i Caroli - (bodde kvar 1948)
1923 St. Pauli Bok 137 sid. 142, flytt t. 1927 Bok 137 sid. 344, flytt 19311028 Caroli Bok 176 sid. 178a z
kontorschef, Bok 206 sid. 174, flytt 19331031 St. Pauli Bok 84 sid. 125, 1937 Bok 85 sid. 150

gm 19271110 Ester Ulrika Gunhild Persson 19040702 i Pauli - (bodde kvar 1948)
2 barn

Olga Kristina 19000328 i Caroli - 19050101 i Caroli (difteri)

barn t. Johan Herman :

Per Johan Strömberg 18961220 i Simrishamn - 1980 i Malmö
lotslärling Bok 5 sid. 286, Bok 9 sid. 554-555, styrman, Bok 8 sid. 411, Bok 9 sid. 584
gm 19200519 Nanna Oliva Larsson 18960806 i Simrishamn -
lots, flytt t. 19260723 Malmö Petri Bok 201 sid. 121, Bok 202 sid. 92, Bok 161 sid. 13, Bok 195 sid. 216
Bok 174 sid. 207, Bok 164 sid. 250, Bok 175 sid. 6, Bok 164 sid. 153
4 barn

Axel Edvin Strömberg 18990328 - 1977
navigationslärare, Bok 5 sid. 286, Bok 9 sid. 554, 1927 Bok 7 sid. 202, 19301110 t. Sofia, Stockholm

FM Elsa Anna Maria Strömberg 19000907 i Simrishamn - 19840224 i Malmö
Bok 9 sid. 554, flytt 1923 sid. 548, flytt 19241023 Malmö Limhamn Bok 52 sid. 3928
gm 19231003 **FF Martin Henning Samuel Petrén** 18940727 i Åhus - 19570815 i Kalmar
överlots, stamanställd löjtnant i flottan, flytt 19261014 Pauli Bok 395 sid. 37, flytt t. 19280920 Skanör
flytt t. 19310116 Malmö St. Petri Bok 138 sid. 253 (Davidhallsg. 17), 19330822 t. Umeå Bok 5a sid. 61
3 barn

Einar Henry Strömberg 19030704 - 1979 (bor kvar 1949)
styrman, Bok 9 sid. 554 1927 Bok 7 sid. 202, 19300731 t. V. Skrävlinge Bok 47 sid. 600, Bok 71 sid. 240
gm 19310730 Erna Maria Schultz 19100905 i Danzig - (bor kvar 1949)
kronolots, flytt t. 19350401 Landskrona Bok 142 sid. 243, Bok 158 sid. 145, 1941 t. Bok 173 sid. 421
1942 t. Bok 177 sid. 234, 1943 t. Bok 168 sid. 174, 1946 Bok 159 sid. 235
1+2 barn

Gustaf Albert Strömberg 19050218 - 1986 (bodde kvar 1945)
styrman, Bok 9 sid. 554, 1927 Bok 7 sid. 202, 1931 t. sid. 30, Bok 11 sid. 34
gm 19330924 Ingrid Dagmar Johansson 19100614 i Simrishamn - (bodde kvar 1945)
sjökapten, flytt t. 19331018 Kalmar Bok 77 sid. 5291, Bok 68 sid. 3513, Bok 69 sid. 3712, Bok 83 sid. 6566
2 barn

Signe Elin Märta Strömberg/Nilsson 19080612 - 1999 (bodde kvar 1949 Storg. 13)
sjuksköterska, Bok 7 sid. 202, 1930 t. sid. 25, sid. 75, sid. 19, Bok 11 sid. 16, 1939 Bok sid. 467
gm 19300914 köpman Nils Artur Severin Nilsson 18991028 i Torpa, Kronoberg - (bodde kvar 1949)
1 barn

Elin Maria Elisabeth Strömberg / Thornberg 19130131 i Simrishamn - 1986 i Göteborg
sjuksköterska, Bok 7 sid. 202, 1931 t. sid. 30, Bok 10 sid. 873 Länslasarettet, Bok 11 sid. 34
flytt t. 19370215 Malmö Johannes Bok 153 sid. 52, flytt 19381026 Ljungby Bok 13 sid. 956
Bok 16 sid. 564, flytt t. 19420511 Malmö Johannes Allmänna Sjukhuset
gm Knut Thornberg Halmstad
2 barn

barn t. Johan Erik Lange :

Helga Margareta Lange 19031020 i Simrishamn - (bodde kvar Järnvägsg. 18 1949)
slöjdlärarinna, Bok 9 sid. 592, Bok 12 sid. 439, flytt t. sid. 428, 1938 t. Bok 13 sid. 516

Erik Anders Lange 19051012 - (bodde kvar 1949)
sjöman, Bok 9 sid. 592, Bok 12 sid. 439, 1933 Bok 11 sid. 176, Bok 12 sid. 254, Bok 11 sid. 138
gm 19330422 Kerstin Ines Nordin 19130225 i Järrestad -
garveriarb. flytt 1937 Bok 14 sid. 915
3 barn

Hildur Johanna 19090505 - (bodde kvar Järnvägsg. 18 1949)
barnsköterska, Bok 9 sid. 592, flytt t. Eslöv och Malmö, Bok 12 sid. 439, sid. 428, 1938 t. Bok 13 sid. 516

Första generationen från mig räknat :

barn t. Hilda Maria Jeppson/Bokander :

Helge Åke Rigmond Jeppson (u.ä.) 19171004 i Simrishamn -
Simrishamn Bok 6 sid. 165, flytt t. 19171023 Malmö Petri

Gertrud Maria Bokander 19211023 -
Bok 12 sid. 239 sjukvårdsbitr. flytt t. 1943 Bok 14 sid. 954, 1944 sid. 504, 19460704 Lunds Domkyrko

barn t. Anna Stina Sterner :

Carl Lennart Sterner 19270714 i Lund - (dog ung till sjöss)

Ingrid Ann-Charlotte 19290414 i Uppsala -

Astrid Ingeborg Christina 19350621 i Östersund -

barn t. Gösta Adolf Gustafsson :

Marianne Gustafsson 19281029 i Pauli - (bodde kvar 1948)
Pauli Bok 85 sid. 150

Bengt Gustafsson 19400718 i St Pauli - (bodde kvar 1948)
Pauli Bok 85 sid. 150

barn t. Per Johan Strömberg :

Anna Maria Strömberg 19170306 -
Petri Bok 195 sid. 216, flytt 19341024 St. Pauli, Petri Bok 174 sid. 207, Bok 164 sid. 153
gm 19410607 bilrep. Karl Hugo Roos 19170421 St. Jacob -
flytt 19411209 Bok 105 sid. 228, flytt 19420502 Tuns Skaraborg
1 barn

Bengt Johan 19220324 -

Nanna Elisabeth 19260421 -

Per Gunnar 19280910 i St. Petri -

barn t. Elsa Strömberg/Petrén :

Sven Johan Martin Petrén 19250808 i Limhamn - 19990613 i Djursholm
gm 19490524 Ulla Margareta Sievert 19250727 - 20101003 i Djursholm
4 barn

F Bertil Henning Axel Petrén 19261115 i St. Pauli - 20071205 i Götene
gm 19550730 Barbro Kerstin Ingeborg Holmgren 19320107 i Lerdala - 20061016 i Göteborg
3 barn

Kjell Arne Herman Petrén 19310208 i St. Petri - 20230218 i Höllviken
gm 19560303 Birgit ? 19321020 - 20200217 i Höllviken
1 barn

barn t. Einar Henry Strömberg :

Heinz (Schultz) Strömberg (adoptivson) 19280608 i Danzig - 19460909 i Landskrona (blindtarmsinf.)

Margitta Irène Gertrud Strömberg 19330307 i V. Skrävlinge - (bodde kvar 1948)
Landskrona Bok 159 sid. 235

Christel Erna Elina Strömberg 19470913 i Landskrona -

barn t. Gustaf Albert Strömberg :

Jan-Anders Gustaf Strömberg 19340811 i Simrishamn -

Brita Ingegerd 19390114 i Kalmar -

barn t. Signe Strömberg Nilsson :

Gunnel Elsa Margaretha Nilsson 19310909 i Simrishamn -
gm Olle Kihlberg 1929 i Kivik - 2015
2 barn

barn t. Erik Anders Lange :

Sven Åke Lange 19320520 i Simrishamn - (bodde kvar Järnvägs g. 18 1949)
båtbyggarlärling, Bok 14 sid. 915, flytt 1947 t. Bok 12 sid. 516

Kerstin Elisabeth Lange 19340323 -
Anna Lisa 19380723 -

Min generation :

barn t. Anna Maria Strömberg Roos :

Anna-Lena Roos 19411021 i St. Petri -

barn t. Sven och Ulla Petrén :

Johan Petrén (adopterad) 19471221 - 20170421
gm Lena Olsson-Petrén 19500630 -
2 barn

Anders 19500806 - 19510813

Eva Margareta Petrén 19520630 -
1 barn

Ulf Martin Georg Petrén 19540301 -
7 barn

barn t. Bertil och Kerstin Petrén :

Lars Johan Bertil Petrén (adopterad) 19530904 i Värnamo -
2 barn

Kristina Petrén-Ek 19580117 i Göteborg -
gm Börje Ek
3 barn

Anders Petrén 19630415 i Göteborg -
2 barn

barn t. Arne och Birgit Petrén :

Claes Arne Ragnar Petrén 19640812 -
gm Tuk Mocha 1980 -
1 barn

barn t. Gunnel och Arne Kihlberg :

Jan Kihlberg 19570402 -
Marianne Kihlberg/Tornvall

extra (Petterssonska släkten)

Fem generationer bakåt i tiden :

FF FF F Nils Pettersson 18121217 i Simrishamn - 18621130 (drunknad, liket återfunnet nära hamnen)
fiskare, Simrishamn Bok 12 sid. 214, Bok 14 sid. 203, sid. 368
gm 18331214 **FF FF M Martha Helena Lundberg** 18120318 i Simrishamn - 18850907 i Simrishamn

Bok 15 sid. 210, Bok 18 sid. 98, Bok 19 sid. 290
4 barn

Fjärde generationen från mig räknat :

barn t. Nils Pettersson :

Maria Pettersson 18400508 - 19320326 i Simrishamn
Bok 15 sid. 210, gm 18710505 kopparslag. Per Kindberg 18431031 i Nöbbelöf - 19101010 i Simrishamn
flytt t. 18710831 Östra Hoby Bok 15 sid. 288, 18720628 t. Simrishamn Bok 16 sid. 120, sid. 124
sedan Bok 15 sid. 197, Bok 18 sid. 76, Bok 19 sid. 269, Bok 21 sid. 327, Bok 2 sid. 155, Bok 5 sid. 204
Bok 8 sid. 469
6 barn

Carl Petter Pettersson 18421110 - 18981209 i Hospitalet, Lund (sinnessjukdom med förlamning)
Bok 14 sid. 202, gm 18670322 Bengta Johansson 18430327 i Stenbrohult, Kronoberg - 19270128
flytt t. 1868 Bok 14 sid. 374, Bok 15 sid. 210, Bok 18 sid. 198, Bok 19 sid. 291, Bok 21 sid. 350
Bok 2 sid. 186, Bok 5 sid. 234, Bok 8 sid. 497
8 barn

FF FF Martin Pettersson 18450114 - 19000920 (drunknad)
gm 18681218 **FF FM Elise Catharina Håkansson** 18461217 - 18970308 (septisk emfysem)
Bok 14 sid. 367-368, Bok 18 sid. 109, Bok 19 sid. 300, sid. 362, Bok 21 sid. 460, Bok 2 sid. 203
6 barn

(båda makarnas fäder drunknade, Håkan Nilsson 18520914 i Tobisviken och Nils Pettersson 1862
"nära hamnen". Om Martin står följande att läsa i död-och begravningsboken : "Enligt sjöförklaring
vid Malmö Rådhusrätt hade kapten Pettersson på resa med fartyget "Adelma" från Bollsta till Hull
kommit öfver bord vid Segerstad, om uppsåtligen eller genom olyckshändelse kunde ej afgöras. Han
hade under resan varit sjuk och visat tecken till sinnesförvirring".)

Mathilda Petronella Pettersson 18471013 - 19251015 i Simrishamn
Bok 12 sid. 214, Bok 15 sid. 210, Bok 15 sid. 210, Bok 18 sid. 98, Bok 19 sid. 291, Bok 21 sid. 351
Bok 2 sid. 178, sambo m. f.d. målare Karl Peter Wiege 18231125 i Malmö - 19071021 i Malmö
flytt t. 1908 Bok 3 sid. 44, Bok 6 sid. 79, 1912 Bok 5 sid. 76, Bok 8 sid. 344
1 barn (u.ä.)

Tredje generationen från mig räknat :

barn t. Maria Pettersson :

Carolina Helena Kindberg 18720812 i Simrishamn - (bodde kvar 1949)
Bok 2 sid. 155, flytt t. 19001112 St. Pauli, gm stationsskrivare Nils Ernst Nilsson
flytt t. Simrishamn 19170929 Bok 5 sid. 206, Bok 8 sid. 471, Bok 12 sid. 342
2 barn

Anna Matilda Kindberg 18741205 -
Bok 21 sid. 327, gm kopparslagare August Leonard Sandén 18740810 i Ystad -
flytt t. 18951106 Löderup Bok 21 sid. 128, Bok 1 sid. 153, sid. 231, 1898 t. Hörup Bok 1 sid. 80
Bok 2 sid. 71, flytt t. 19191128 Löderup Bok 5 sid. 676, 19221117 t. Hörup Bok 2 sid. 68, Bok 3 sid. 58
Bok 4 sid. 18, flytt t. 19311113 Löderup Bok 11 sid. 38, sid. 105, 19371116 t. Hörup , 4 barn
Ida Maria Kindberg 18761111 - (bodde kvar 1949)
Bok 21 sid. 327, flytt t. 18941127 Anderslöf, hem 19001231 Bok 2 sid. 155, Bok 8 sid. 469, Bok 12 sid. 341

Hanna Kindberg 18790406 - (bodde kvar 1949)
Bok 2 sid. 155+156, gm 19010805 sjökapten Carl Niklaus Lindström 18631229 - 19031101 (skrumpnjure)
Bok 8 sid. 470, Bok 12 sid. 342
2 barn

Nils Ågust Kindberg 18810409 - (bodde kvar 1949)
kopparslagare, Bok 2 sid. 155, gm 1905078 Anna Olsson 18821001 i Gladsax - (bodde kvar 1949)
flytt t. 19051116 Järrestad Bok 1 sid. 115, flytt t. 19061130 Simris Bok 2 sid. 218, Bok 3 sid. 185

flytt t. 19101028 Simrishamn Bok 4 sid. 113, Bok 5 sid. 204, 1917 Bok 4 sid. 110, Bok 7 sid. 116
flytt 1922 Bok 8 sid. 471, Bok 12 sid. 343
3 barn

Carl Martin Kindberg 18830802 -
sjöman, steward, Bok 2 sid. 155, Bok 5 sid. 204, flytt 1916 t. obefintliga B5

barn t. Carl Petter :

Anna Sofia Pettersson/Larsson 18670523 - 19450409 i Simrishamn
gm 19921209 sjökapten Oskar Larsson 18571201 - 18931119 (drunkning, skeppsbrott på Nordsjön)
Simrishamn Bok 21 sid. 351, Bok 2 sid. 187, Bok 5 sid. 235, Bok 8 sid. 498
1 barn

Gustaf Henrik 18700325 - 18931119 (drunkning, skeppsbrott på Nordsjön, bergravningsboken 1894)
Simrishamn Bok 21 sid. 350

Carl August 18730505 - 19050329 (testikelcancer)
sjökapten, Bok 2 sid. 186, sid 188, flytt 1901 t. Bok 2 sid. 253, sid. 260, 1908 Bok 2 sid. 185
gm 19000127 Hulda Christina Davidsson 18770609 i Simrishamn - 19470226 i Simrishamn
Bok 5 sid. 232, Bok 8 sid. 495, Bok 12 sid. 362
1 barn

Ida Helena 18741112 - (bodde kvar 1949 Hamng. 29)
sömmerska, Bok 5 sid. 234, Bok 2 sid. 187, Bok 5 sid. 150, Bok 8 sid. 497, Bok 12 sid. 363

Johan Nicklaus 18761110 - 19050506 (drunkning, olycksfall vid lotsning, liket funnet 19050623)
Simrishamn Bok 21 sid. 350

Martin Alfred 18781027 - (bodde kvar 1949 Hamng. 29)
Bok 2 sid. 186, sid 188, gm 19010526 Kersti Cecilia Karlsson 18770728 i Ö.Hoby - (bodde kvar 1949)
steward, Bok 5 sid. 236, Bok 8 sid. 499, Bok 12 sid. 364
4 barn

Nils Anton 18820309 - 18820823 (lunginflammation)
Bertha Matilda 18831224 - 18840123 (kronisk tarmkatarr)

barn t. Martin och Elise :

FF F Herman Nicolaus (Pettersson t. 1889) Petrén 18691026 i Simrishamn - 19470603 i Åhus
mästerlots, Bok 21 sid. 460, flytt t. 18920826 Åhus Bok 20 sid. 303, Bok 1 sid. 256, 1902 Bok 3 sid. 1035
Bok 4 sid. 1369, Bok 7 sid. 937, Bok 12 sid. 973
gm Anna Staffansson 18711110 i Åhus - 19560125 i Åhus
10 barn

Ida Helena 18730922 -
Bok 3 sid. 39, gm 18960503 Anders Nilsson 186602 10 i Ö. Nöbbelöf -
6 barn

Emmy Mathilda 18760401 -
Bok 3 sid. 38, gm 18990211 Nils Peter Nilsson 18700830 i Ö. Nöbbelöf -
9 barn (6 nådde vuxen ålder)

Erla Hilda Christina 18780409 - 18861126 (scharlakansfeber)

Martin Edvin 18810816 - 18861214 (scharlakansfeber)

Ruth Matilda 18840905 - 19670111 i Helsingborg

flytt t. 1901 Bok 2 sid. 203, 2 barn

barn t. Matilda Petronella Pettersson :

Nils Fredrik Wiege (u.ä.) 19771111 i Simrishamn -
sjökapten, Bok 21 sid. 351, Bok 2 sid. 178, 1908 flytt t. 1908 Bok 3 sid. 44
gm 19081005 Alma Hemberg 18761213 i Simrishamn -
Bok 6 sid. 79, 1912 Bok 5 sid. 76, Bok 8 sid. 344,
1 barn

Andra generationen från mig räknat :

barn t. Carolina Helena Kindberg/Nilsson :

Märta Helena Ingeborg Nilsson 19010812 i St. Pauli, Malmö - (bodde kvar 1949)
kontorsbiträde lasarettet, Simrishamn Bok 12 sid. 342

Ester Maria Ingegerd Nilsson 19030407 i St. Pauli, Malmö - (bodde kvar 1949)
kontorsbiträde, Simrishamn Bok 12 sid. 342

barn t. Anna Matilda Kindberg :

Margit Sandén 19010304 i Hörup - 19010719

Albert Leonard Sandén 19030128 i Hörup - (bodde kvar 1939)
Hörup Bok 2 sid. 71, Bok 3 sid 58, flytt t. 19260313 Simrishamn Bok 7 sid. 184, Bok 8 sid. 306
Bok 7 sid. 138, gm 19291102 Alfrida Matilda Henrietta Johansson 19090214 i Hörja -
flytt t. 19311130 Ö. Nöbbelöv Bok 4 sid. 204
1 barn

Anna Maria 19090701 -
Löderup Bok 11 sid. 38, sid. 105, 19371116 t. Hörup

Ida Matilda 19120926 -
Hörup Bok 3 sid. 58, flytt t. 19281027 Simrishamn, 1934 t. Löderup Bok 11 sid. 105
1936 Simrishamn Bok 7 sid. 138, 19300902 t. Öved Bok 4 sid. 15, Bok 6 sid. 184
flytt 19341128 t. Löderup Bok 11 sid. 38, sid. 105, 19371116 t. Hörup

barn t. Hanna Kindberg :

Christina Maria Lindström 19020716 -

Greta Karolina Linnéa 19040417 - (bodde kvar 1949)
Simrishamn Bok 12 sid. 342

barn t. Nils Ågust Kindberg :

Nils Arvid Leonard Kindberg 19051122 i Järrestad - (bodde kvar 1949)
Simrishamn Bok 12 sid. 343

Anna Astrid Natalia Kindberg 19080320 i Simris - (bodde kvar 1949)
butiksbiträde, Bok 8 sid. 471, flytt t. 19311031 Kalmar, Simrishamn Bok 12 sid. 343
1 barn (u.ä.)

Pehr Alvin Ossian Kindberg 19151004 i Simrishamn - (bodde kvar 1949)
Simrishamn Bok 12 sid. 343

barn t. Anna Sofia Pettersson :

Carl Oskar Gustaf Larsson 18931221 i Simrishamn -
kontorist, Bok 2 sid. 187, Bok 5 sid. 235, 1917 sid. 226, Bok 8 sid. 489, 1920 Bok 9 sid. 721
gm 19171025 Alfrida Kristina Olsson 18930924 i Gladsax -
köpman, flytt 19271013 Landskrona Bok 126 sid. 301, Bok 128 sid. 289, Bok 116 sid. 406
Bok 138 sid. 386, Bok 160 sid. 193, 19470926 Bok 1 sid. 41
3 barn

barn t. Carl August Pettersson :

Elly Bertha Helena Pettersson 19011028 i Simrishamn - (bodde kvar 1949 Peder Mörks väg 6)
rikstelefonist, Bok 8 sid. 495, Bok 12 sid. 362, flytt 19480902 Bok 13 sid. 630

barn t. Martin Alfred Pettersson :

John Gustaf Bernard Pettersson 19011129 i Simrishamn -
sjökapt, Bok 8 sid. 499, flytt 19281112 Trelleborg Bok 59 sid 3513, Bok 54 sid. 1841

gm 19300623 Elsa Maria Adina Nordström 19050120 i Caroli -
flytt t. 1934 St Pauli Bok 383 sid. 57, Bok 384 sid. 84
en adoptivson född 1943

Anna Martha Ingeborg Pettersson Lundahl 19030827 - (bodde kvar 1948 Carl Hillsg. 6)
Bok 8 sid. 499, Bok 12 sid. 364, flytt t. 19341127 Landskrona Bok 141 sid. 54
gm 19341110 svetsare Stig Alvar Lundahl 19100227 i Malmö Caroli - (bodde kvar 1948 Carl Hillsg. 6)
flytt 19350730 V. Skrävlinge Bok 83 sid. 157, Bok 73 sid. 344, Bok 93 sid. 36, Bok 83 sid. 261
flytt t. 19401007 St. Pauli Bok 229 sid. 218, flytt 19421027 St. Petri Bok 190 sid. 226
2 barn

Ida Karin Johanna Pettersson/Jönsson 19051015 - (bodde kvar 1945 Stampg. 13)
Bok 8 sid. 499, Bok 12 sid. 364, flytt 19350507 Helsingborg Gustaf Adolf Bok 39 sid. 7691
gm 19350528 handelsbitr. Agne Torsten Jönsson 19041004 i Simrishamn - (bodde 1945 Stampg. 13)
Bok 109 sid. 11860, flytt 19361007 Maria Bok 345 sid. 12311, flytt 19381126 Bok 300 sid. 3517
1 barn

Karl Johan Malte 19070826 - 19350408 (urinförgiftning, diabetes)
målargesäll, Bok 12 sid. 364

barn t. Herman (Pettersson) Petrén :

1. **FF Martin Henning Samuel Petrén** (se ovan för fortsättning, se nedan för ytterligare förklaring)
flytt Åhus t. Ålem 19190127 Bok 8 sid. 1046, flytt t. Caroli 19201109 Bok 120 sid. 36, Bok 155 sid. 35, flytt t.
Simrishamn 19230703 Bok 9 sid. 548

2. Arvid Harry Emanuel Petrén 18951029 i Åhus - 19561208 i Göteborg, 5 barn

3. Inge Henrik Eskil 1896122 - 19700125 i Helsingborg, 2 barn

4. Anny Ingrid Elise 18990706 - 19570418 i Husum, 3 barn

5. Aina Hedvig Maria 19011015 - , 2 barn

6. Nils Helmer Erland 19040112 - , 5 barn

7. Astrid Brita Margareta 19060126 - 19700420 i Jönköping, 1 barn

8. Agnes Hermina Sofia (tvilling) 19080302 -

9. Ernst Herbert Malte (tvilling) 19080302 - 18751114 i Åhus, 3 barn

10. Alfhild Elisabeth (Bess) Desideria 19090831 - 19870916 i Landskrona
sjuksköterska och gymnastiklärarinna

Jag går inte in på några detaljer beträffande Hermans tio barn. Hela denna Petterson-del av "Simrishamns-släkten" finns detaljerat kartlagd av Malte Neglén som föddes 1918 och var en kusin till farfar Henning Petrén. Till sin hjälp hade han en fungerande släktförening som bistod med uppgifter om alla förändringar i släkten. Han presterade 1991 en fantastisk plansch med en stor släkt-ek där alla vi som är ättlingar till Herman Pettersson/Petrén finns inritade som små löv.

Alltså även jag, min dåvarande fru plus våra två barn. Jag är väldigt fäst vid detta träd som visar att det faktiskt även i nutid går att hålla reda på och få en översikt över en hel släkt, även om Riksarkivet inte är behjälpligt. Det gäller bara att hålla kontakten med sina närmaste, något som vi tyvärr är väldigt dåliga på. Så Malte lyckades fullständigt med det som jag själv hade önskat göra, att finna nu levande men ack så avlägsna släktingar.

barn t. Nils Fredrik Wiege :

Karl Fredrik Wiege 19090819 i Simrishamn -
Simrishamn Bok 8 sid. 344, flytt t. 19301120 Matteus, Stockholm

Första generationen från mig räknat :

barn t. Albert Leonard Sandén :

Anna Stina Sandén 19300818 i Simrishamn - (bodde kvar 1939)
flytt t. 19311130 Ö. Nöbbelöv Bok 4 sid. 204

barn t. Astrid Natalia Kindberg :

Gunvor Astrid Viola Kindberg 19390328 i Simrishamn -
(fader lantarb. Axel Henrik Reinhold Lindström, Ö. Nöbbelöv)

barn t. Carl Oskar Gustaf Larsson :

Anna-Stina Larsson 19171212 i Simrishamn -
Landskrona Bok 138 sid. 386, Bok 160 sid. 193, flytt 1941 Bok 175 sid. 410, Bok 166 sid. 115
gm 19410705 övermaskinist Erik Gösta Verner Svensson 19120313 i Landskrona
flytt. t. 19471016 Örgryte Bielkeg. , 19471208 t. Länsmansgården, Landvetter
2 barn

Erik Oskar Larsson 19200205 -
Landskrona Bok 138 sid. 386, Bok 160 sid. 193, 19470926 Bok 1 sid. 41
Curt William 19230522 - 19250516 (bukhinneinfl.)

barn t. Ida Karin Johanna Jönsson :

Kjell-Åke Jönsson 19361208 i Helsingborg Maria -

barn t. Anna Martha Ingeborg Pettersson Lundahl :

Bengt Alvar Lundahl 19360613 i V. Skrävlinge -

Kerstin Birgitta Lundahl 19390715 i V. Skrävlinge -

Min Generation :

barn t. Anna-Stina Larsson/Svensson :

Gösta Lars-Erik Svensson 19430426 i Landskrona -

Lena Ulla Anita 19440504 -

sammanlagt antal personer : 181

för tidigt avlidna (innan 30) : 5
spädbarnsdöd : 17
"psykiska problem" : 2
"klammeri med rättvisan" : 0
emigrerade : "1" (från Malmö till Köpenhamn)
järnvägare : 2
dödsorsak drunkning : 9
kvinnor som arbetade och levde ensamma : 12

BILAGA 6 (min svärdotter Johanna Merisalus släkt)

Granholmens 21 olika invånare 1871 - 1943

1. Stina Bengtsdotter 23/3 1801 - 6/6 1886 född på Lena Sörgård där hennes pappa var bonde, död på Granholmen gift med Andreas Börjeson 13/11 1796-11/5 1856 (skriven som undantagsman på Lena Sörgård)

2. dotter t. Stina och Andreas : Edla Maja Andreasdotter 28/5 1842 utfl. Amerika 22/4 1872
(son t. Stina och Andreas: Carl Andreason 22/11 1825 utfl. Amerika 9/4 1869
arbetsman Lena Sörgård, dömd 1861 till två månaders fängelse för förskingring)

3. hustru t. Carl : Britta Maja Andersdotter 30/6 1826 utfl. Amerika 1876 ?
4. dotter t. Carl och Britta Maja : Hedda Sofia Carlsdotter 21/1 1855 utfl. t. Amerika 11/7 1873
5. son t. Carl och Britta Maja : August Carlson 2/5 1858 utfl. t. Amerika 11/7 1873
6. son t. Carl och Britta Maja : Janne Carlson 4/4 1862 utfl. Amerika 1876 ?
7. dotter t. Carl och Britta Maja : Carolina Carlsdotter 9/1 1866 utfl. Amerika 1876 ?

Inflyttade till Granholmen 19/6 1874 :

8. Anders Petter Svenson 19/1 1842-1/12 1919 född i Närunga, död på Granholmen
9. hustrun : Anna Stina Carlsdotter 1/11 1834-21/12 1917 född i Slättås (Lena), död på Granholmen
(OBS födelsedatum felaktigt i husförhörlängden, skall vara 30/11 och döpt 1/12)
10. deras dotter : Emma Sofia Andersdotter 13/9 1874 - (levde ensam på Granholmen 1943)
11. gift med : Carl Edvard Anderson 29/8 1870 - 3/5 1942 född Hvittene säteri, död på Granholmen
gifta 30/12 1892, Carl Edvard står som inflyttad på Granholmen 17/4 1894

Deras tio barn :

12. Agnes Helena Karlsson 8/9 1895 utfl. 15/11 1915 piga i Sotlunda
13. Gerda Ingeborg 4/6 1899 utfl. 19/11 1919 tjänarinna Lena Stomgård
14. Edit Lucia 13/12 1901 utfl. 19/11 1919 tjänarinna Lena Nolgård, sedan gift i Kvinnestad
15. John Anders Karlsson 20/3 1904 utfl. 20/11 1920 dräng Östadlund, sedan till Rödene
16. Greta Teresia 4/2 1907 utfl. 27/2 1929 till Östergötland
17. Bror Gösta 8/11 1909 utfl. 2/12 1927 dräng Rörkärr, Långared, Rödene, sedan t. Herrljunga
18. Karl Evert Vilhelm 11/7 1912 utfl. 2/12 1927 Östadkulle, sedan Bergum
19. Stina Gunhild Linnea Karlsson 1/4 1915 utfl. 22/11 1933 hembiträde Östadkulle, t. Värmland
20. Per Johan Gustaf Karlsson 13/10 1917 utfl. 7/11 1938 Filipstad
21. Knut Axel Bernhard Andersson 4/10 1921 utfl. 17/2 1939 Vedum smidesarb. sedan t. Alingsås

Som de flesta torp som byggdes på 1800-talet tillhörde Granholmen en stor gård, i detta fall Lena Sörgård. På gården bodde och arbetade ett antal pigor och drängar. Gården ägde ett flertal torp i socknen där torparna betalade arrende till gården och samtidigt gjorde dagsverken, d.v.s. var behjälpliga som arbetskarlar. De flesta verkar ha fått bo kvar när de blev oförmögna till arbete och skrevs då som "inhysta" eller "på undantag" i längderna.

Granholmen finns inte med i Husförhörlängden 1861-1870. I nästa husförslängd 1871-1887 är Granholmen införd i efterhand i registret över de olika boställena och då som ett annex under Lena Sörgård. Eftersom Edla Maja Andreasdotter (utfl. t. Amerika april 1972) står med i husförhörlängden 1871-87 som boende på Granholmen så måste torpet ha stått klart någon gång 1871. De första boende på Granholmen var Edla Maja, hennes mamma änkan Stina och hennes svägerska Britta Maja med fyra av hennes sex barn.

Britta Majas man Carl var alltså son till Stina och bror till Edla Maja och strax efter det att han emigrerade till Amerika kom hans två äldsta söner med Britta Maja också över, Alfred född -49 och Anton född -52 (emigrerade 12/4 1870). Ingen av dessa har bott på Granholmen eftersom huset inte var färdigställt. De två nästföljande barnen Hedda och August följde efter 1873. När Britta Maja och hennes två kvarvarande barn (Janne och Carolina) lämnade Granholmen är ovisst, de står inte med i Lenas register över utflyttade. Det finns bara en liten notering utan någon datum i husförhörlängden "Avflyttade till Amerika 1876".

Änkan Stina och hennes dotter blev alltså inte bortkörda från Sörgården, ej heller Britta Maja och

hennes fyra barn, de blev bara inhysta på nybygget Granholmen som först utnyttjades som en sorts undantag. Men Sörgårds-ägaren behövde förstås en torpare som var ung och stark, någon som kunde bryta ny mark, livnära sig och betala arrende och dessutom göra dagsverken nere på storgården. Han hittade den då 32-årige Anders Petter Svensson med sin höggravida hustru Anna Stina som flyttade in på Granholmen 19/6 1874. Man kan anta att det är Anders Petter som har brutit upp och odlat all den åkermark som tidigare fanns runt torpet.

Anders Petter och Anna Stina fick bara ett enda barn, dottern Emma Sofia. Emma och hennes man Carl Edvard fick i gengäld tio barn varav alla faktiskt överlevde till vuxen ålder. Alla barnen flyttade ut tidigt för att ta tjänst på olika gårdar i närområdet men de flesta kom tillbaka till Granholmen efter några år för att stanna en kortare eller längre period. Äldsta dottern Agnes kom till exempel hem 1917 med en oäkta dotter Signe Gunhild Sofia f. 11/8 1917. Sedan gifte hon sig 14/9 1918 med Oskar Johansson och bosatte sig med honom på Östra Hjulbäcken i Brotorp. Tre månader senare, på julafton 1918, fick de en son som hette Nils Vilhelm.

Stina och Greta kom också tillbaka eftersom de blivit gravida men flyttade sedan vidare. Innan Greta flyttade tillbaka till Östergötland födde hon en dotter 17/11 1928 som hette Berit Margaretha. Stina födde en son 29/6 1936 som hette Rolf Inge Ossian och flyttade strax därefter till Dalby socken i Värmland. De flesta barnen verkar ha anammat efternamnet Karlsson men Bror Gösta och Knut Axel var fortfarande skrivna som Andersson i folkbokföringen år 1940. Bror Gösta bodde ett år på Granholmen mellan sina tjänster i Långared och Rödene och samma sak hände 1936 då han stannade ett år innan han flyttade till Herrljunga. Knut Axel kom också tillbaka hem efter att ha bott två år i Larke-Vedum, sedan flyttade han till Alingsås 13/2 1943.

Någon gång efter 1920 kunde Carl Edvard tydligen köpa loss torpet från Sörgården eftersom hans titel i längderna då ändrades från torpare till lägenhetsägare. Det förste barnet som föddes på Granholmen var alltså Emma Sofia Andersdotter. Efter det att maken dog 1942 och att den yngste sonens flyttade ut 1943 så verkar hon ha bott kvar på torpet helt själv. Av sekretess-skäl har man inte tillgång till någon nyare folkbokföring på nätet, preskriptionstiden är sjuttio år. Frågan är om någon av barnen flyttade tillbaka ännu en gång för att bo där på 50-talet. Det verkar i alla fall som om Bror Gösta tidvis bodde i huset efter det att hans mamma avlidit.

KOMMENTAR TILL SISTA SIDAN :

Detta långa skillingtryck komponerade jag för några år sedan som en hommage till min farfars mor Anna Charlotta vars make försvann i New York och lämnade henne ensam med fyra småbarn mitt ute i storskogen, en bit söder om Hyltebruk. I min sång är det hennes man, Johan Alfred, som berättar om sitt liv fram till sin död. De ord jag lägger i hans mun är helt dokumentära, åtminstone fram till den sista versen där jag nödgas ta hjälp av min fabuleringsförmåga. För ingen känner till varken när eller hur han dog. Mer än möjligtvis hans baneman. Sången går att avlyssna på musikplattformen Soundcloud. Adressen dit är: <https://soundcloud.com/johanpetren>

545 OCH GROTTTEKVARNEN MAL (2021)

(till minnet av min farfars far Johan Alfred Sjökvist, född Boglina)

Det var en gång en odalsman som levde på sin jord
att jämt göra så gott man kan det var hans efterhängsna ord
men jorden svek och flottan kom och värvade min far
men det var ingen lek och något han ångrade alla dar
Han dog när jag var sexton år och ingen frågade hur
det går ju som det går och jag var den som stod på tur
min mor blev själv med bröderna och hon var rotat i vår trakt
hon fick bo kvar hos bönderna om jag tog över fars kontrakt

Jag vet att allt som hänt mig är en osedvanlig slump
som en resande hade utläst i en fuktig kaffesump
jag gjorde blott vad jag borde, jag hade inte något val
det var aldrig nån som sporde nåt och grottekvaren bara mal

Jag rodde och jag sköt och jag försvarade vårt hus
jag var inte den som bröt ett ord som en ynklig liten lus
men staten gav och staten tog och de avslutade min sold
den dagen var det nåt som dog, jag var i fattigdomens våld
Morsan blev ett hjon och alla bröderna försvann
jag drog långt ut på mon där farsans låga ännu brann
jag gifte mig och byggde hus i denna djupa skog
men trots min svettigaste blus fick borgenären aldrig nog

Barnen var så svaga av att aldrig få nåt kött
men man fick aldrig nånsin klaga fast att två av dom hade dött
jag jobbade som huggare bland både stock och sten
men hajen blev bara njuggare, han åt av våra ben
Den enda lösning som jag såg var på en annan front
på andra sidan havet låg en lyckligare horisont
jag gjorde vad som helst för att förtjäna någon slant
som jag utan att vara frälst skickade hem till barn och tant

Jag högg i sten, jag byggde hus och stod i en fabrik
från att ha varit fattig som en lus var jag plötsligt nästan rik
så jag skrev ett brev och talte om att nu kommer jag tillbaks
och att det vore ganska bra om du nu kunde vara tillags
att följa med mig över here så vi kan bo here everyone
det är om det jag ber dig Anna från din käre man
så jag satt där under Brooklynbron med biljetten i min hand
mina dollar gömde jag i skon, jag var på väg hem till mitt land

De smög upp mot mig bakifrån och de slog mig in my head
efter detta rån föll jag i rivern and now I'm dead
det sista som jag minns när jag sjönk i denna flod
var att allt det där som vinns det kommer från nån annans blod
Vi ber dig kära Anna-Cha att förlåta denna man
som inte ville stanna här men bara göra allt han kan
för barnen och för er som blev kvar här i misär
han trodde att pengarna ger nåt som åt alla lycka bär